

Budánka

Osadička Budánka,
jejímž nehrubě ctihodným rodákem a občanem Martin Saloch byl, začala se již
probouzeti. Tu a tam zakokrhala kohout zakdákala slepice nebo pes buď zaštěkal,
nebo zavrčel. V mnohých oknech a okénkách kmitala světla, ale po člověku nebylo
ještě nikde ani stopy - ani v osadě, aniž po erární silnici, vedoucí jednak
k Motolu, jednak skrze Košíře ke Smíchovu. Osada sama - vcelku něco přes dvac-
et stavení, z nichž některá patří ke Smíchovu, jiná pak ke Košířům, jest
v okolí Prahy, ba snad v celých
Čechách z různých příčin svého druhu jediná. A to nejen svým zvláštním terénem a
skoro až divoromantickým okolím, nýbrž i bizarností většiny svých starších stavení,
z nichž jedno není druhému skoro ani podobno. A dodáme-li, že skoro ze všech
starších stavení zeje tak cosi jako učiněná bída neb aspoň nedostatek - že skoro
všady lze postřehnout kal a špínu, označili jsme alespoň
v lapidárních rysech základní ráz Salochova rodiště. A jak už to bývá, že
se protivy zpravidla skoro dotýkají-, podobně je tomu i zde. Jedna z nejhudších
a nejubožejších osadiček nemůže si stýskati na nejbližší sousedstvo. V okruhu asi
čtyř až pěti kroků sousedí Budánky takměř bezprostředně s usedlostmi, které mo-
hou buditi i přirozenou závist. Na západ, a to těsně při první vozové cestě, vedoucí
z erární silnice
do osady, rozkládá se starší vinice Zámečnice s hospodářskými staveními
a velkou pahorkovitou zahradou. Na jihu za erární silnici vystupují z hustého
stromoví a keřů dvě nové a moderní vily, Dolní a Horní Kavalírka. K východu roz-
kládá se někdejší velkolepý park hraběte Clam-Gallasa - známá Klamovka,
se staršími svými letohrádkovými staveními a novými přístavbami. Na severu přes
silnici, vedoucí podle Klamovky k výšinám bělohorským, trčí smutně
k obloze bývalý letohrádek neboli vinice Klikovka, sloužící nyní jen k účelům
hospodářským.

autor: Bc. Tereza Kmošková
vedoucí práce: Ing. arch. Boris Redčenkov
České vysoké učení technické v Praze
diplomní projekt

OBSAH

I. Autorský text	11
II. Historie Buďánek	13
III. Stavební vývoj Buďánek	14
IV. Kontext místa	27
V. Co zde lidem chybí	33
VI. Jak?	35
VII. Návrh	49
VIII. Zdroje, podklady	128
Poděkování	129

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Tereza Kmošková

datum narození: 31. 1. 1992

akademický rok / semestr: 2017/2018 zimní
 obor: Architektura a urbanismus
 ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
 vedoucí diplomové práce: Ing. arch. Boris Redčenkov

téma diplomové práce: Buďánka

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Předmětem zadání diplomové práce je návrh revitalizace památkové zóny osady Buďánka. V současné době je bývalá osada v zanedbaném, chátrajícím stavu. Cílem práce je návrh budoucí podoby osady a její náplně.

2/ Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Bydlení; kulturní centrum, jehož součástí budou umělecké ateliery, dílny, galerie/muzeum lokality, tančírna, prostory pro vzdělávací akce, kurzy, přednášky, semináře, workshopy, kavárny, restaurace.

Stavební program může být upraven po konzultaci s vedoucím DP.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Autorský text, analytická část, koncept řešení, situace, půdorysy, typické řezy, vizualizace.

Měřítka výkresů budou zvolena dle dohody s vedoucím DP.

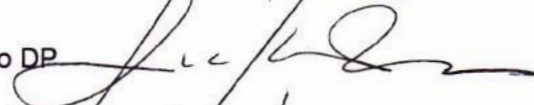
4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Model, 2x portfolio, CD

Datum a podpis studenta

12.10.2017 Kmošková Tereza

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

27-10-2017

registrováno studijním oddělením dne

12.10.17

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: Tereza Kmošková
 AR 2017/2018, ZS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:
 (ČJ) BUĎÁNKA

(AJ) BUDANKA

JAZYK PRÁCE: ČESKÝ

Vedoucí práce:

Ing. arch. Boris Redčenkov

Ústav:15118 Ústav nauky o budovách

Oponent práce:

Klíčová slova
 (česká):

Buďánka, dělnická osada, terén, kulturní centrum

Anotace
 (česká):

Cílem diplomního projektu je návrh revitalizace památkové zóny osady Buďánka. V současné době je bývalá osada v zanedbaném a chátrajícím stavu. Cílem práce je návrh budoucí podoby osady a její náplně, kterou bude kulturní centrum, jehož součástí budou umělecké ateliery, dílny, galerie a muzeum lokality, taneční sál, prostory pro vzdělávací akce, kurzy, přednášky, semináře a workshopy, kavárny a hospoda.

Anotace (anglická):

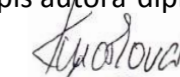
The goal of the diploma project is to revitalize former workers' colony Buďánka. Nowadays, the former settlement is in a neglected and dilapidated state. The aim of the thesis is to design the future of the settlement and its contents, which will be a cultural center, including design studios, workshops, gallery and local museum, dance hall, spaces for educational events, courses, lectures, seminars and workshops, cafes and pub.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 7. 1. 2018

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolio a CD.

I. AUTORSKÝ TEXT

Předmětem diplomové práce je návrh revitalizace památkové zóny osady Budánka. V současné době je bývalá osada v zanedbaném, chátrajícím stavu. Náplní bude kulturní centrum, jehož součástí budou umělecké ateliery, prostory pro workshopy, přednášky, semináře, galerie, muzeum, kavárna, restaurace, taneční sál, ubytování pro umělce. Obyvatelům Motolského údolí chybí kulturní centrum lokality, za kulturu jezdí na Anděl. Cílem práce je navrhnout kulturní centrum na Budánkách, které jsou místními obyvateli stále vnímány jako místo s výraznou energií a duchem a jako vhodné pro tuto instituci. Jmenovaná náplň je právě místními v oblasti Motolského údolí postrádána.

Ve svém návrhu respektuji urbanistické stopy historických domů a cesty, které na Budánkách byly v minulosti. Zároveň respektuji hmotové uspořádání, ale formuji je dle svého vlastního uvážení. Otázkou pro mě bylo - co dělá Budánka Budánkami? Proč jsou lidmi vnímány jako místo s výraznou energií? Co bychom měli na Budánkách zachovat? A proč?

Na začátku jsem si kladla otázku, jak k danému místu přistupovat a jak s ním pracovat. Co zachovat, co nezachovat. K čemu z minulosti se vracet a k čemu se nevracet. Co nového místu přinést.

Z bývalé osady se nám mnoho nedochovalo. Zbyla nám všeho všude bývalá hospoda, budova "Pod mlékárnou", koloniál a poté jeden klasicistně vyhlížející dům. Zbytek jsou v podstatě jen zbořeniny, nebo pozůstatky půdorysných stop v terénu. Lidé však hodnotu místa stále vnímají a proti necitlivým návrhům zde místní úspěšně bojovali. Ve svém návrhu rekonstruji budovy, které se na Budánkách dochovaly a na půdorysných stopách nedochovalých domů stavím hmotově odpovídající domy nové. Tím chci docílit zachování onoho ducha místa, který je zde vnímán a dle mého názoru ho vytvořilo právě zasazení domů do terénu, jejich měřítko, orientace, seskupení a také terén samotný.

Západní část území je věnována ubytování pro umělce, kteří přijedou tvořit na Budánka z různých koutů světa. Jedná se vesměs o domy, které mají v přízemí atelier a v patře byt pro umělce. Dům "Pod mlékárnou" slouží krátkodobějšímu ubytování. V centrální části kopce navrhuji komplex galerie a kavárny v patře. Dále na východ umísťuji do rekonstruovaného domku muzeum a navrhuji komplex domků pro workshopy, přednášky a semináře.

Ve spodní rovině kopce navrhuji hospodu, čajovnu zahradní besídku, taneční sál a altán s přírodním dětským hřištěm.

Na rohu, kde se stýká ulice Nad Zámečnicí a Plzeňská, odstraňuji nynější dopravní kličku a navrhuji zde multifunkční halu, kde se dají pořádat trhy, koncerty, workshopy nebo výstavy.

Odkrývám Motolský potok, který pomyslně odděluje osadu od Plzeňské ulice. Navrhuji dvě lávky přes potok, jednu vedle nárožního domu, druhou směrem od parku. V těchto místech návštěvník vstupuje do území. Další místo, kde se dá do území vstoupit, se nachází v západní části. Jedno nad Koloniálem, jedno před hospodou.

II. HISTORIE BUĎÁNEK

Dělnická osada Buďánka vznikla na začátku 19. století jako součást vesnice Košíře nedaleko za hradbami Prahy.

Na skalnatém ostrohu u obchodní cesty na Plzeň, na místě vytěženého vápencového lomu, vzniklo mezi lety 1800-1840 něco přes dvacet domků ve dvou uličkách. Stavěli si je pravděpodobně zaměstnanci viniční usedlosti Zámečnice, dělníci z místní cihelny, lomu a drobní řemeslníci. Domky byly základem kamenné (pravděpodobně ze zbylého materiálu z lomu), většinou se sedlovými střechami, organicky přistavované podle potřeby. Poloha na skále dala vzniknout typickým schodištěm, propojujícím ulici U zámečnice a Pod Buďánkou. Ke každému domku patřila malá, mnohdy ve svahu terasovitě řešená zahrádka, roztodivné kůlny a přístavky.

Úpadek Buďánek začal před 1. světovou válkou, kdy byla část pískovcového lomu zavřena a dělníci byli nuceni odejít za prací pryč z Buďánek. Přesto se dařilo po další desítky let osadu udržet a až do r. 1989 sloužily domky k bydlení.

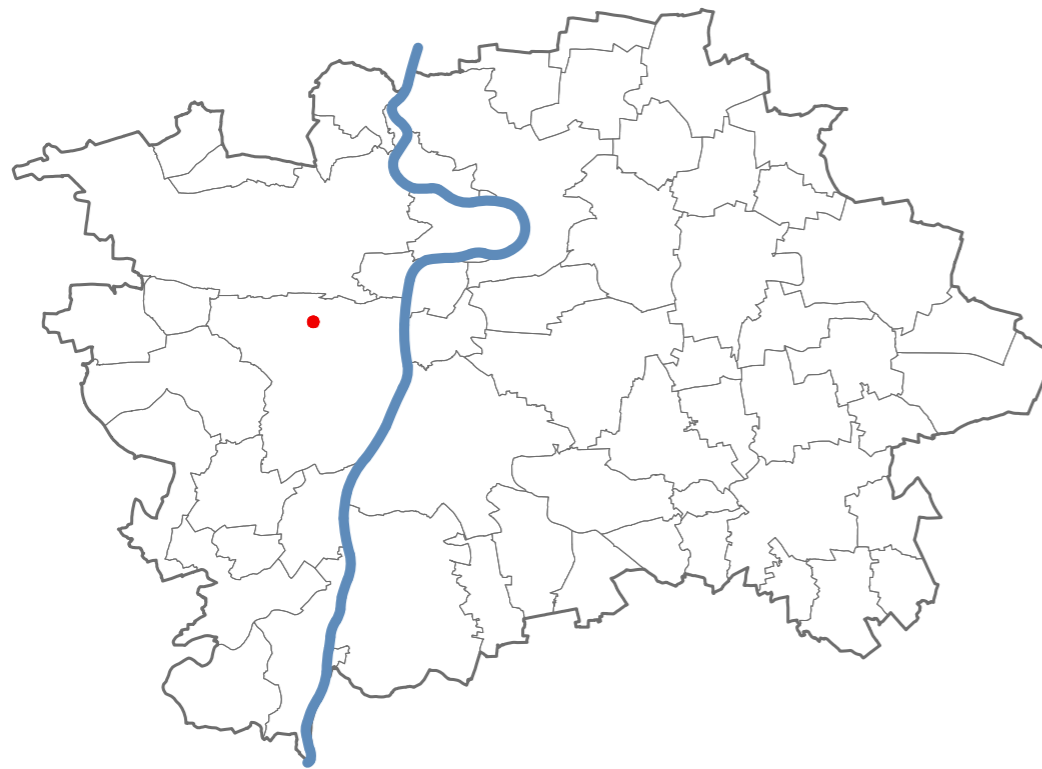
Definitivní zkáza Buďánek byla odstartována rokem 1988. Tehdejší Odbor výstavby hlavního města Prahy začal od soukromých vlastníků domky i s parcelami odkupovat. Pod pohrůžkami o vyvlastnění všichni starousedlíci osadu opustili. Jediným soukromým objektem v kolonii zůstal až dodnes domek pana Hradílka, na jehož střeše se objevil nápis "Pomoc, chtějí nás zbourat". (V průběhu 90. let se tam vystřídaly ještě 2 nápisy: vzkaz k tehdejšímu primátoru "Koukale, padáme i na tvou hlavu" a nyníjší "Obecní úřad - náš hospodář"). Počítalo se s úplnou demolicí malebných domků. Nahradit je měl desetipodlažní panelový dům se 144 bytovými jednotkami, zdravotním střediskem Zámečnice a parkovištěm pro 70 aut. Určený byl snad pro zdravotníky z nemocnice Homolka a nového zdravotního zařízení, ale především pro zaměstnance pražského magistrátu a ministerstva vnitra. Projekt ani v nejmenším nerespektoval urbanistickou strukturu košířského údolí a po uvolnění politických poměrů se po roce 1989 zvedla vlna odporu proti tomuto záměru, která vyvrcholila demonstrací na Staroměstském náměstí z iniciativy Občanského fóra.

Demoliční výměr byl Magistrátem zrušen v roce 1991 a osada byla prohlášena památkovou zónou. Památková ochrana však Buďánce bohužel více uškodila, než pomohla. Podmínky památkářů byly totiž natolik přísné, že se nepodařilo najít investora, který by za cenu obrovských nákladů provedl rekonstrukci a přitom nemohl počítat s návratností investice díky nějaké komerční přístavbě.

Podmínkou bylo i vybudování infrastruktury, nových inženýrských sítí, vnitřních cest i silnic a odklon blízkého koryta Motolského potoka. Situaci komplikovala také byrokracie a nevyjasněné vlastnické vztahy.

Na daném místě zpracovával v roce 2007 koncepci developer Geosan Alfa. Pod tlakem Národního památkového ústavu a občanské iniciativy „Odborníci a občané pro regeneraci památkové zóny Buďánka a okolí“ však nakonec ustoupil od původního záměru.

V současnosti občanské sdružení Odborníci a občané pro revitalizaci památkové zóny Buďánka a okolí rozjelo projekt Buďánka pro Prahu, jejímž prvotním hmatatelným počínem je rekonstrukce budovy bývalého koloniálu.

III. STAVEBNÍ VÝVOJ BUĎÁNEK

Podle informátorky Marie byli do místního pískovcového lomu pozváni dělníci za prací z věsnice. Za to, že zde pracovali, si pak na místě lomu mohli postavit ze zbylého materiálu domy. Tuto hypotézu potvrzuje skutečnost, že zdívo některých domů je skutečně tvořeno pískovcem, velmi pravděpodobně místním.

Vzhledem k charakteru lokality a době vzniku se opravdu dá usoudit, že původní obyvatelé domků byli dělníci z místního pískovcového dolu nebo cihelny, nádeníci z vinic, drobní řemeslníci, možná i zaměstnanci břevnovské cihelny na dnešní Petynce.

Petr Štoncner, který se zabýval v roce 2007 stavebně-historickým průzkumem lokality pro potřeby památkového ústavu, a který je založen především na starých mapách, uvádí v blízkosti Buďánek možnou cihelnu: "Na mapě stabilního katastru z roku 1840 je celkem dobře patrné, že se severně od usedlosti Zámečnice (čp. 130) a po levé straně dnešní ulice Nad Zámečnicí nalézala shluk několika různorodých hospodářských budov. Při hlavní cestě je pravidelná obdélná vodní nádrž, která s tímto areálem nepochybně souvisela. Je napájena přítokem motolského potoka, dobře patrným na předchozím plánu z roku 1813. Způsob znázornění terénu v bezprostřední blízkosti tohoto areálu je v legendě mapy nejbližší k označení hliniště, tedy místa, kde se těžila hlína. Dosud je v této lokalitě jílovitá půda. Ve spojení s vodou a hlínou tak je nejpravděpodobnějším vysvětlením, že se jednalo o cihelnu. "Cihelnu je také možné předpokládat v blízkosti usedlosti Skalka. Podle starousedlíka se místu říkalo Cihelna ještě do nedávné doby, než zde vznikly tenisové kurty. Dělníci si domy většinou stavěli sami, vlastníma rukama, jedinými profesionálně postavenými byly domy čp. 145 a 196, svým slohem napodobující klasicistní budovu blízké Zámečnice.

19. století

V průběhu devatenáctého století rozvoj lokality pokračuje. Do Buďánek se v této době pravděpodobně stěhují dělníci a řemeslníci z průmyslově se rozvíjejícího Smíchova (např. strojírna Františka Ringhofferova) a naopak původní obyvatelé nachází obživu ve vznikajících továrnách na Smíchově. Mapa z r. 1869 ukazuje, že v té době sídlilo na Smíchově dělníků, z celkového počtu pracujících, 58% a v Košířích dokonce 73%.

Domy se přizpůsobují příchodu nových obyvatel." Např. dům čp. 237 byl v roce 1890 upravován na tři samostatné byty o jedné až dvou místnostech. Archivním plánem je doloženo i rozšíření čp. 134 z roku 1886 do dnešní podoby. " V průběhu století se osada též rozrůstá o čtyři nové domy: čp. 220, 245, 237 a 1329. "Zajímavým je zvláště dům čp. 220, který byl na konci 80. let přestavěn ze zahradní besídky, která patřila k sousednímu čp. 136. Další stavbou v sousedství obou těchto domů byla před rokem 1887 novostavba vodního mlýna čp. 245 při Motolském potoce. Všechny tři uvedené domy byly spojeny i společným majitelem, kterým byl starý erbovní měšťanský rod Píseckých z Kranichfeldu. V pobělohorské době byl Píseckým majetek konfiskován a někteří jeho příslušníci museli odejít do exilu. Někteří však zůstali v Košířích až do 19. století. Václav Písecký z Kranichfeldu (1849 -1900) byl dokonce v letech 1880-1888 košířským starostou. Výstavbou výše zmiňovaného mlýna dostala křižovatka ulic sevrěnější charakter a vznikla tak jakási náves. Motolský potok byl před mostem zahrazen, aby se získal potřebný spád pro vodní pohon mlýna. Na přelomu 80.-90. let byl nově upraven dům čp. 136, kdy zde také pravděpodobně již vznikla hospoda, která zde existovala až do poloviny 20. století. Během této přestavby patrně vznikl i prostorný sklep pro skladování sudů s pivem. Za 2. sv. války byl upraven na protiletectký kryt. Některé další domy byly v průběhu 19. století adaptovány a rozšiřovány z kapacitních důvodů, aby mohly nabídnout jednoduché bydlení zvyšujícímu se počtu smíchovských dělníků. Např. dům čp. 237 byl v roce 1890 upravován na tři samostatné byty o jedné až dvou místnostech. Archivním plánem je doloženo i rozšíření čp. 134 z roku 1886 do dnešní podoby. Na situačních plánech vykreslují stavebních úprav jsou u jednotlivých domů připsána konkrétní jména majitelů. To ovšem nedokládá skutečný počet samostatných bytů. Posledním domem postaveným na konci 19. stol. byl dům čp. 1329. Přestože je zachycen již na fotografii z roku 1898, v plánech se objevuje až ve 20. letech 20. stol. "

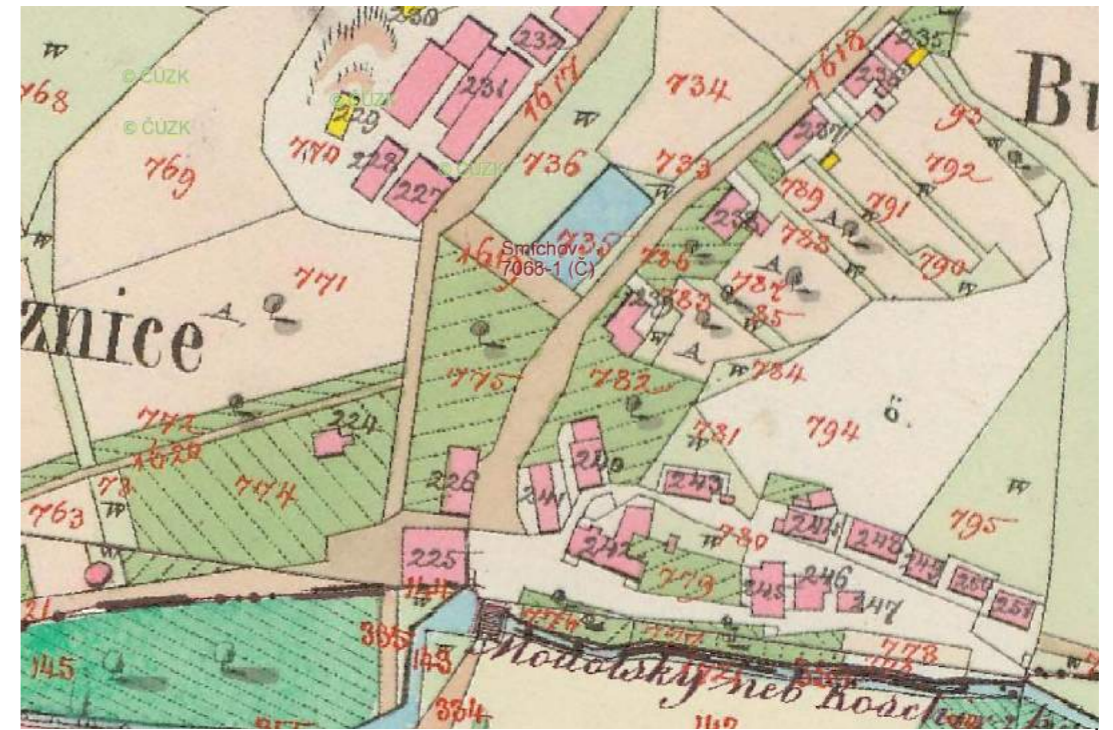
"Ve druhé polovině 19. století se začala zastavovat volná plocha podél Plzeňské ulice směrem k Motolskému potoku. Nejdříve šlo o poměrně malá stavení, které koncem století vystřídaly zpočátku dvoupatrové, později třípatrové nájemní domy městského charakteru. Zadní křídla a přístavby těchto domů dosahovaly až k okraji Motolského potoka."

20. století

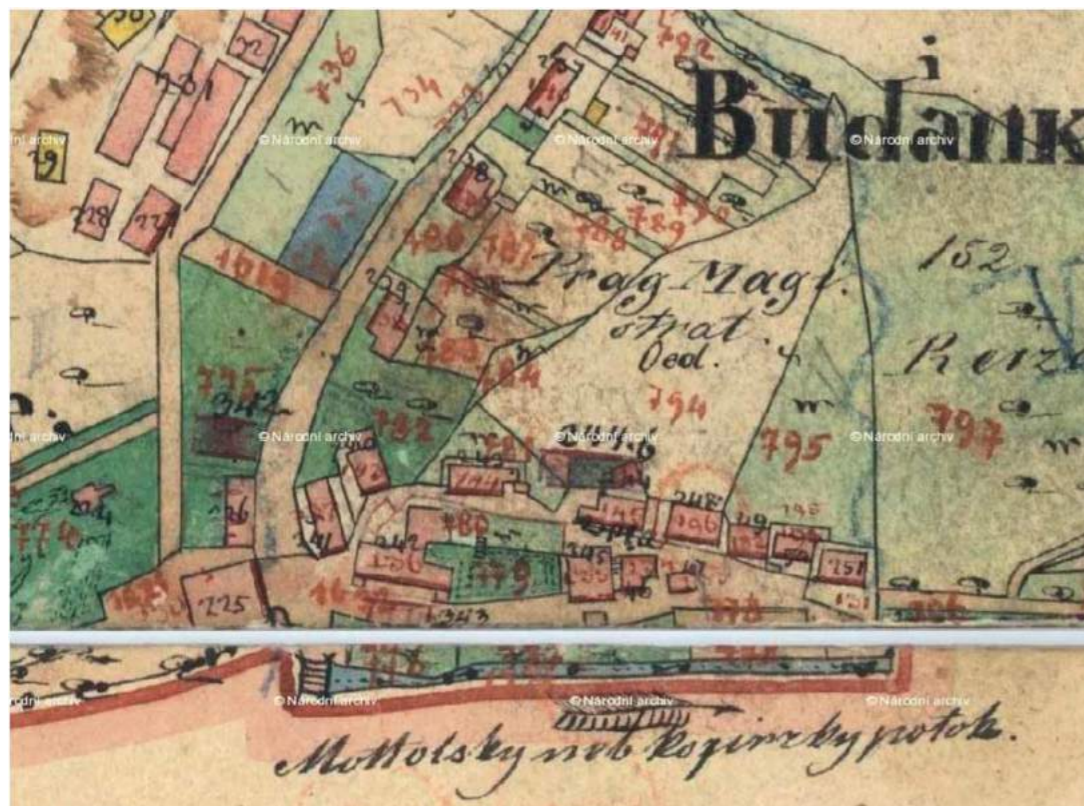
První světová válka zastavila stavební ruch a způsobila kritickou bytovou nouzi. Od 20. let se však v Košířích opět staví. Buďánek se týká především výstavba nového bloku třípatrových činžovních domů, tzv. Domů města Košíř, oddělujících nyní osadu od ruchu Plzeňské třídy. Zadní přístavky a kůlny dosahovaly až k motolskému potoku. Byly zde různé dílny a garáže, zámečnická dílna, Pamětník Roman Krása vzpomíná na sodovkárnu a dokonce bohoslužebnou síň. Na konci řady domů přiléhající k Buďánkám stál takzvaný „rohák“ nebo také „dům hrůzy“, v kterém podle výpovědi pamětníků, žila různá individua a dokonce se zde stalo i několik mordů. Za ním byly uhelné sklady, kam se chodilo pro uhlí a brikety. V roce 1922 se Košíře stávají spolu s dalšími obcemi součástí Velké Prahy, hlavního města nově vzniklé Československé republiky. Nejprve jako Praha XVI. od roku 1949 jako Praha 16 a od roku 1960 jako Praha 5. Za 2. světové války se stavební ruch také samozřejmě zastavil. Po válce si postupem času lidé domečky modernizovali. Novou fasádu a balkón dostává dům čp.145, u dvou domů zaznamenáváme dokonce nástavbu patra (č. p.126,137). Mnoho domů se rozšiřuje (č. p. 126, 220, 144 a 133). Hospoda byla zrušena a přestavěna na byt. Existoval zde také venkovní rozvod elektřiny, ke kterému se lidé připojovali. V některých domcích se budovaly nové koupelny, zavádělo se i topení (ve většině domků se však stále topilo uhlím nebo dřevem). V druhé polovině 20. století došlo v osadě zřejmě ke proměně skladby a počtu obyvatel. Není již taková bytová nouze, bývalé jednopokojové dělnické byty se znovu slučují v méně bytů v rámci jednoho domu. Buďánka již dávno přestaly být chudinskou osadou, jakou byly za dob Jakuba Arbese. Současní pamětníci, kteří pamatují osadu z dob svého mládí, nevzpomínají již na chudinskou kolonii, ale na místo romantického bydlení vesnického charakteru ve městě. 60. a 70. léta jsou dobou, kdy se nad Buďánkami začínají stahovat mračna. Roku 1967 se bourá bez náhrady dům čp. 196. Celkové nastavení společnosti na budování socialistického státu, není starým dělnickým sídlištěm příznivě nakloněno. Stávají se "ostudou" dělnického bydlení, které je třeba z Prahy odstranit jako doklad bídy a nevyhovujícího zázemí. Okolní město má také své potřeby, které na osadičku těžce dolehnou. Předně se rozšiřuje Plzeňská ulice. 19. 2. 1976 v 10 hodin ráno je odstřelen a zbourán celý blok činžovních domů, který kolonii odděloval od silnice. Ta se rozšiřuje a stává se hlavní pražskou výpadečkou směrem na Plzeň. V souvislosti s tím se zatrubňuje i celý motolský potok. Kvůli nesmyslnému dopravnímu řešení křižovatky s ulicí Nad Zámečnicí se bourá i původní budova mlýna čp.245, a zaniká tak důležitá část uzavřené dispozice osady. Tlak na osadu vyvrcholil v osmdesátých letech demoličním výměrem. Odbor výstavby hl. Města Prahy začal v roce 1988 od místních obyvatel pod nátlakem domky vykupovat. Na prázdném pozemku pak měl vyrůst desetipodlažní panelák. Celý demoliční záměr však narušila revoluce a iniciativa Občanského fóra, které se zasazovalo o zachování osady. I když se domky nezbouraly a v roce 1993 se místo stalo památkovou zónou, svým původním majitelům už nikdy vráceny nebyly. Kromě jediného domku, který byl v restituci vrácen rodině Hradílků, zůstaly bohužel pod správou magistrátu a později Městské části Prahy 5. Ta od té doby lokalitu záměrně a nezákonně devastuje, což vyvrcholilo zbouráním poloviny osady v roce 2002. Ostatní domy byly poničeny, jsou bez střech a stále chátrají. O tomto necitlivém "spravování" památkové zóny hovoří Kateřina Boučková z Kubu za starou Prahu: " Městská část Praha 5 nechala osadu úplně vydydlet a zničit, nestarala se o ní, ač o ní bylo mnoho zájemců a snah jak zachovat ráz lokality". To vyvolalo logický odpor místních obyvatel a občanských sdružení.

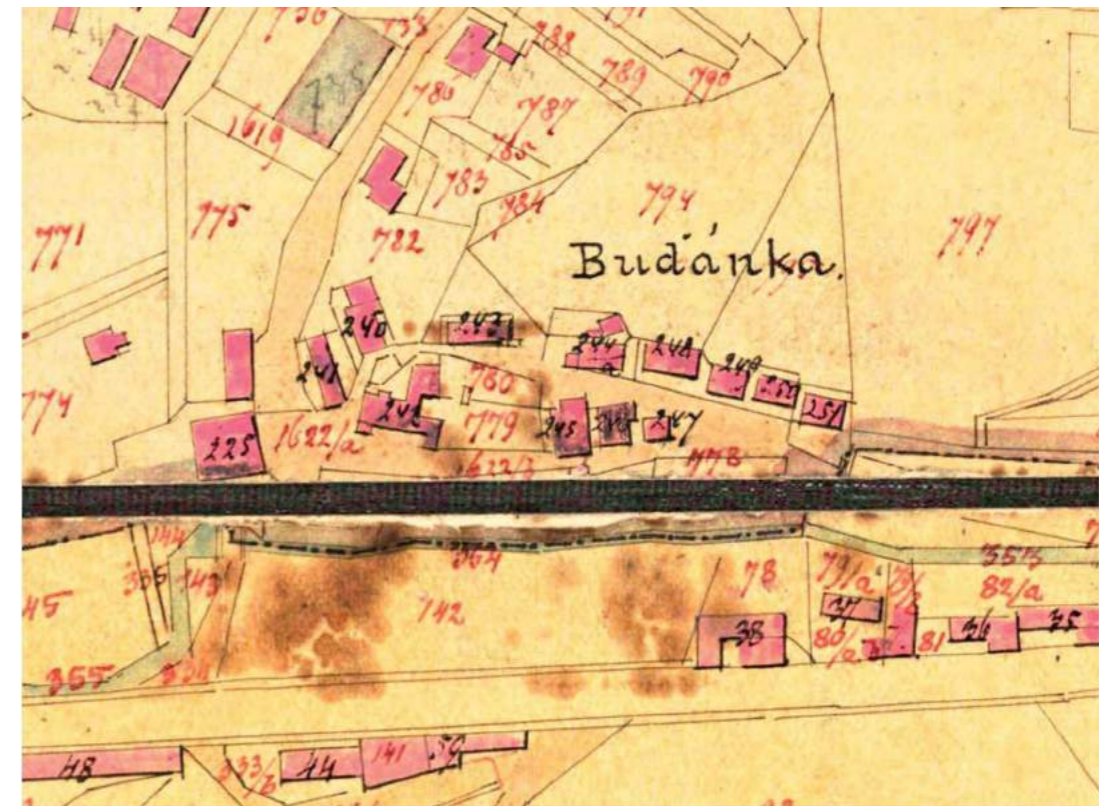
1813 - Plán opevnění v předpolí Prahy vystavených v roce 1813

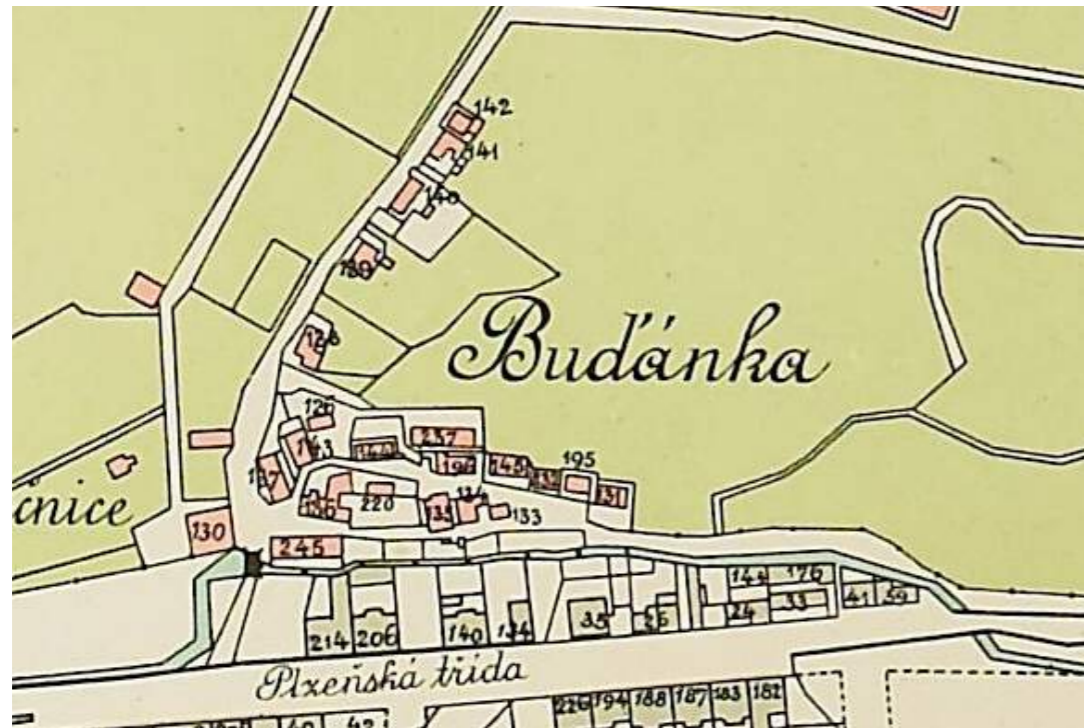
1840 - Stabílní katastr

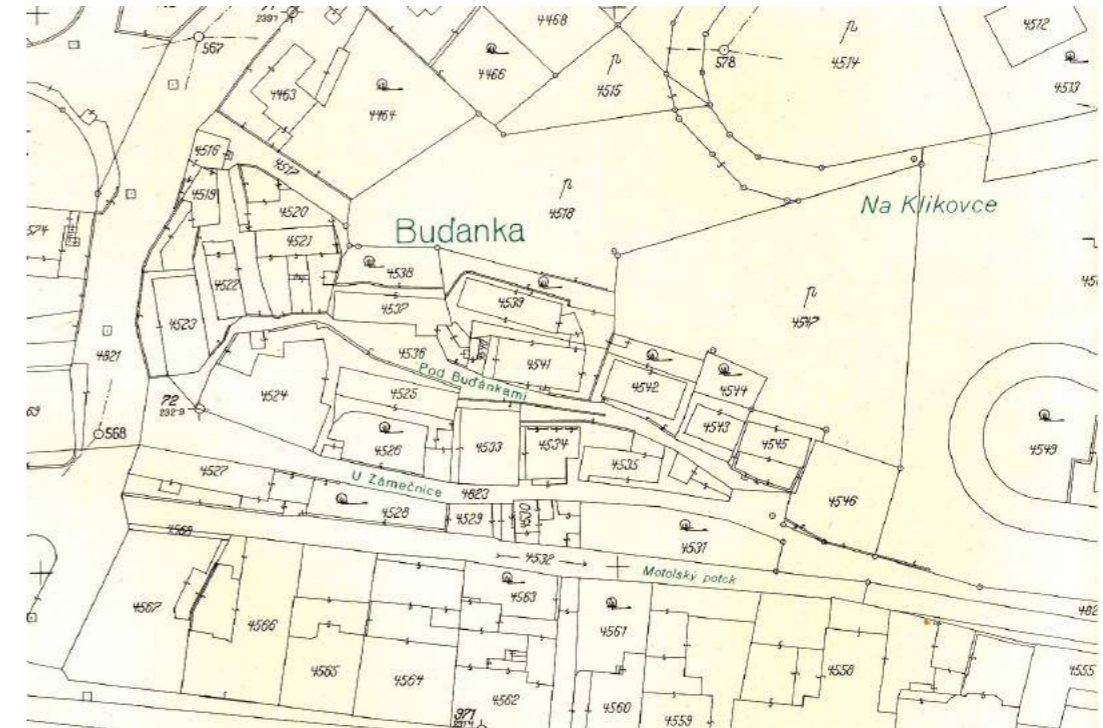
1840

1860

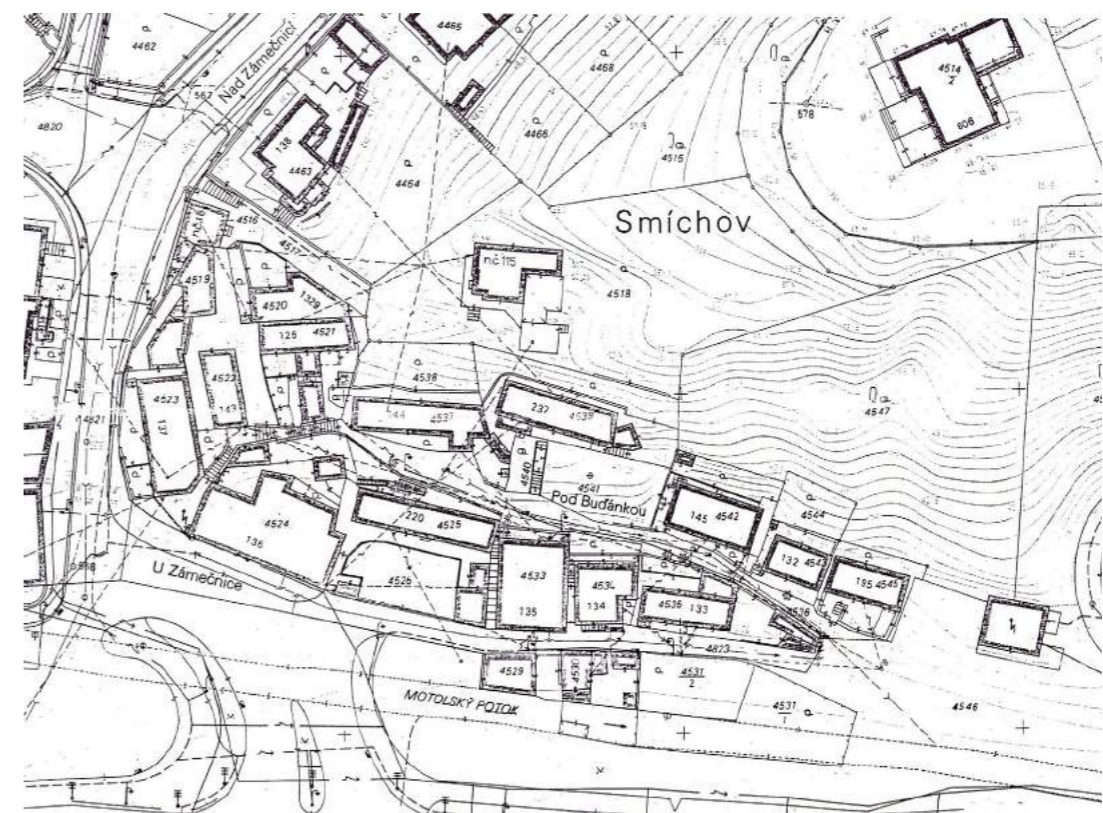
1906 – Plán Smíchova - výřez

1946 - Katastrální mapa Prahy

1912 – Orientační mapa Prahy a okolí

1990

CITACE Z VYHLÁŠENÍ PAMÁTKOVÉ ZÓNY OSADY BUĎÁNKA NÁRODNÍM PAMÁTKOVÝM ÚSTAVEM

Účelem vyhlášení památkové osady Buďánka je zachování tohoto malebného a památkově i urbanisticky zajímavého celku. Jde o soubor domků terasovitě uspořádaných, které svými hmotami i měřítkem dotvářejí terénní členitost. Ochrana se též týká dochovaných pěších cest a členění parcelace.

Pro své hodnoty se za památkovou zónu celek Buďánka prohlašuje, aby zůstal přirozenou a organickou součástí životního prostředí se všemi svými detaily a mohl být využit a sloužit i pro širší území.

Osada Buďánka tvoří svým charakterem obytný celek, hodící se částečně k využití i pro nebytové účely typu

dílén pro drobné řemeslníky, soukromé ateliéry pro bohému atd., je souborem terasovitě uspořádaných lidových domků, některé s klasicistním jádrem, které svojí členitou hmotou a příznivým měřítkem velmi dobře dokomponovávají zdejší členitý terén. Jsou zároveň dokladem malebného koloritu drobné zástavby minulého století. Důležitým prvkem je zde dochované členění terénu zvýrazněné přírodními schodišti, pěšími cestami a dalšími prvky respektujícími původní parcelaci.

„Já to pamatuju ještě jako malej kluk, to dýchalo historií,
bylo to jediný místo, který skutečně nějak přežilo ty investice později
v 20. a 30. letech, tohle byla záležitost z konce 19. století a ty krásný
terasový uličky to mělo prostě úžasnou atmosféru. A ono jí to stále má i ta
mrtvola, ale tou pamětí místa, pak možná ještě ta kaplička pod Klamovkou
jo, to jsou takový místa, který drže nějakou paměť.
To místo má energii a propojení s minulostí.“

IV. KONTEXT MÍSTA

RESTAURACE

KULTURNÍ CENTRUM

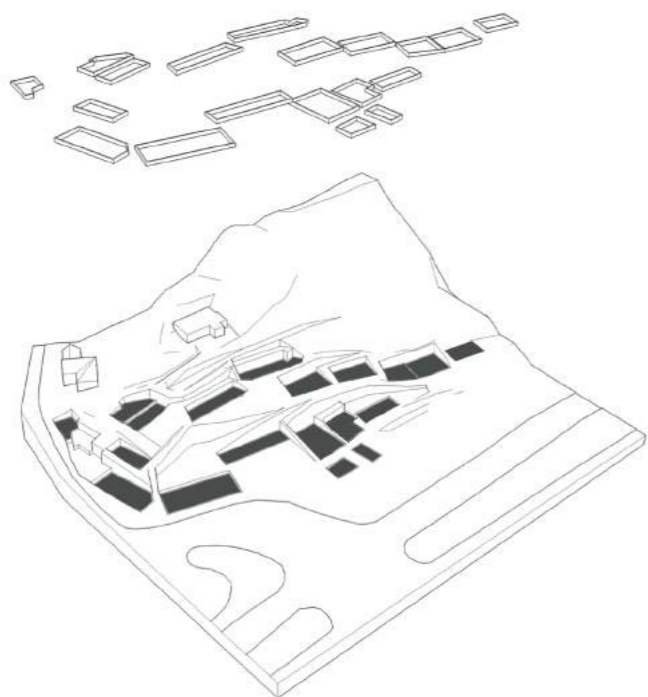
V. CO ZDE LIDEM CHYBÍ ?

KAVÁRNY

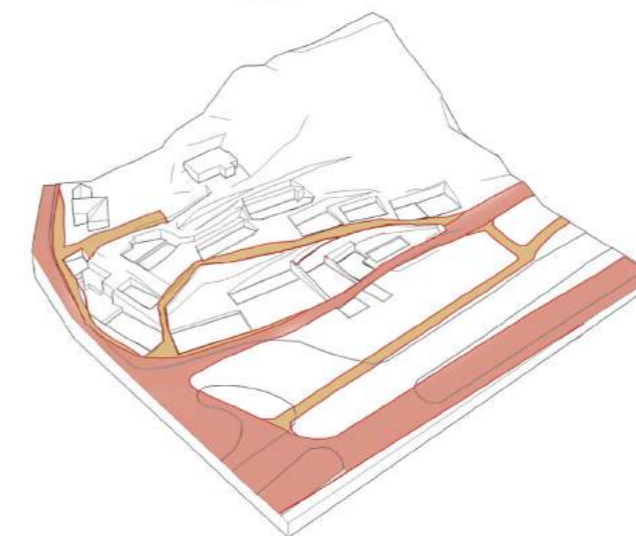
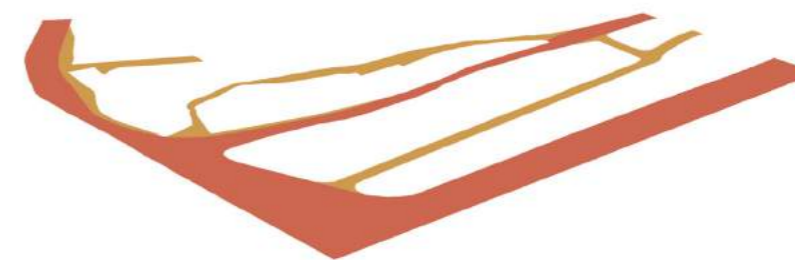
TANČÍRNA

LOKÁLNÍ TRHY

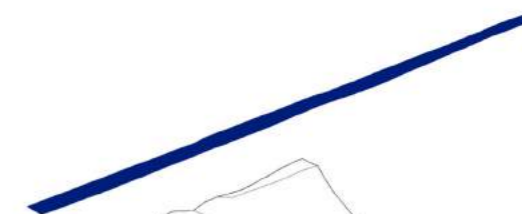
VI. JAK?

původní půdorysná stopa domů

návaznost na historickou síť cest

Motolský potok

terén

Z obrázků vpravo je patrné, že domy byly většinou orientovány svou delší stranou po vrstevnici. Takovéto uspořádání vychází ze skutečnosti, že domy začaly vznikat kolem roku 1820 a stavebníci - dělníci z místního lomu si je stavěli svépomocí. Využívali tak možností terénu, jak jen to bylo možné. Respektování terénu a využívání jeho konfigurace je jedním z klíčových aspektů vzniku osady.

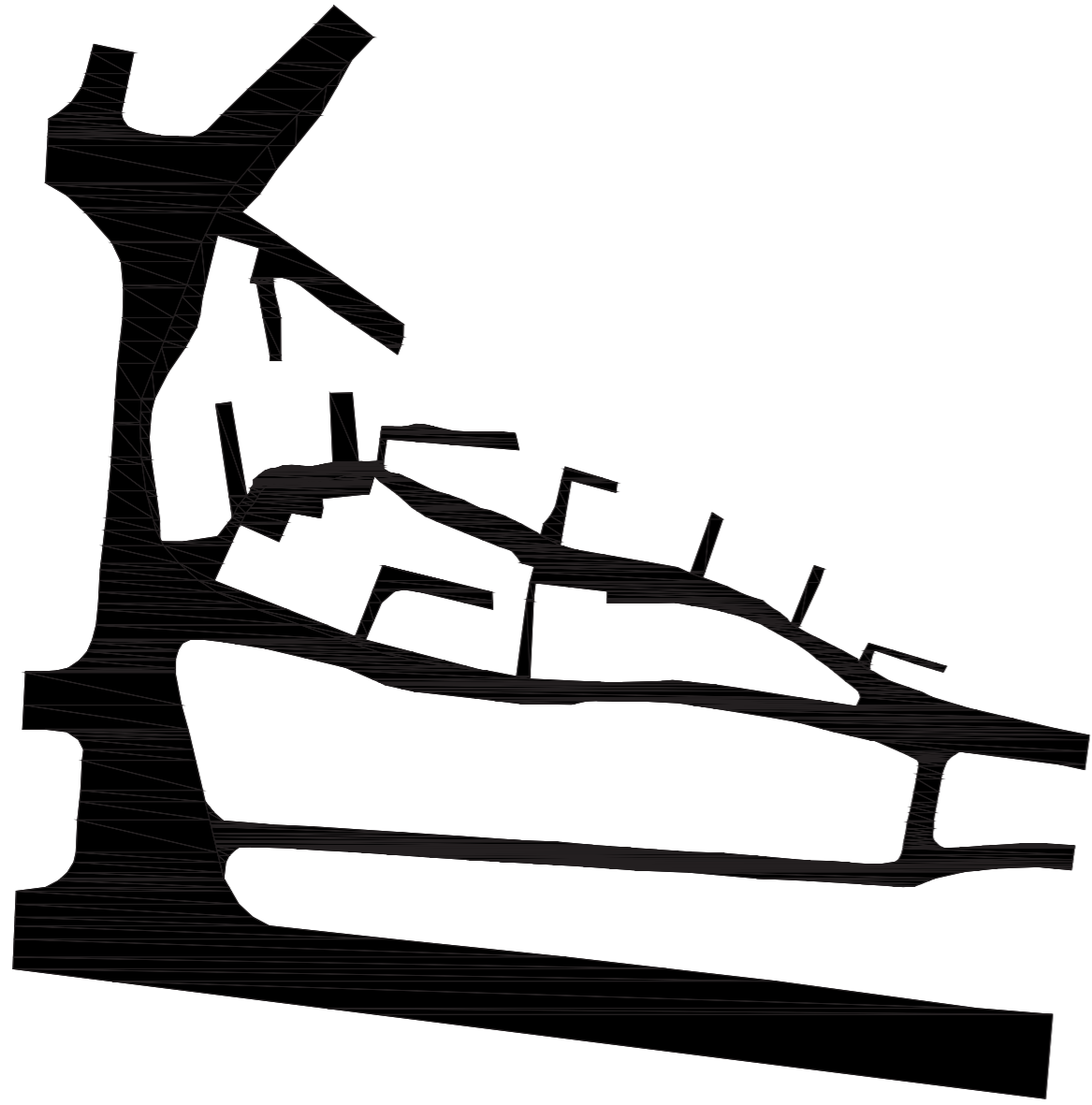

orientace delší strany domů

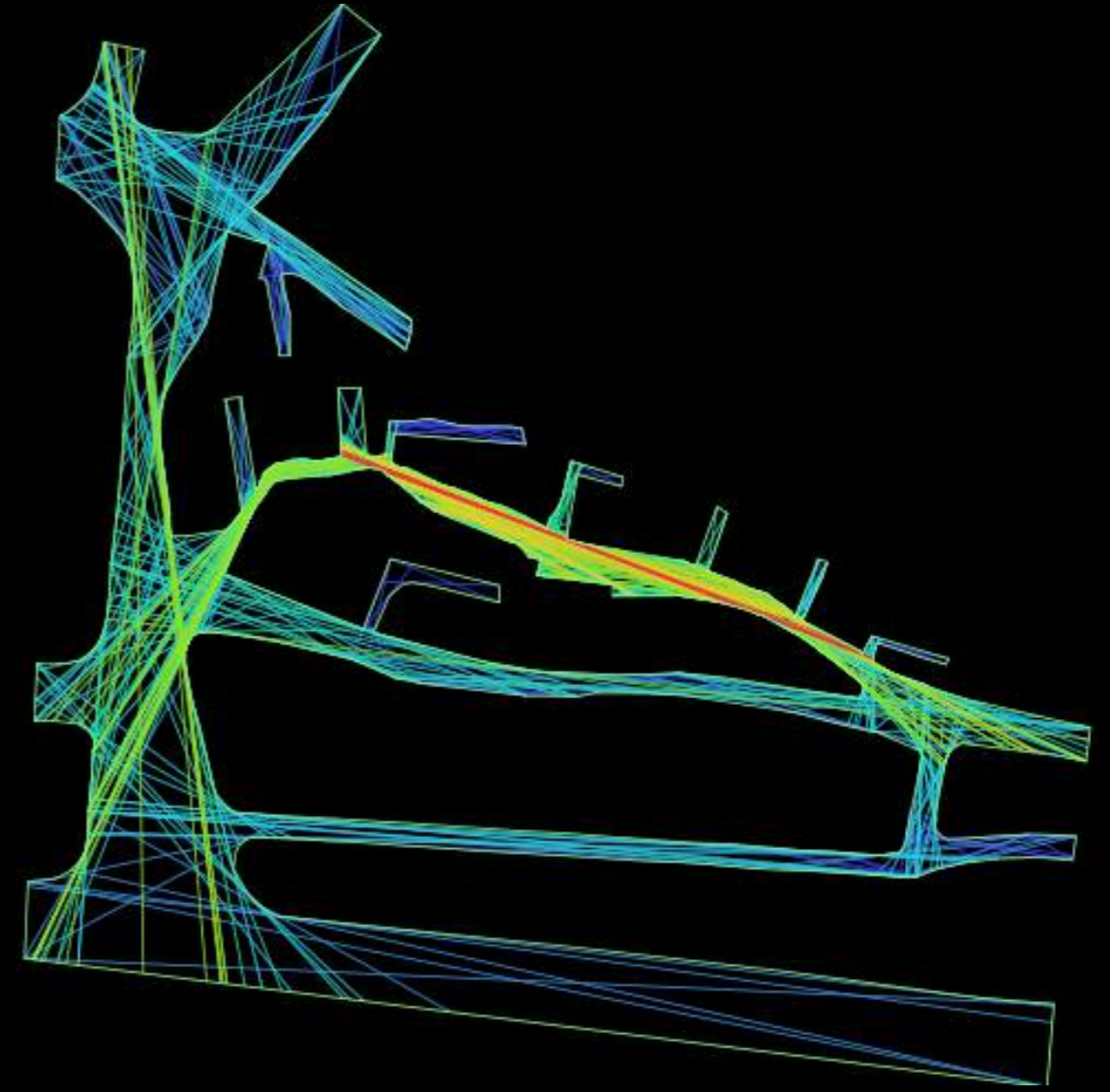

orientace kratší strany domů

cesty

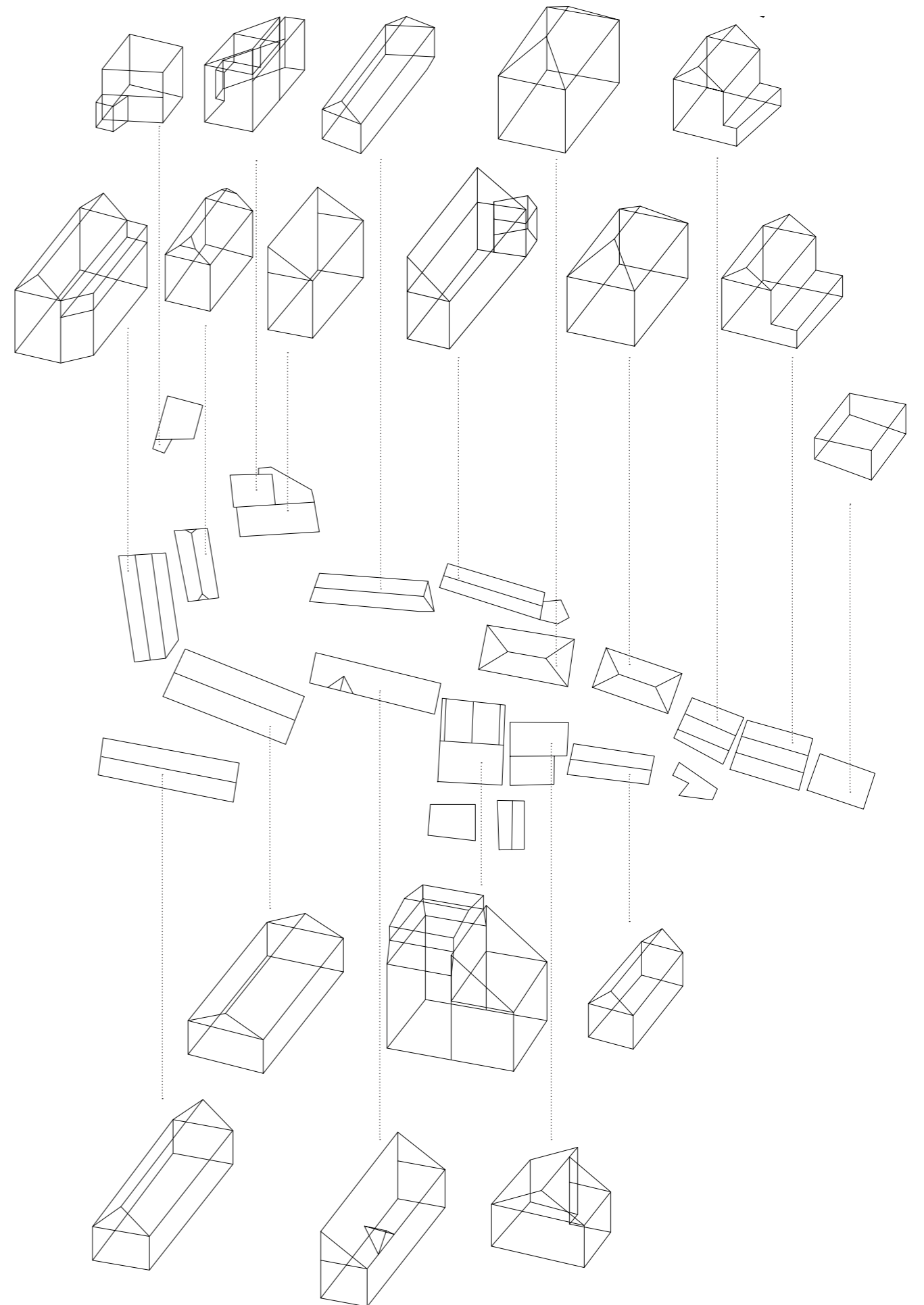
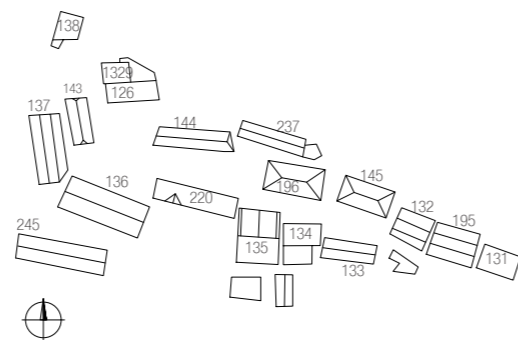
space syntax

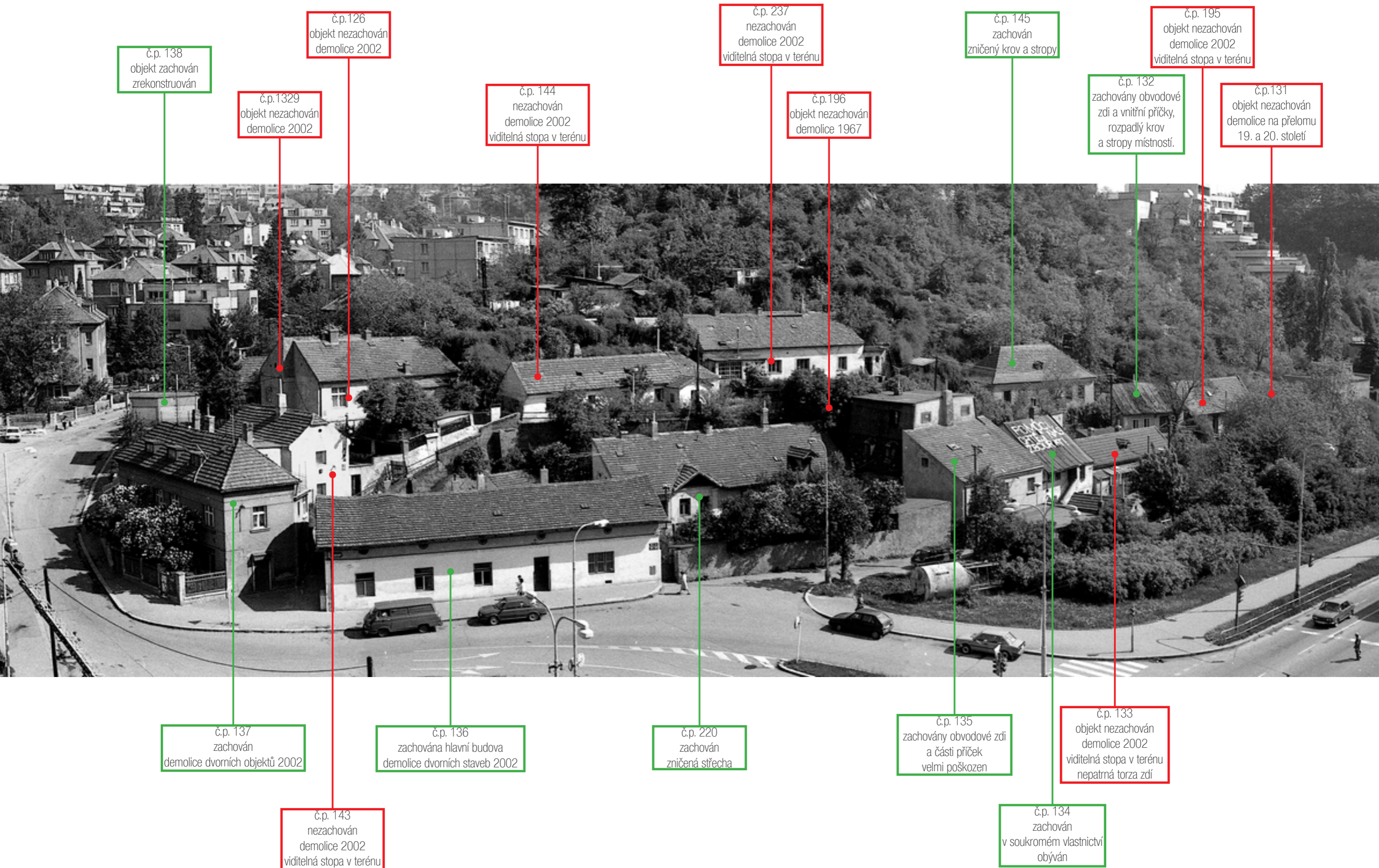

hmoty a střechy domů

Střechy na Buďánkách byly buď sedlové, nebo pultové, pokryté asfaltovou lepenkou. Výjimečně se objevila střecha valbová, a to v případě domu č. p. 145 a 196. Můžeme zde také spatřit střechu polovalbovou u domu č. p. 1329. U domu č. p. 135 můžeme vidět střechu mansardovou v zadní přístavbě domu, která však není původní.

Střešní krajina také výrazně přispívá k tvorbě genia loci, proto jí byla věnována pozornost

VII. NÁVRH

Ke Klimentce

Kolonial

dům v soukromém vlastnictví

Bydlení

Bydlení

Bydlení

rozšířený prostor ulice

Poděpice - Ujčovská

soukromá zahrada

Výstavní prostory

Výstavní prostory

Pod Budánkou

Kavárna

Muzeum

Workshopy

Vzdělávací akce

Workshopy

přístavba hospody

Hospoda

Čajová besídka

zahrada s ovocnými stromy

schody na vyhlídku

Vyhlička na střeše tanečního sálu

Taneční sál

dům pana Hradilka

Altánek

přírodní dětské hřiště

usedlost Zámečnice

Nad Zámečnicí

lávka přes potok

pobytové schody

lávka přes potok

U Zámečnice

dům pana Hradilka

schody k potoku

Multifunkční hala

schody k potoku

odkrytý Motolský potok

lávka přes potok

park

U Dvou srpů

tram, bus Kavalírka

Pižeriská

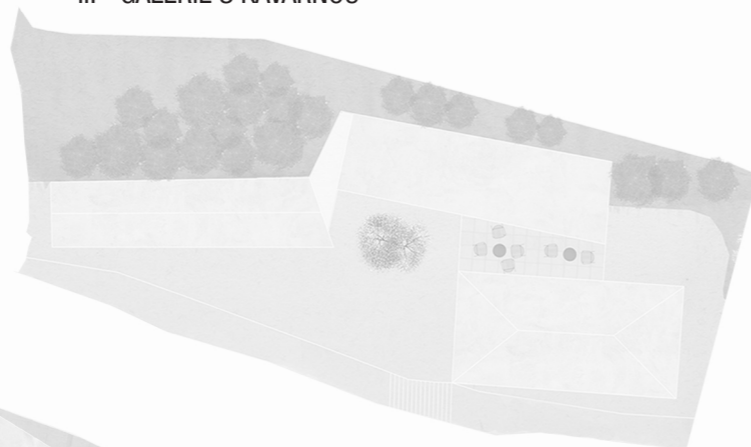
Mušíkova

0 5 10 25 50 100

I. - BYDLENÍ PRO UMĚLCE

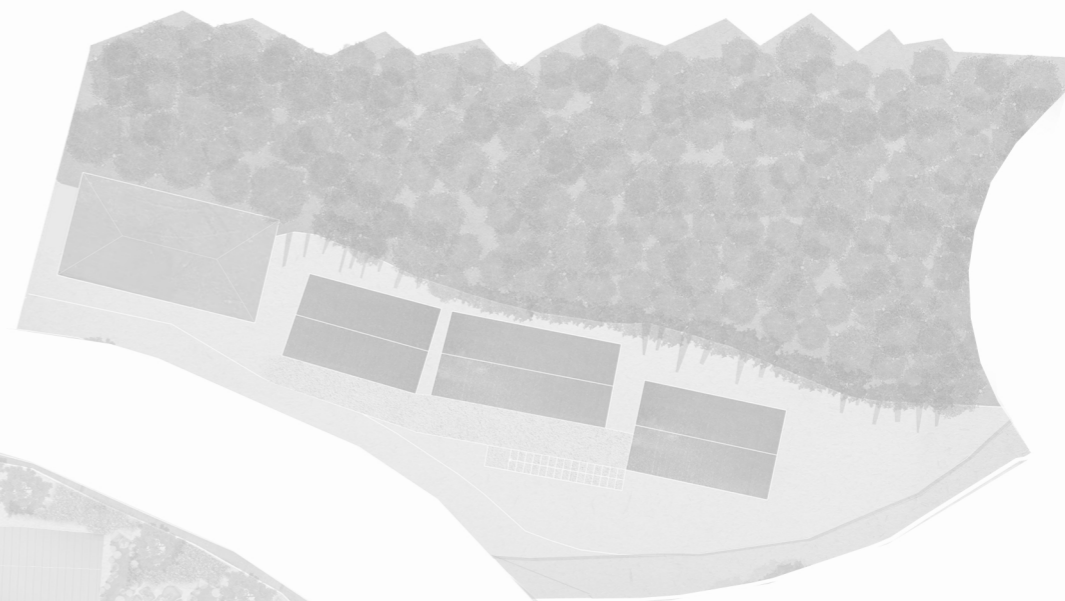

II. - GALERIE S KAVÁRNOU

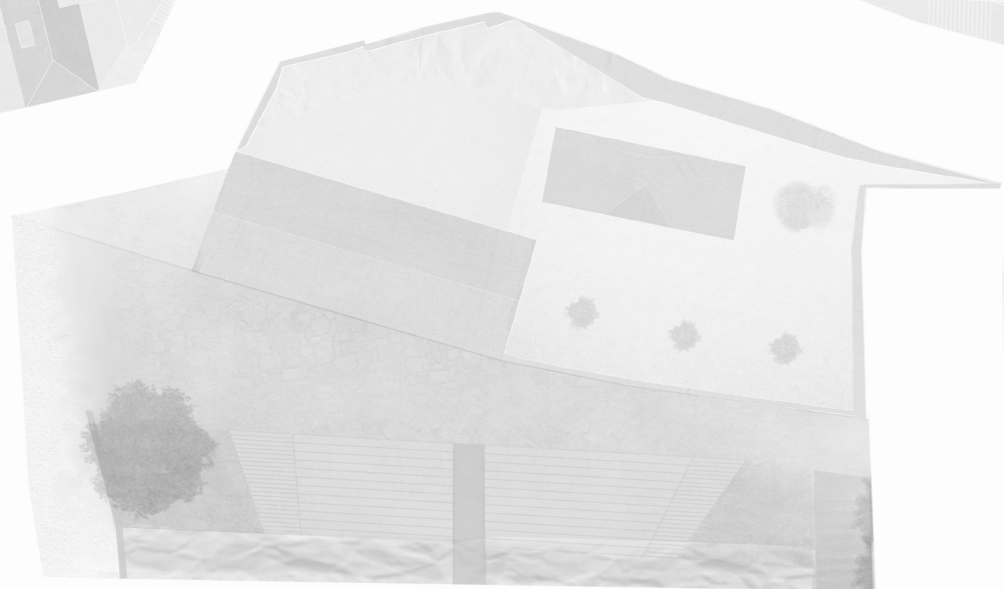

Lokalitu jsem si rozdělila na šest celků, které budou prezentovány zvlášť ve větším detailu.

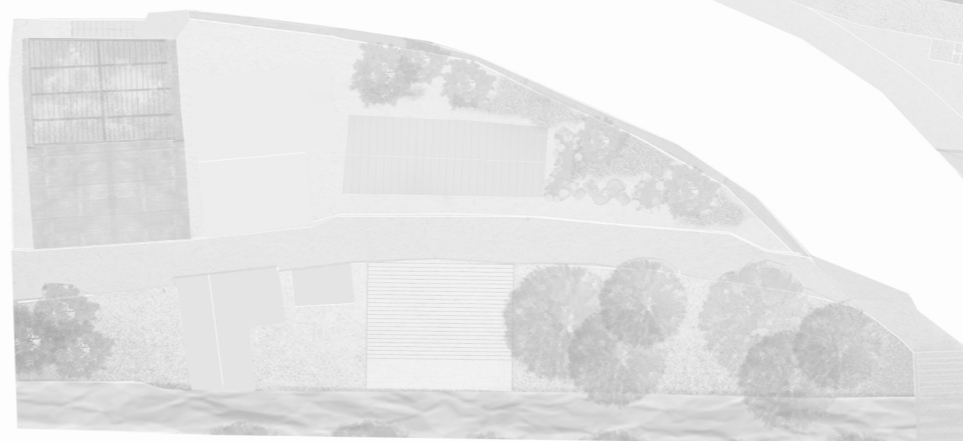
III. - MUZEUM A PROSTORY PRO WORKSHOPY

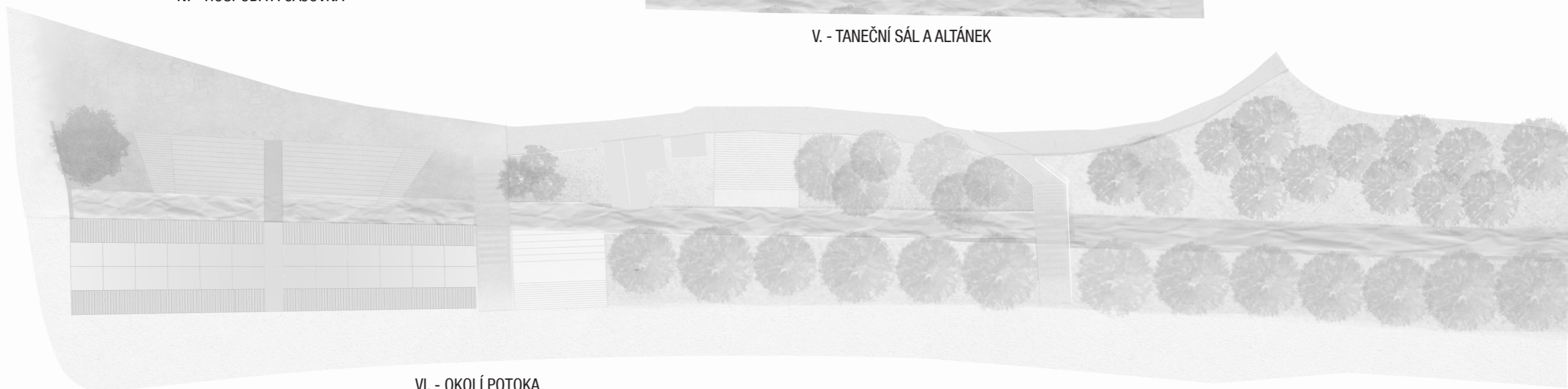
IV. - HOSPODA A ČAJOVNA

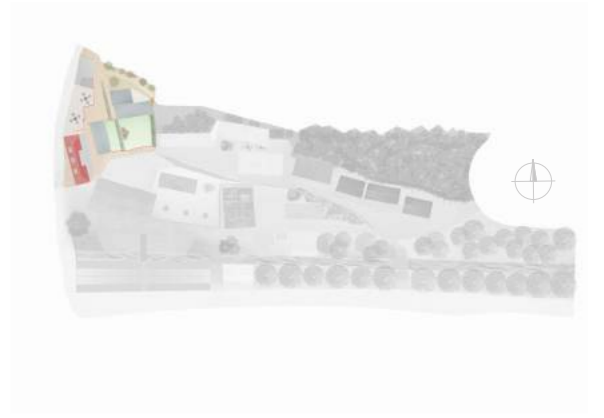
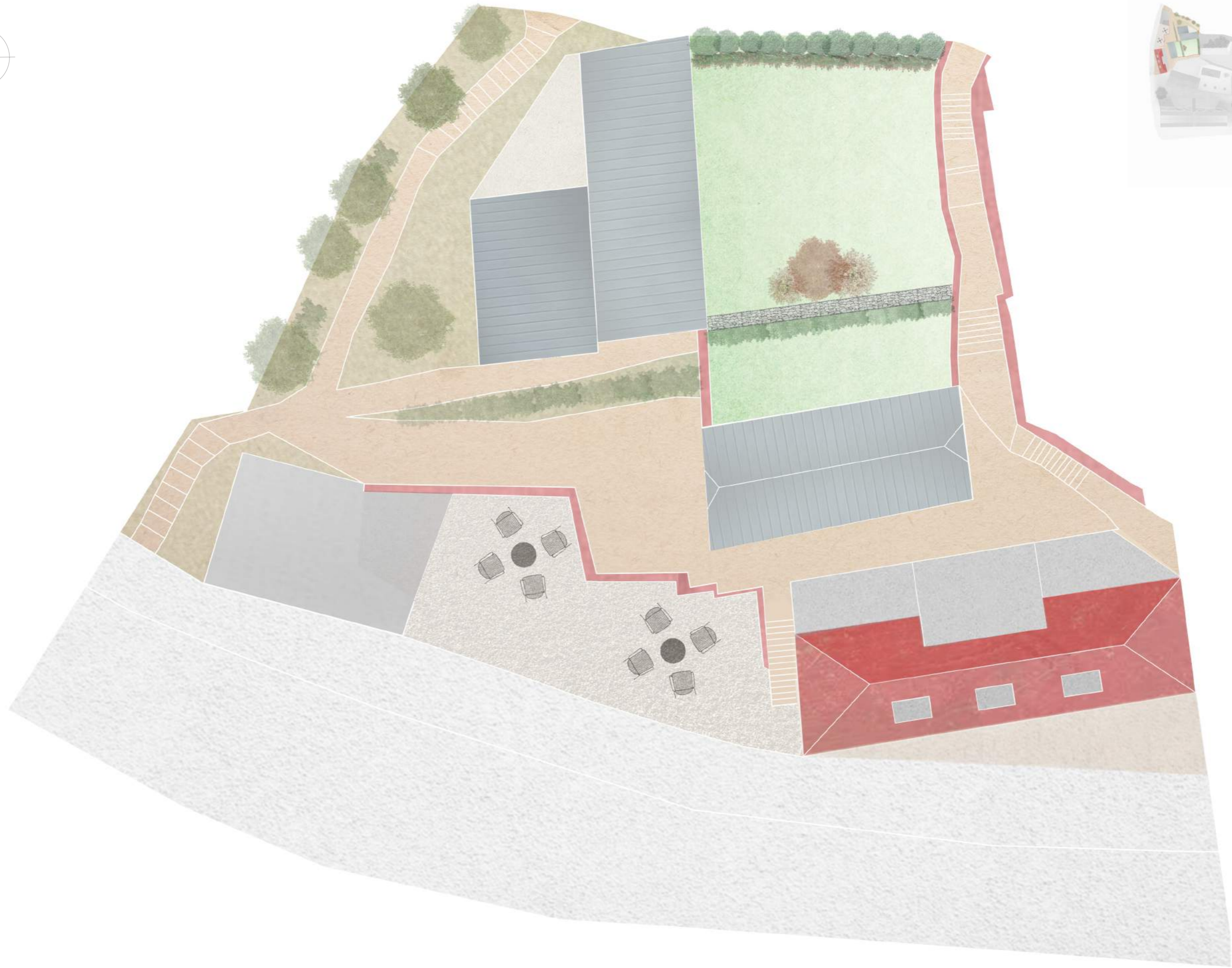
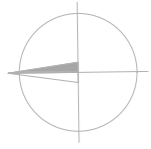
V. - TANEČNÍ SÁL A ALTÁNEK

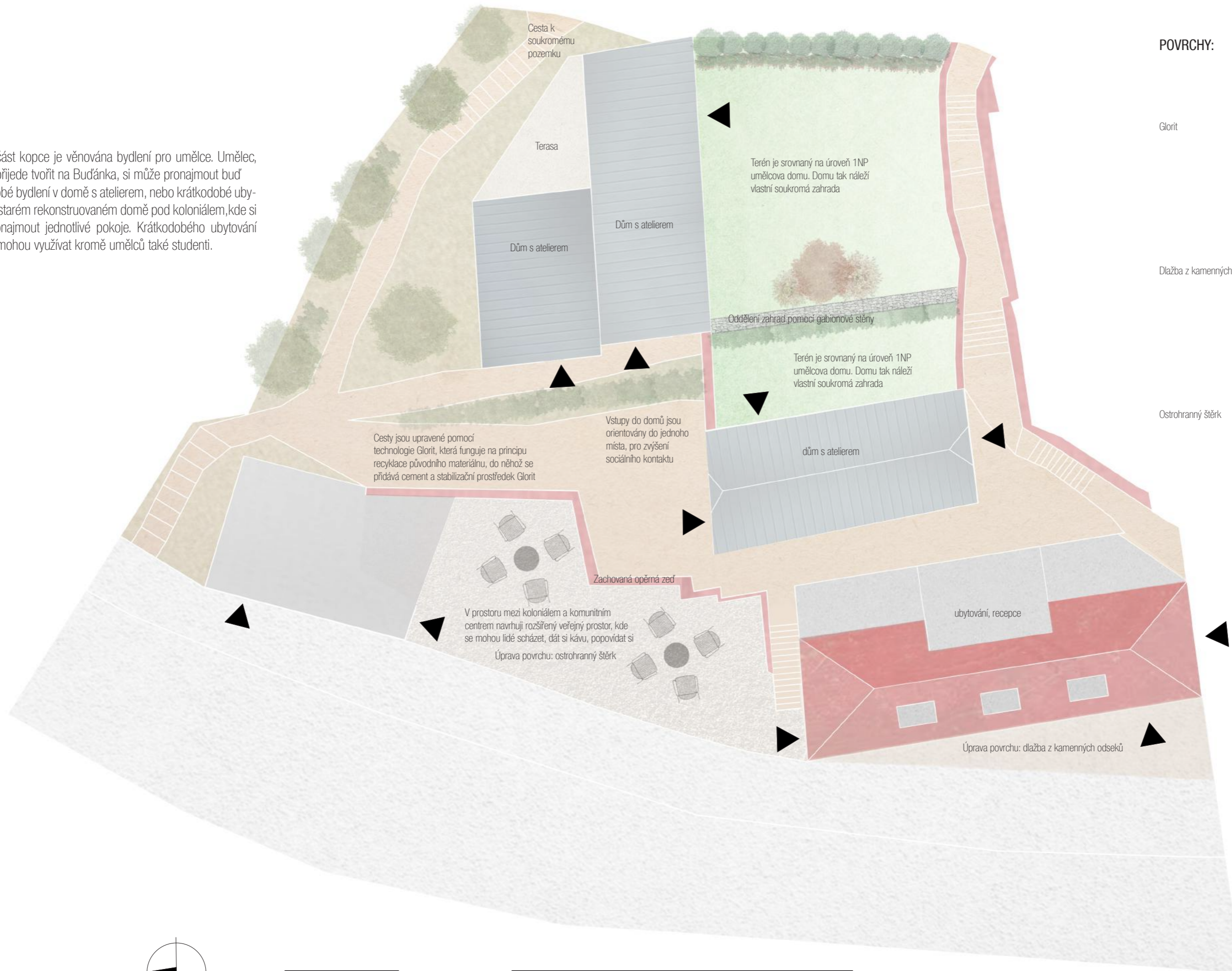
VI. - OKOLÍ POTOKA

I. BYDLENÍ PRO UMĚLCE

Západní část kopce je věnována bydlení pro umělce. Umělec, který přijede tvořit na Buďánka, si může pronajmout buď dlouhodobé bydlení v domě s atelierem, nebo krátkodobé ubytování ve starém rekonstruovaném domě pod koloniálem, kde si může pronajmout jednotlivé pokoje. Krátkodobého ubytování mohou využívat kromě umělců také studenti.

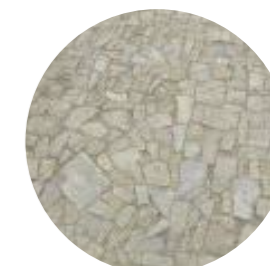

POVRCHY:

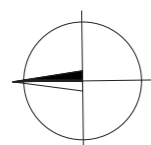
Glorit

Dlažba z kamenných odseků

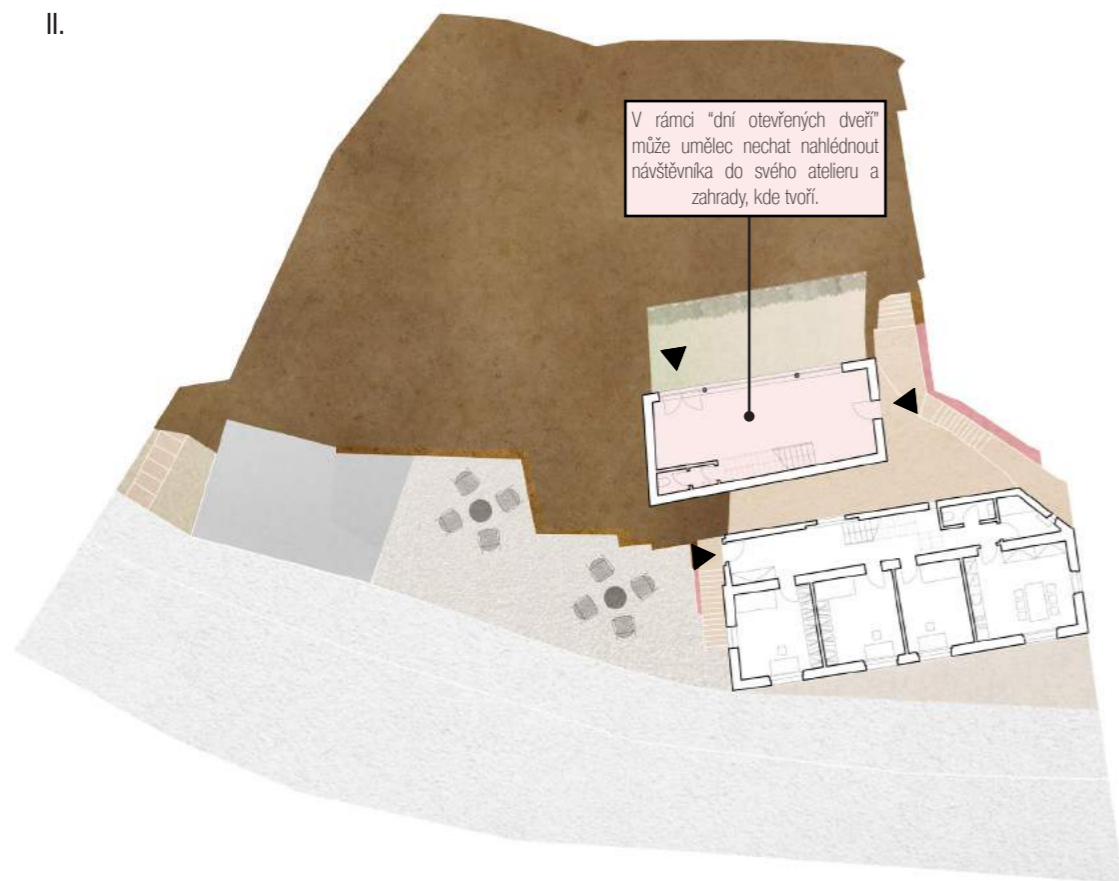
Ostrohranný štěrk

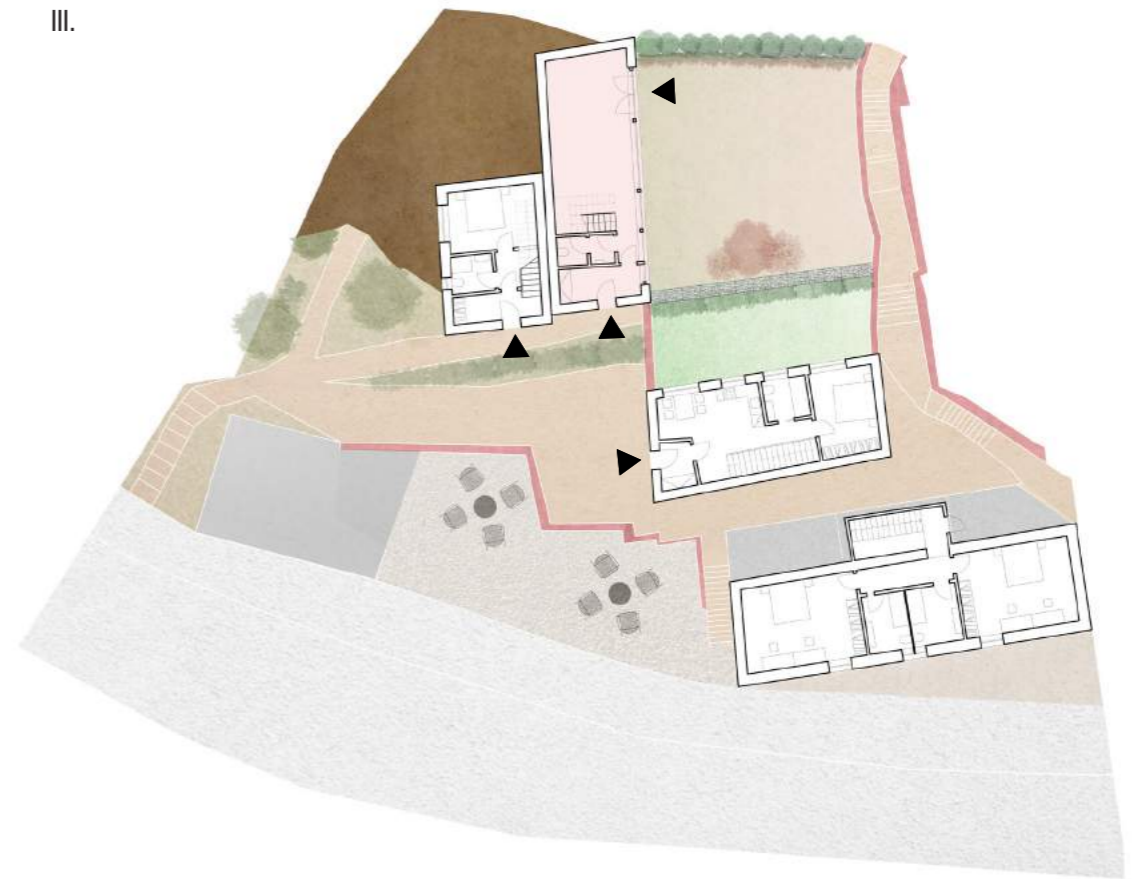
I.

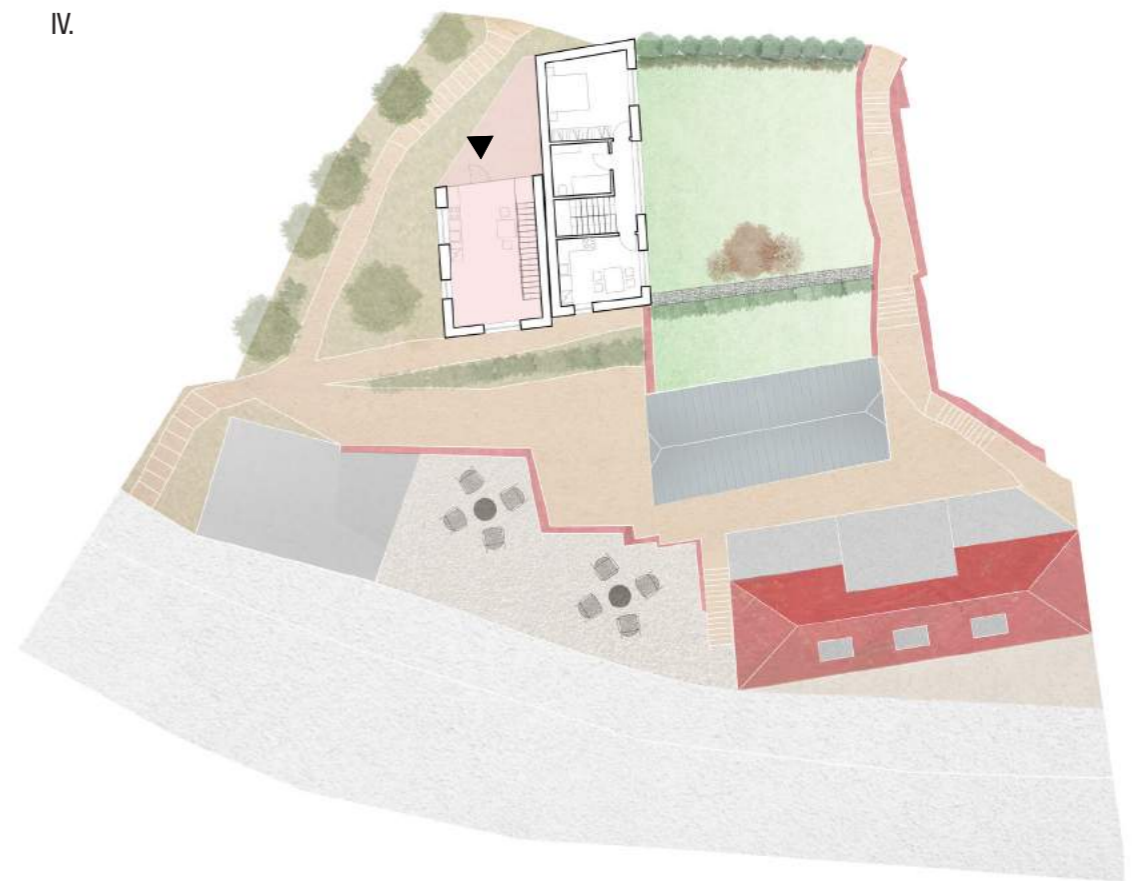
II.

III.

IV.

DOMY | DŮM č. p. 137 - UBYTOVÁNÍ S RECEPCÍ

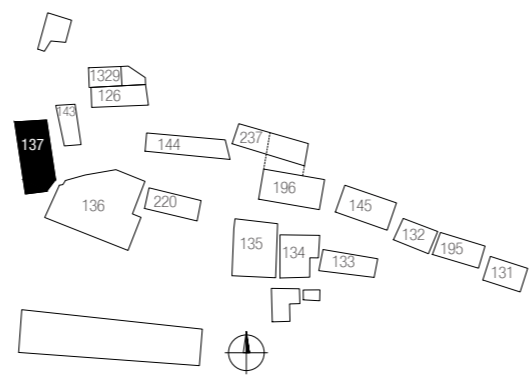
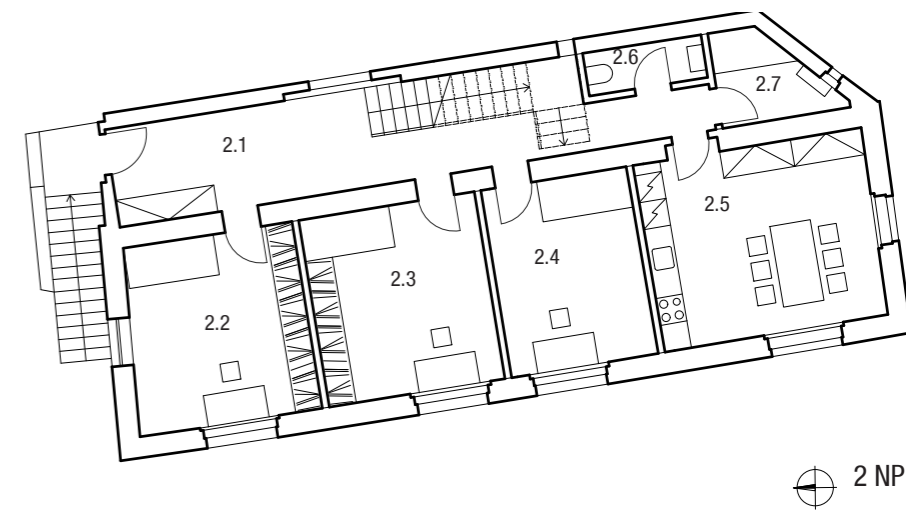
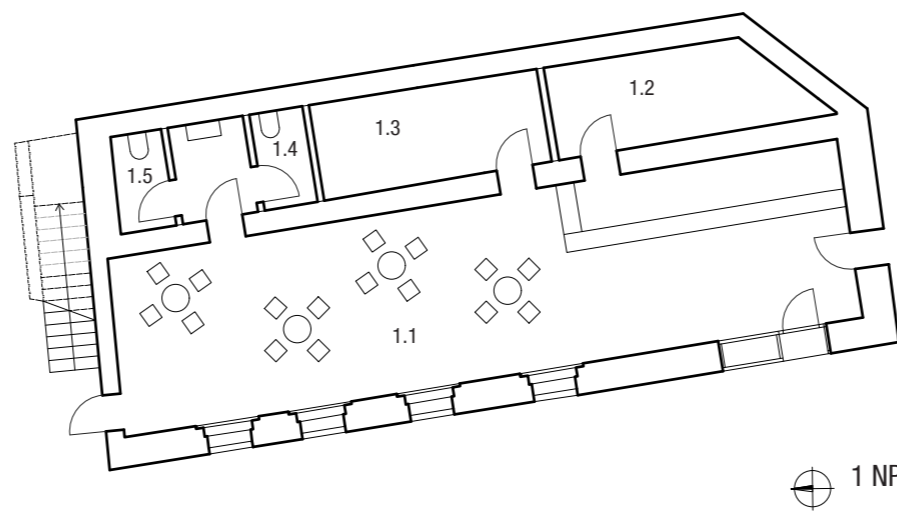
Objekt byl postaven mezi lety 1820 - 1840.

SOUČASNÝ STAV:

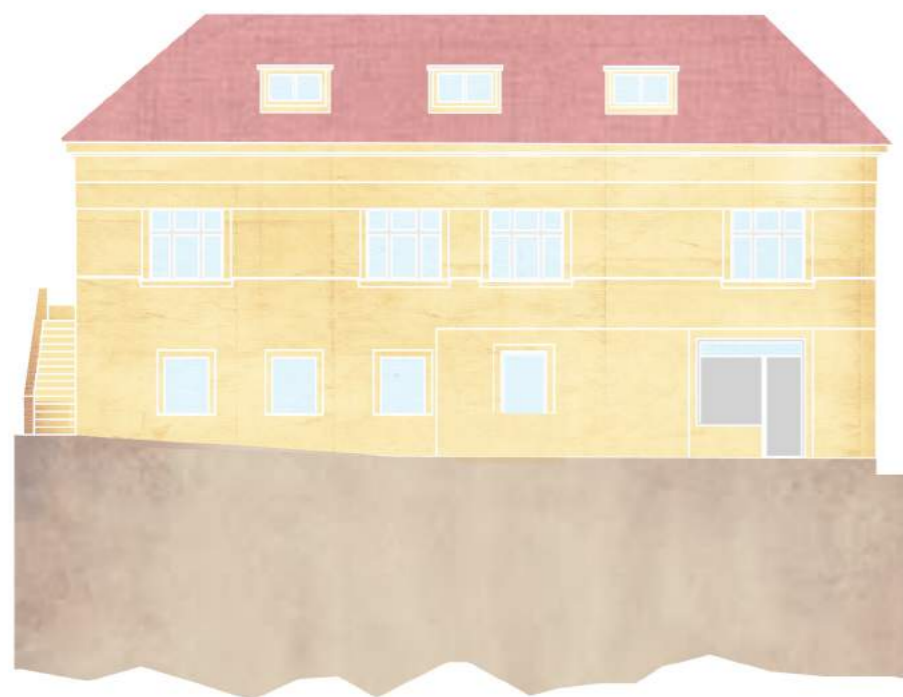
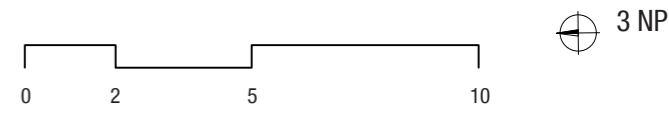
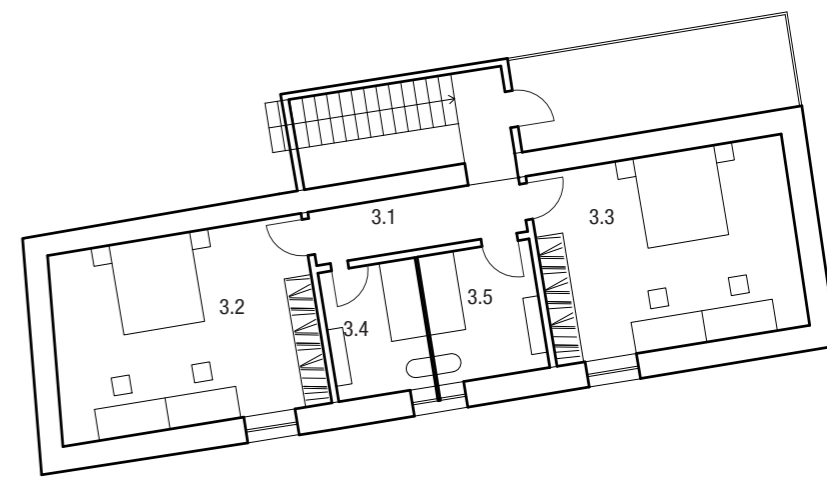
Objekt je zachován, v relativně dobrém stavu.

NÁVRH:

Objekt rekonstruuji, zachovávám nosné zdivo s částečnými úpravami. Do prvního nadzemního podlaží situuji recepci, kam se přijde ubytovat umělec, který přijede na Buďánka. Poté, co se ubytuje, vyjde dveřmi v severní části objektu ven, kde se nachází pobytový "plácek". Zde se může zastavit s místními, nebo pokračuje nahoru do patra, kde jsou již umístěné jednotlivé pokoje a společné sociální zařízení.

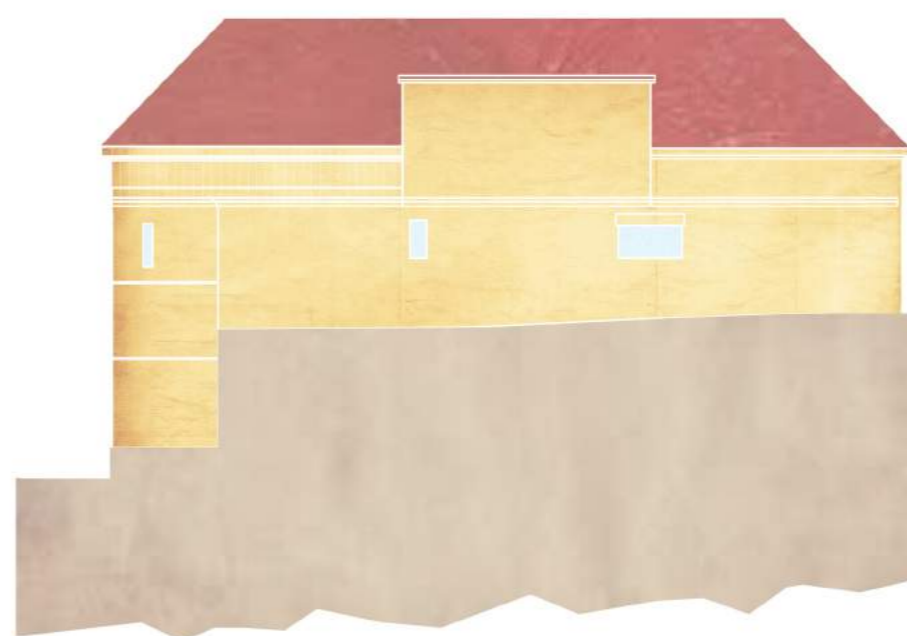
- 1.1 recepcce pro ubytování umělců
- 1.2 zázemí recepcce
- 1.3 zázemí centra
- 1.4 wc
- 1.5 wc
- 2.1 vstupní chodba
- 2.2 pokoj č.1
- 2.3 pokoj č.2
- 2.4 pokoj č.3
- 2.5 společná kuchyň
- 2.6 wc
- 2.7 koupelna
- 3.1 chodba
- 3.2 pokoj č.4
- 3.3 pokoj č.5
- 3.4 koupelna
- 3.5 koupelna

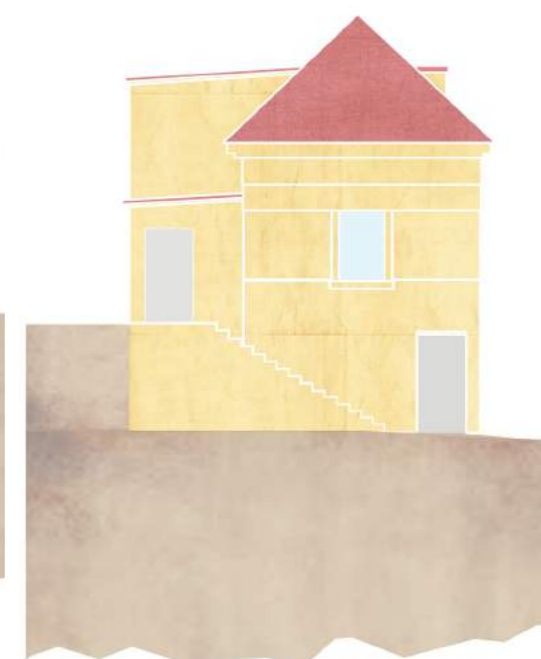
ZÁPADNÍ POHLED

JÍŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

DOMY | DŮM č. p. 143 - DŮM S ATELIEREM

Objekt byl postaven mezi lety 1820-1840.

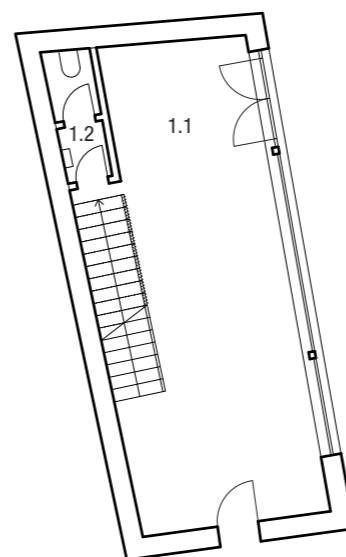
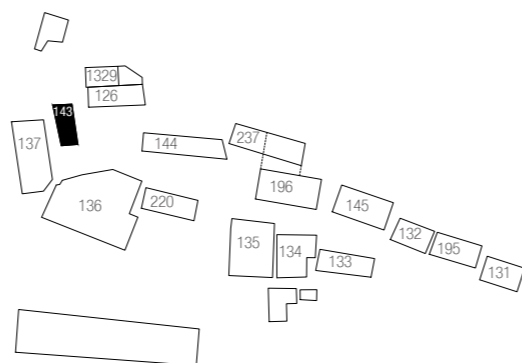
SOUČASNÝ STAV:

Objekt není zachován, zachována je stopa v terénu.

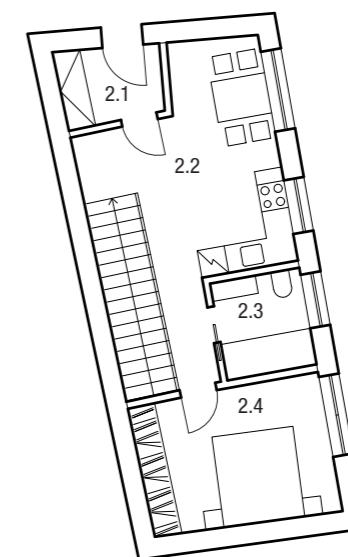
NÁVRH:

Na původní stopě domu navrhují dům pro umělce s atelierem, hmotově odpovídající domu původnímu. Původní dům byl patrový s polovalbovou sedlovou střechou, kterou obnovují. V přízemí se nachází atelier s přístupem do zahrady, ve druhém nadzemním podlaží poté byt umělce. Do domu se vstupuje ze severní části, vzhledem ke konfiguraci terénu, a vstupuje se do druhého nadzemního podlaží. Do atelieru, který se nachází v prvním nadzemním podlaží, se poté schází.

Dům je dřevostavba s plechovou střešní krytinou.

1 NP

2 NP

- 1.1 atelier
- 1.2 wc
- 2.1 zádveří
- 2.2 kuchyně
- 2.3 koupelna
- 2.4 ložnice

VÝCHODNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

ZÁPADNÍ POHLED

JIŽNÍ POHLED

DOMY | DŮM Č. P. 126 - DŮM S ATELIEREM

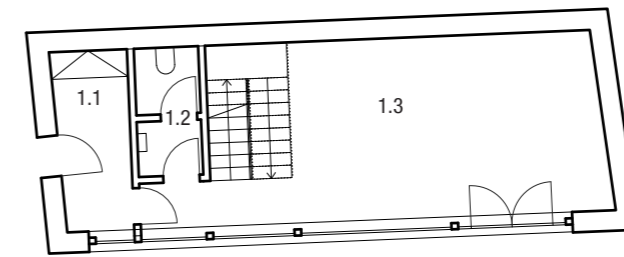
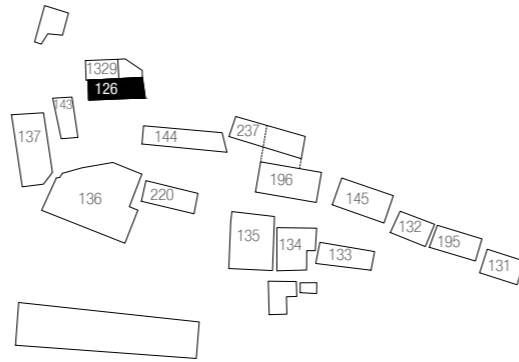
Objekt postaven ve druhé pol. 19. století jako přízemní objekt s pultovou střechou a na menším půdorysu. Nástavba patra následovala ve 2. čtvrtině 20. století.

SOUČASNÝ STAV:

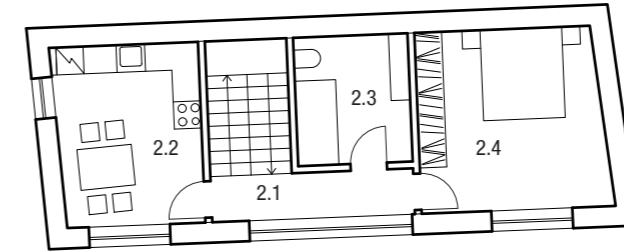
Objekt není zachován, zachována je pouze stopa v terénu.

NÁVRH:

Na původní stopě domu navrhují dům pro umělce s atelierem, hmotově odpovídající domu původnímu. Do domu se vstupuje ze západu a v přízemí se nachází atelier, propojený se zahradou. Z přízemí se jde po schodišti do patra, kde se nachází umělcův byt. Dům je dřevostavba s plechovou střešní krytinou a pultovou střechou.

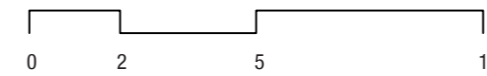

1 NP

2 NP

- 1.1 zádveří
- 1.2 wc
- 1.3 atelier
- 2.1 chodba
- 2.2 kuchyň
- 2.3 koupelna
- 2.4 ložnice

JIŽNÍ POHLED

ZÁPADNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

DOMY | DŮM Č. P. 126 - DŮM S ATELIEREM

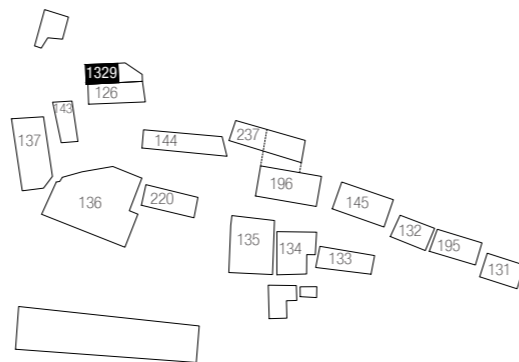
Objekt byl postaven v poslední čtvrtině 19. stol. Jedná se o nejmladší ze skupiny domů na Budánkách. Dům byl přistavěn k zadní straně č. p. 126 (předchozí karta). Jednalo se o patrový dům s pultovou střechou.

SOUČASNÝ STAV:

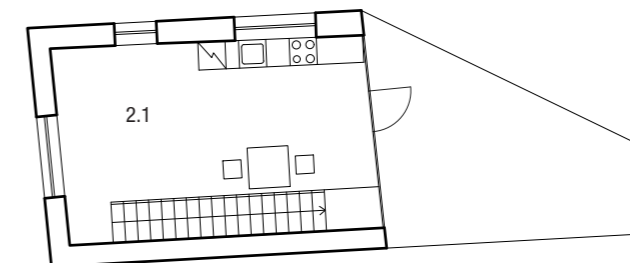
Objekt není zachován.

NÁVRH:

Na původní stopě domu navrhuji dům pro umělce s atelierem, hmotově odpovídající domu původnímu. Do domu se vstupuje ze západu a v přízemí se nachází umělcova ložnice se zázemím. V patře se poté nachází kuchyň spojená s atelierem. Z této místnosti se vstupuje na terasu, která je přístupná i zvenku. Jedná se o dřevostavbu s plechovou pultovou střechou.

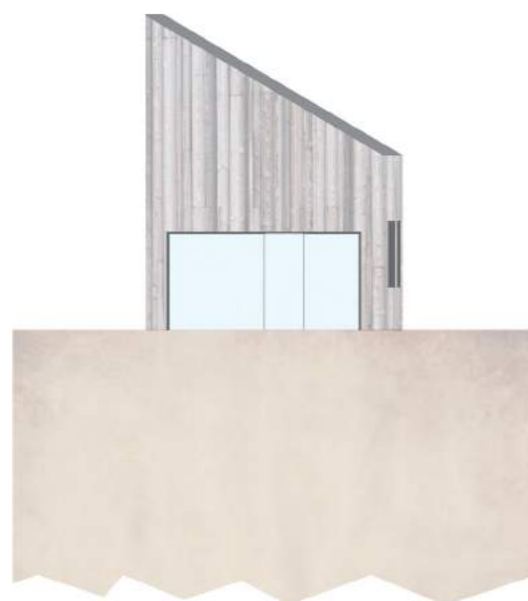
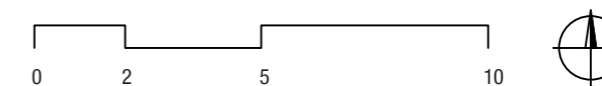

1 NP

2 NP

- 1.1 zádveř
- 1.2 koupelna
- 1.3 ložnice
- 2.1 kuchyně s atelierem

VÝCHODNÍ POHLED

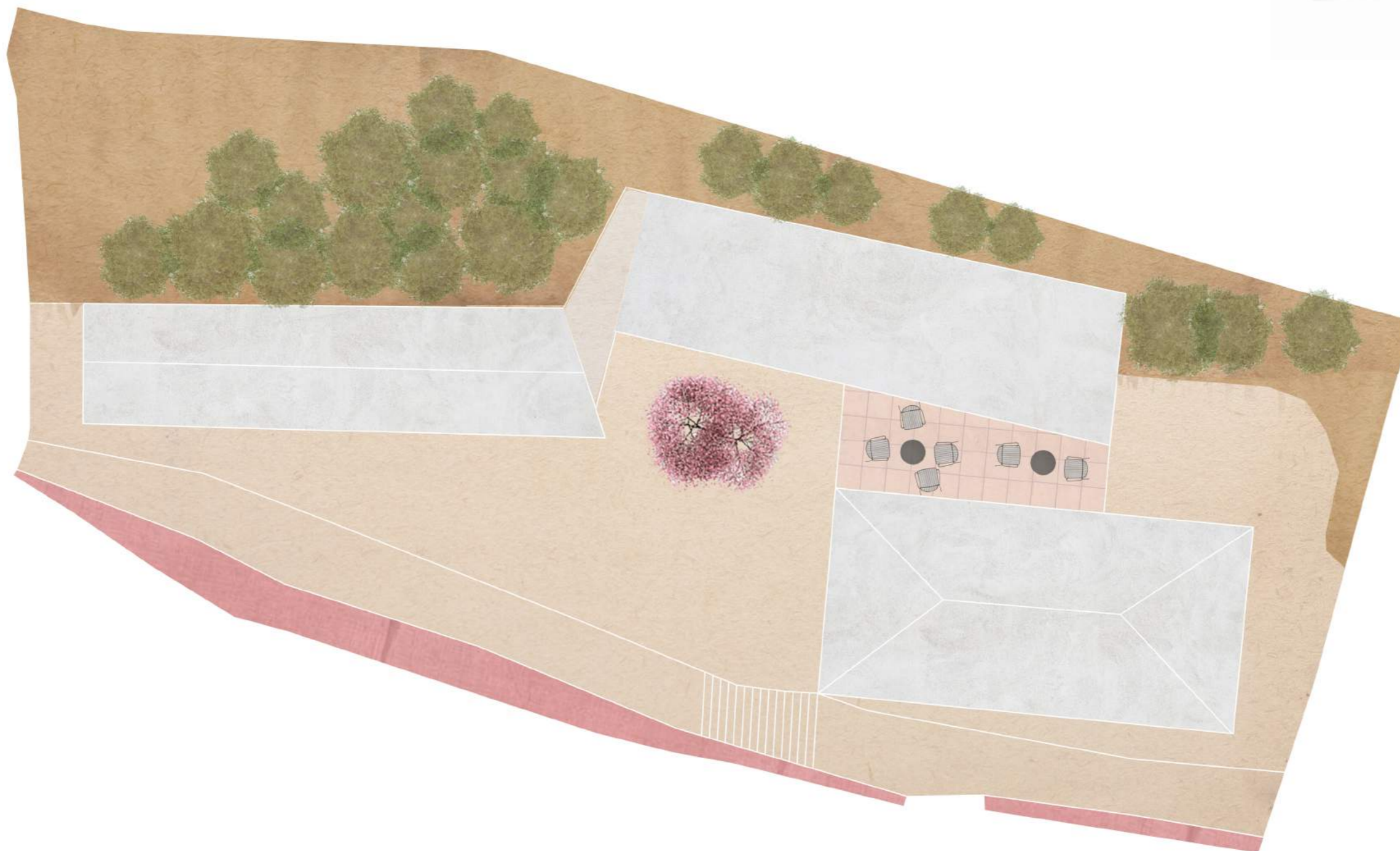
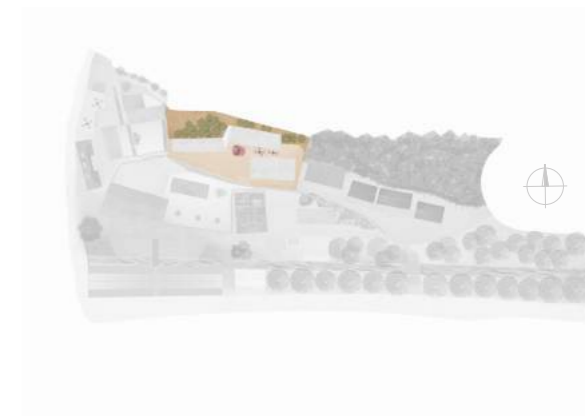
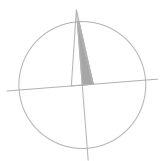
SEVERNÍ POHLED

ZÁPADNÍ POHLED

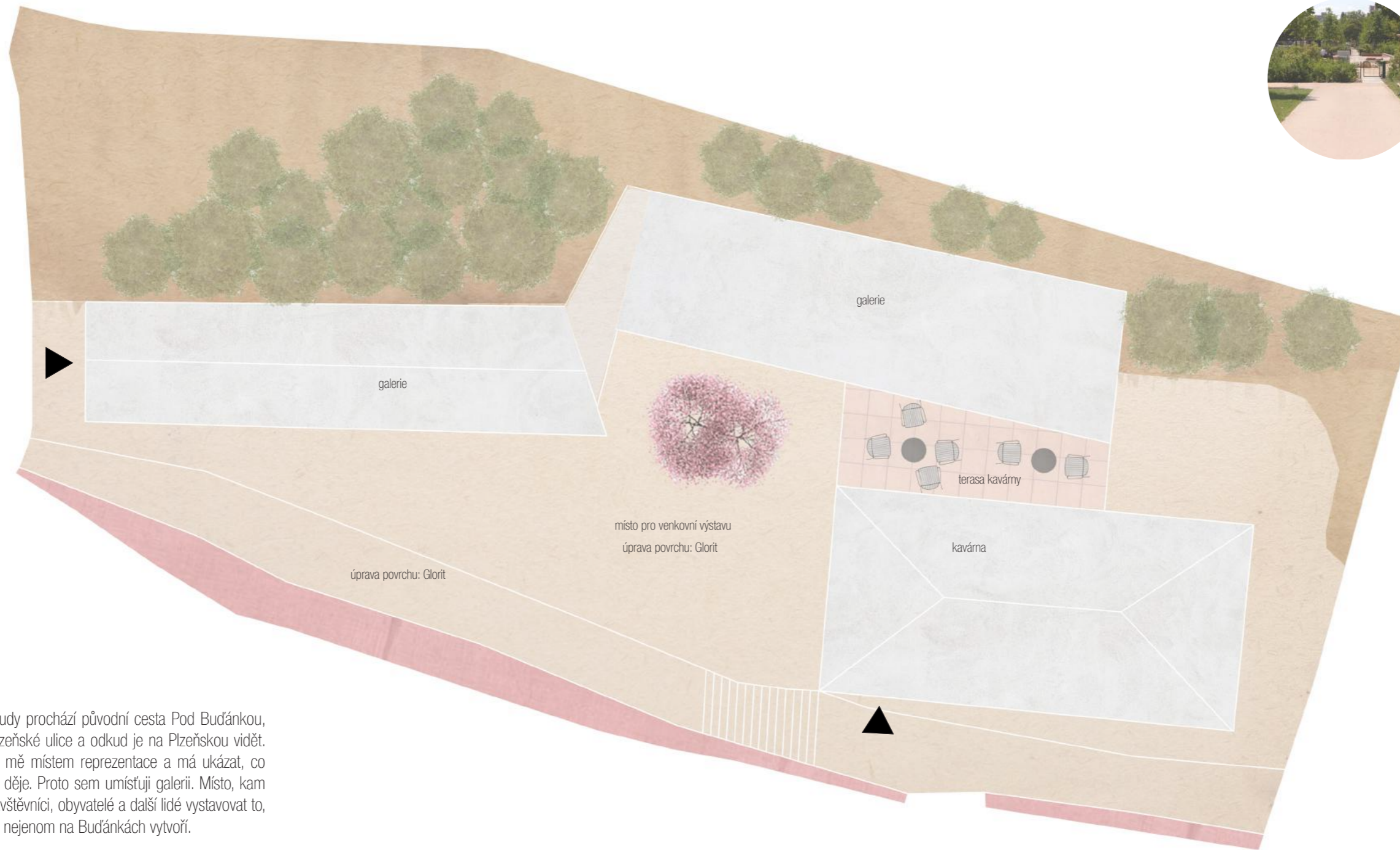

II. GALERIE S KAVÁRNOU

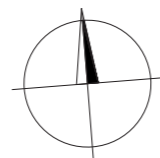

POVRCHY:

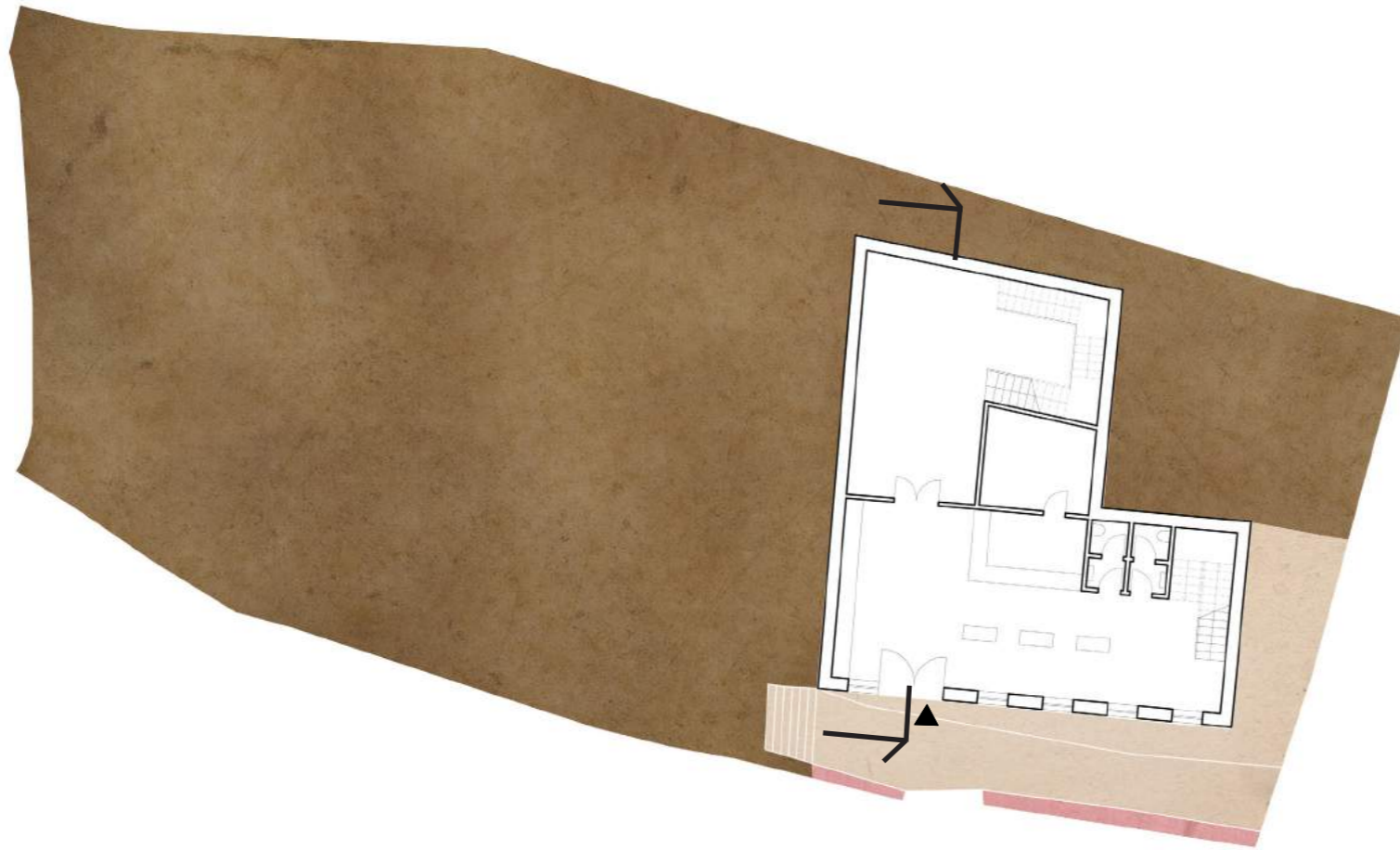
Glorit

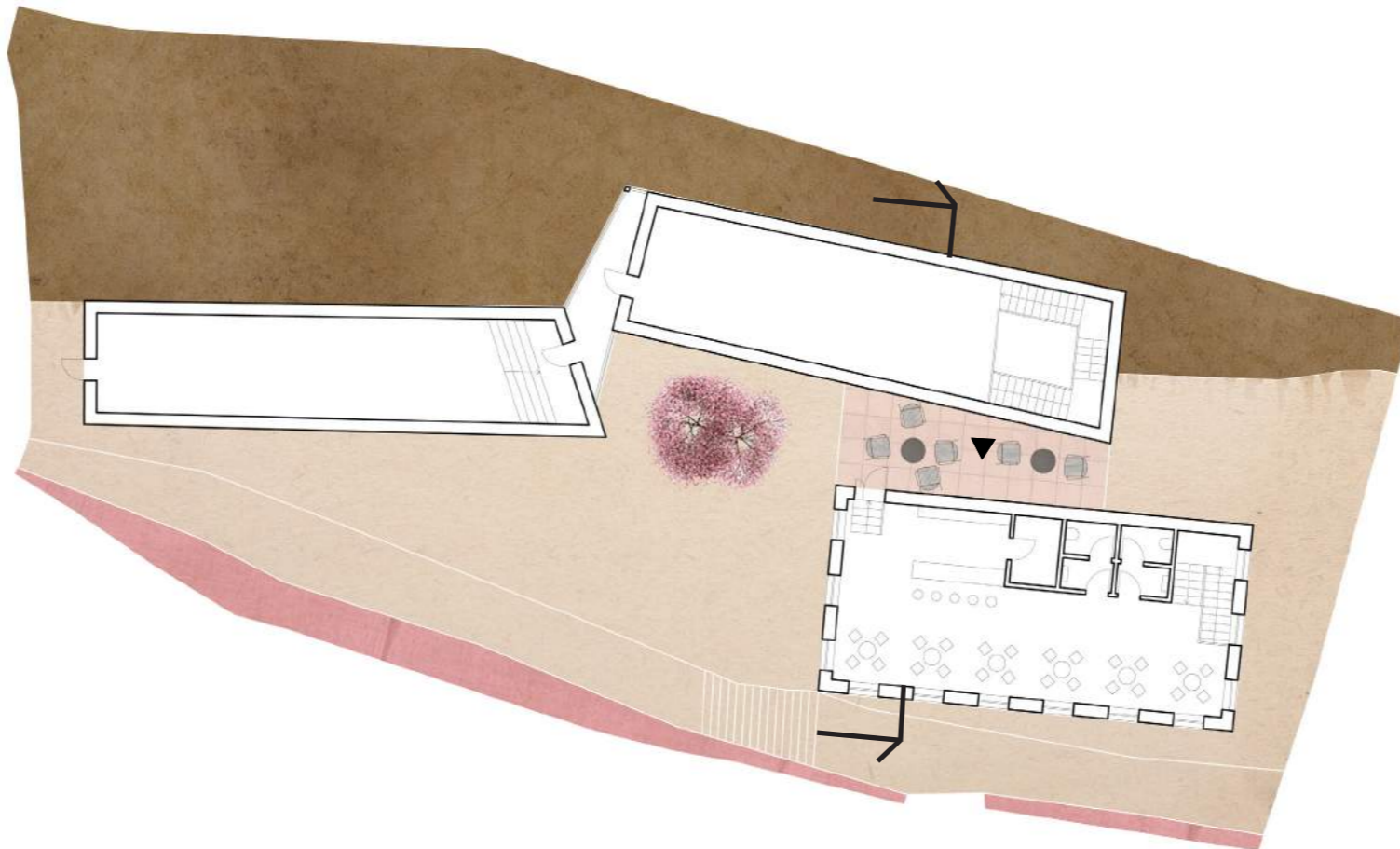
Místo na kopci, kudy prochází původní cesta Pod Buďánkou, které je vidět z Plzeňské ulice a odkud je na Plzeňskou vidět. Toto místo je pro mě místem reprezentace a má ukázat, co se na Buďánkách děje. Proto sem umísťuji galerii. Místo, kam mohou umělci, návštěvníci, obyvatelé a další lidé vystavovat to, co se nejenom na Buďánkách vytvoří.

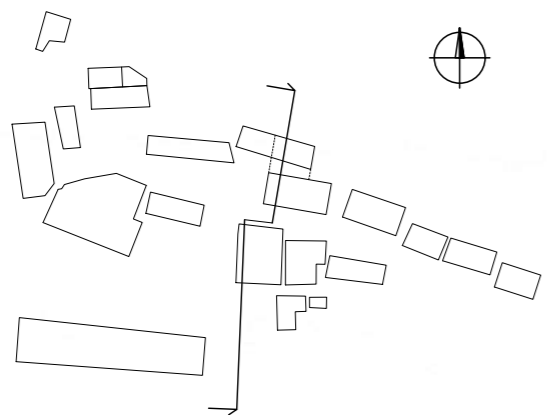

I.

II.

DOMY I DŮM č. p. 196 - KAVÁRNA

Objekt byl postaven pravděpodobně kolem roku 1840.

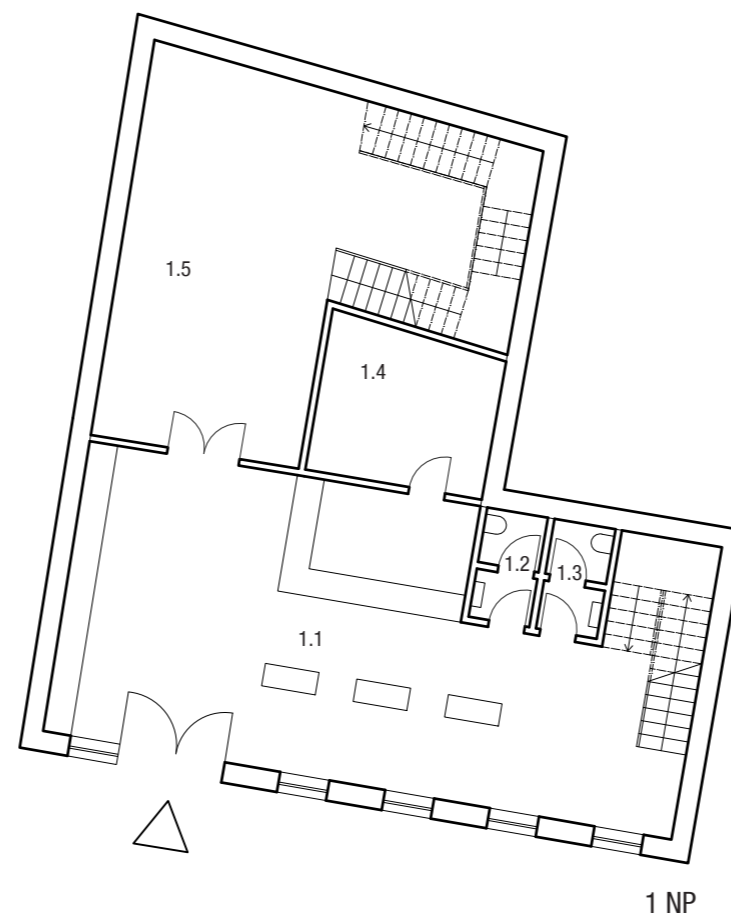
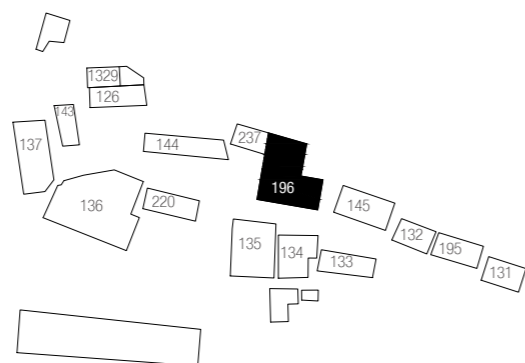
Jednalo se o dům s valbovou střechou.

SOUČASNÝ STAV

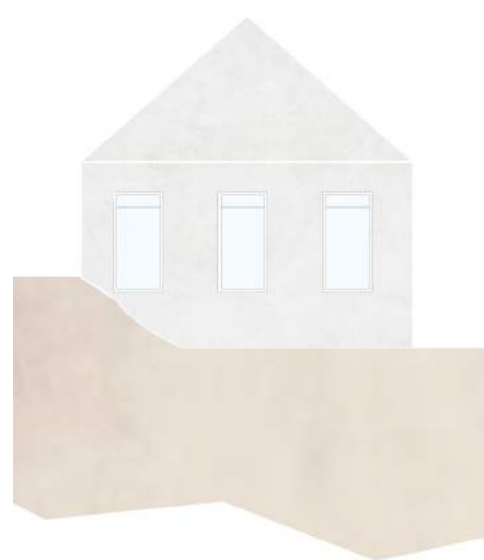
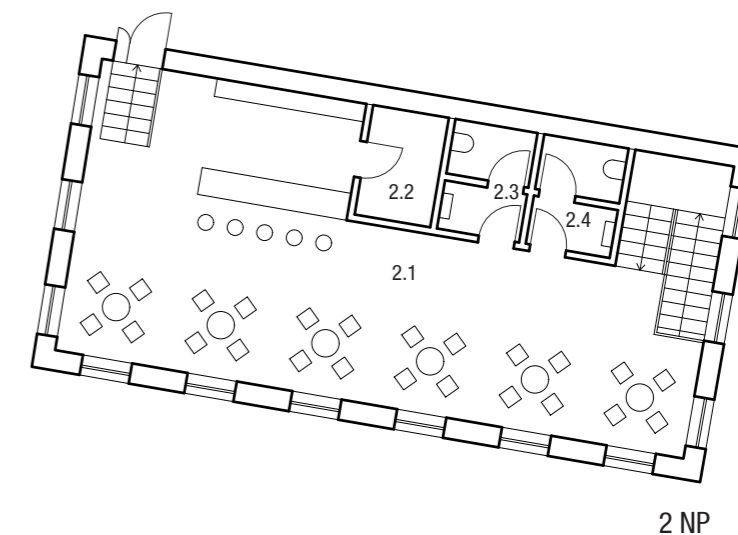
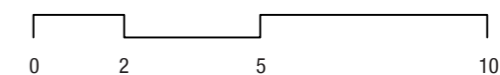
Objekt není zachován, byl zbourán v roce 1967.

NÁVRH

Na původní stopě domu navrhuji galerii s kavárnou. V přízemí se nachází vstup do galerie, dále následuje podzemní koridor, který propojuje dům č. p. 196 s domem č. p. 237, v němž se již nachází samotná galerie. V prvním nadzemním podlaží objektu se nachází kavárna. Konstrukce domu je celobetonová, respektující hmotu původního domu.

- 1.1 vstupní prostor+obchod
- 1.2 wc
- 1.3 wc
- 1.4 zázemí obchodu
- 1.5 výstavní prostory
- 2.1 kavárna
- 2.2 zázemí kavárny
- 2.3 wc
- 2.4 wc

ZÁPADNÍ POHLED

JIŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

DOMY | DŮM č. p. 237 a 144

Objekt č. p. 237 byl postaven mezi lety 1840-1880. Jednalo se o přízemní dům s pultovou střechou.

SOUČASNÝ STAV

Objekt nebyl zachován, byla zachována pouze stopa v terénu.

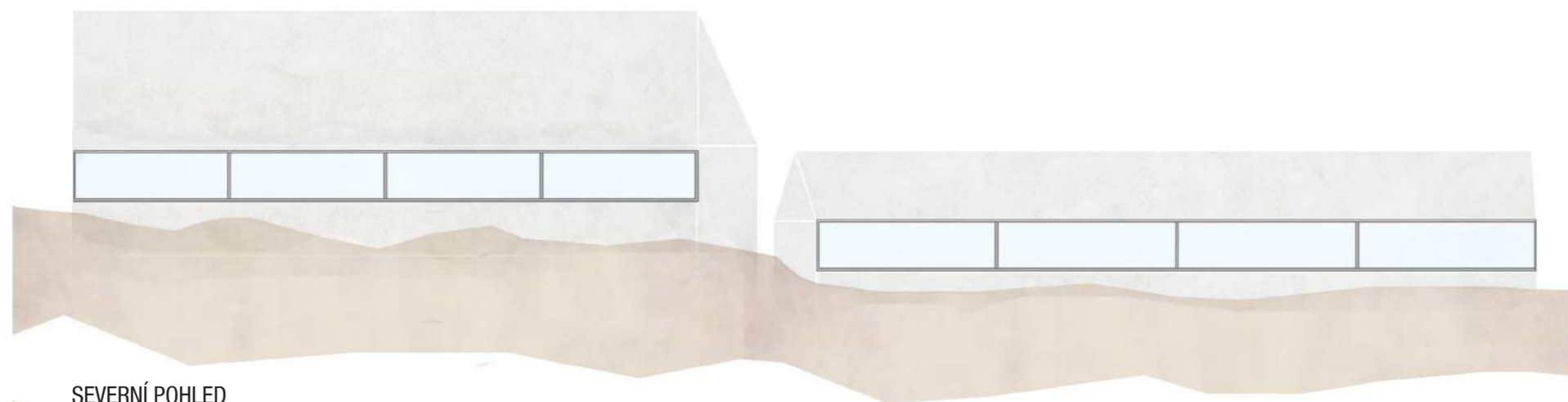
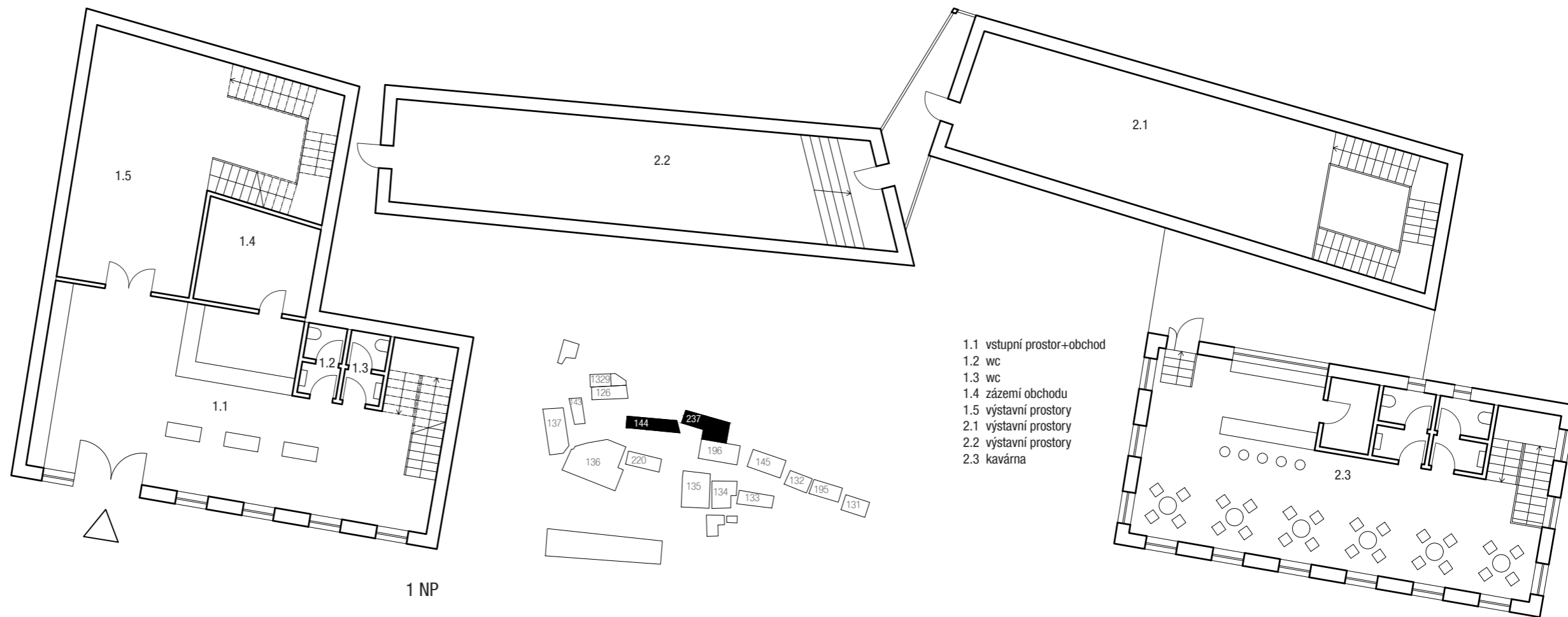
Objekt č. p. 144 byl postaven mezi lety 1820-1840. Jednalo se o přízemní dům se sedlovou střechou.

SOUČASNÝ STAV

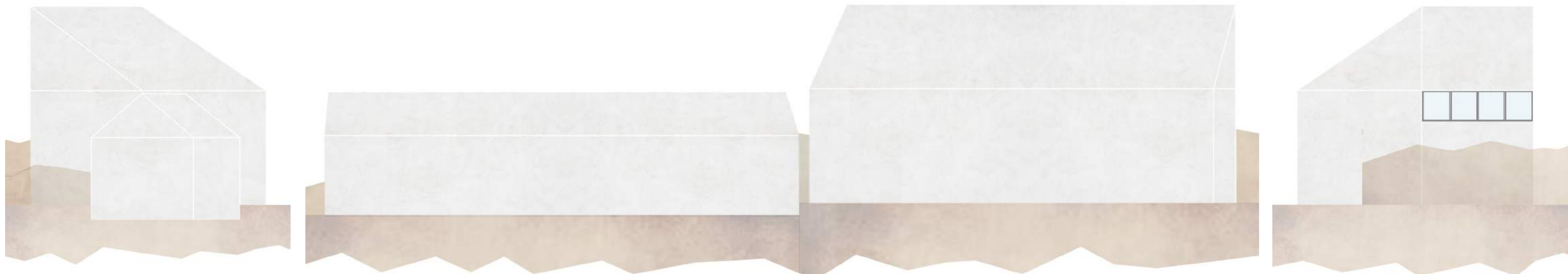
Objekt nebyl zachován, byla zachována pouze stopa v terénu.

NÁVRH

Na původních stopách domů navrhují komplex galerie, hmotově odpovídající původním hmotám domů. Domy spojuje prosklený krček, kterým se návštěvník dostane z domu č. p. 237 do domu č. p. 144. Domy jsou celobetonové s okny na sever. Do galerie se vstupuje podzemním koridorem, propojujícím dům č. p. 196 s domem č. p. 237

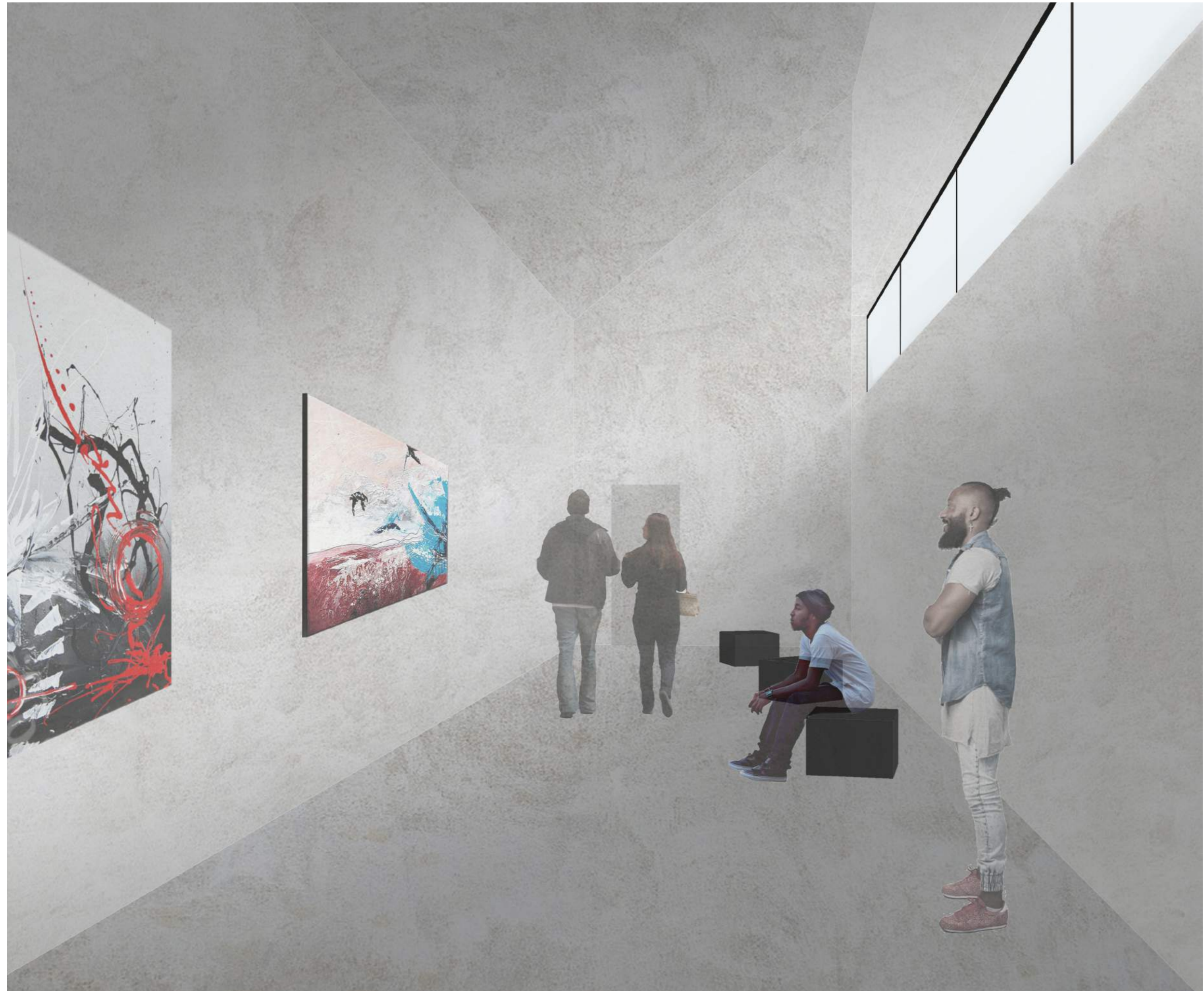
SEVERNÍ POHLED

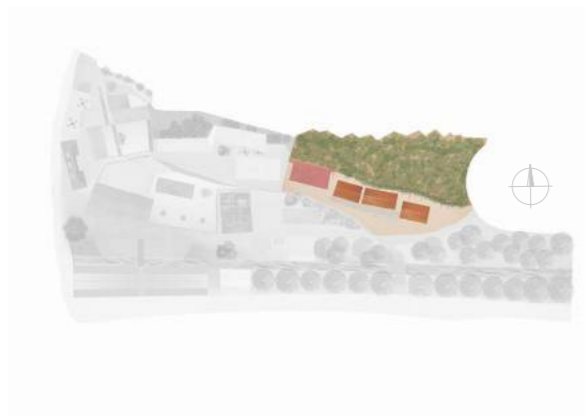
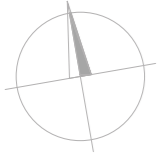

ZÁPADNÍ POHLED

JIŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

III. MUZEUM A PROSTORY PRO WORKSHOPY

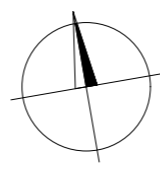
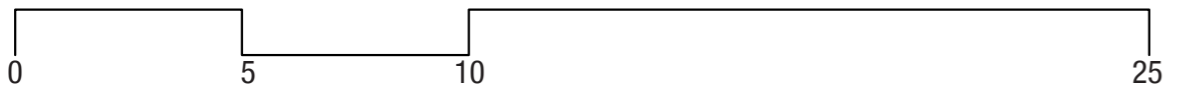
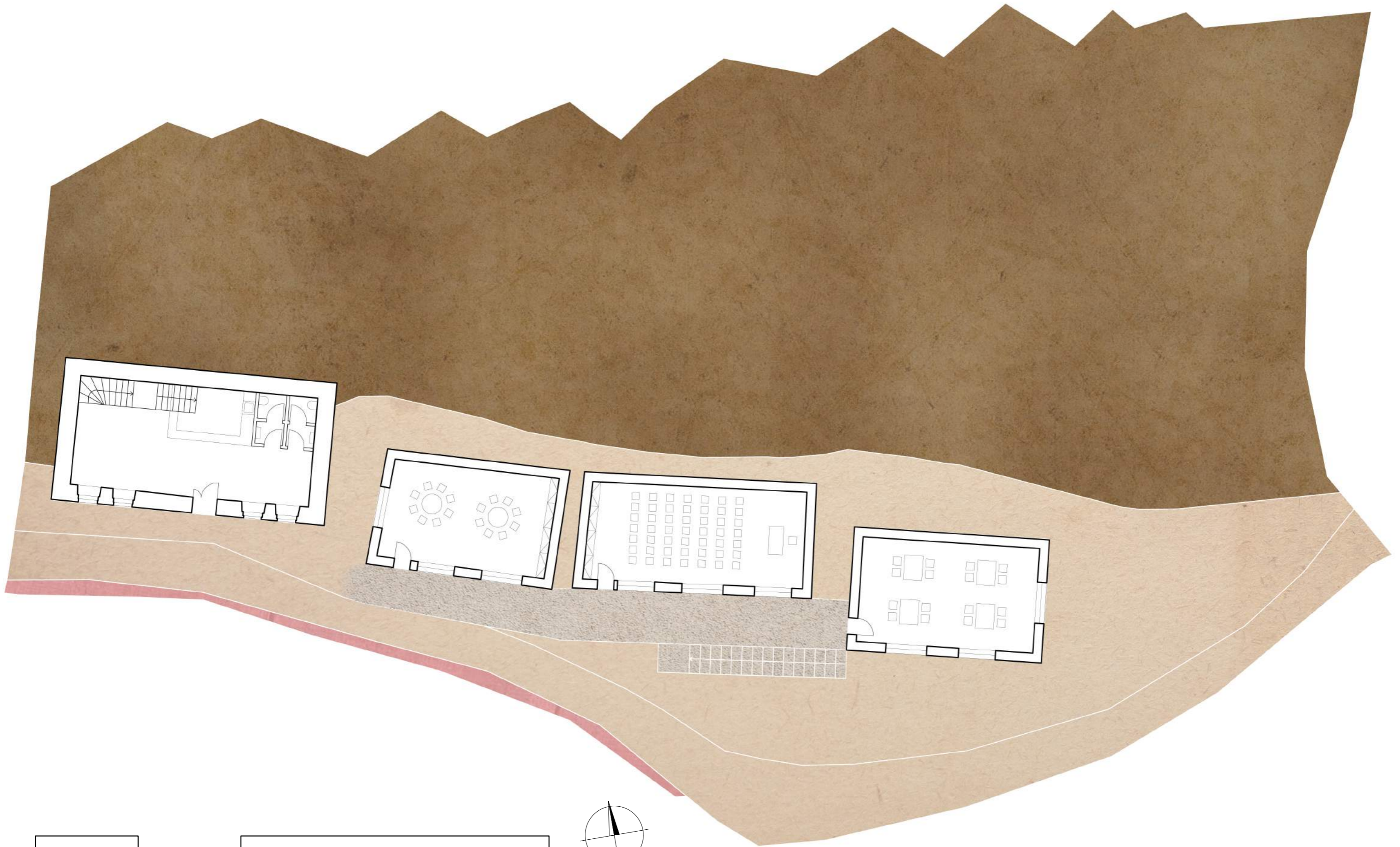
Východní část Buďánek, místo, kde se do osady vstupuje z parku, je věnováno malému souboru domů, které budou využívány pro přednášky, semináře, workshopy, dětské kroužky, nebo jako atelier či dílna pro umělce. Prostory jsou pronajímatelné, rozvrh toho, co se zde koná, je dostupný v hlavní recepci Buďánek (dům č. p. 137). V prostorách rekonstruovaného domu č. p. 145 navrhují muzeum lokality.

úprava povrchu: Glorit

POVRCHY:
Glorit

DOMY I DŮM č. p. 145 - MUZEUM

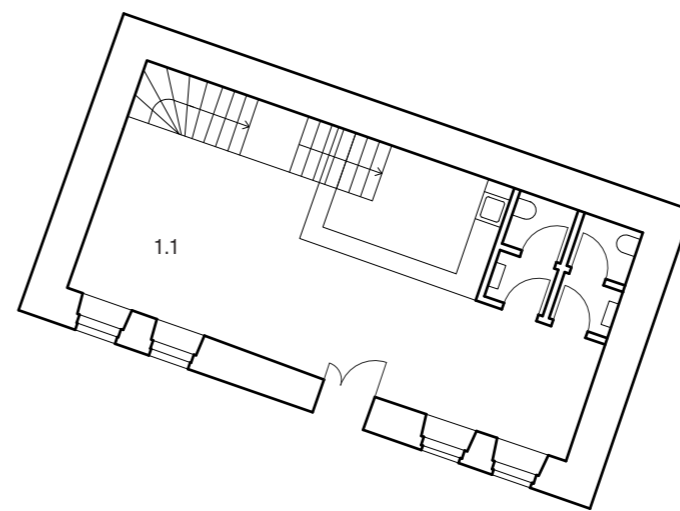
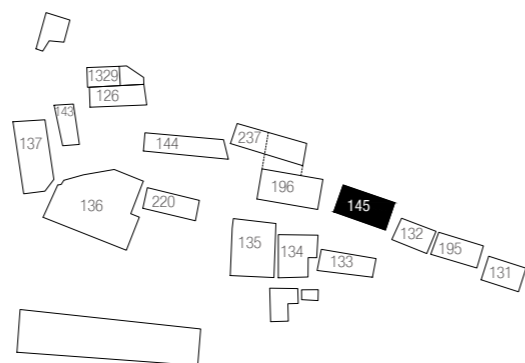
Objekt byl postaven mezi lety 1820-1840. Od své výstavby se výrazněji nezměnil, byla realizována nová jižní fasáda ve 20. - 30. letech 20. století. Bylo zjednodušeno klasicistní tvarosloví, osazena nová okna do špalety a nově vzniklo oválné okénko v patře, které nahradilo normální okno, což mohlo souviset se změnou dispozice (schodiště). Inspirace zřejmě čerpána z usedlosti Zámečnice.

SOUČASNÝ STAV

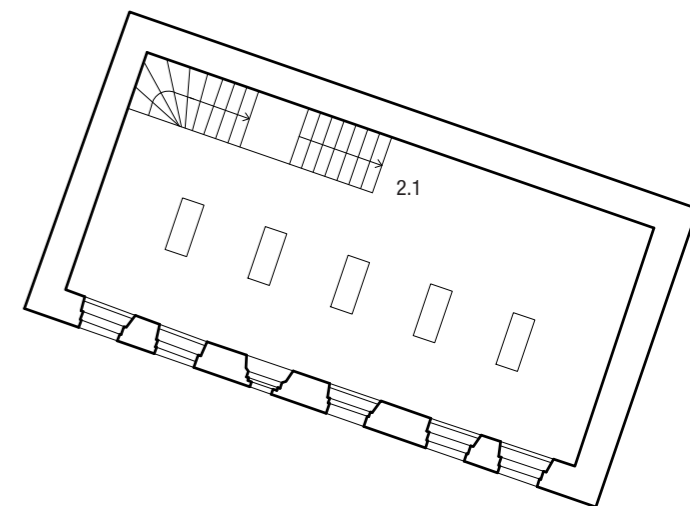
Objekt je zachován. Destrukce krovu a stropů patra.

NÁVRH

Dům rekonstruuji a umísťuji do něj muzeum oblasti. V přízemí se nachází pokladna a zázemí pro soubor domů, kde se pořádají workshopy a přednášky. V patře je poté umístěna samotná expozice.

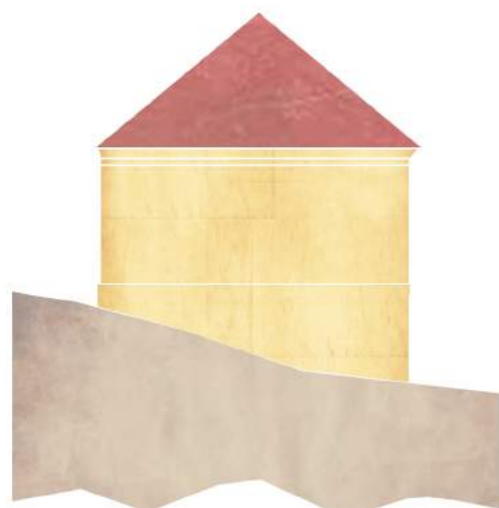

1 NP

2 NP

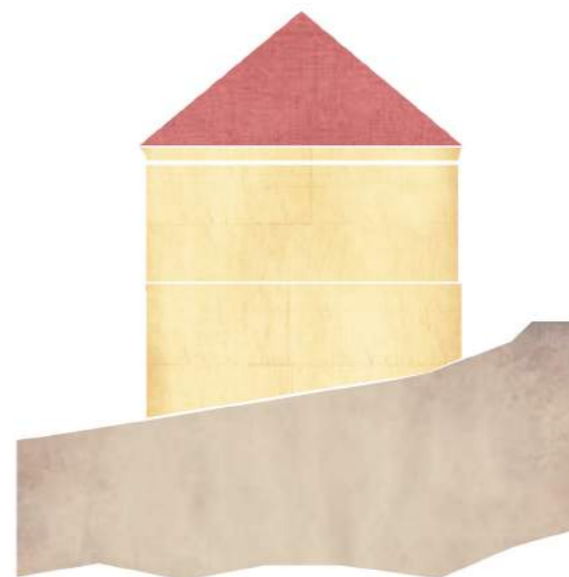
1.1 vstupní prostory muzea+obchod
2.1 výstavní prostory

ZÁPADNÍ POHLED

JÍŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

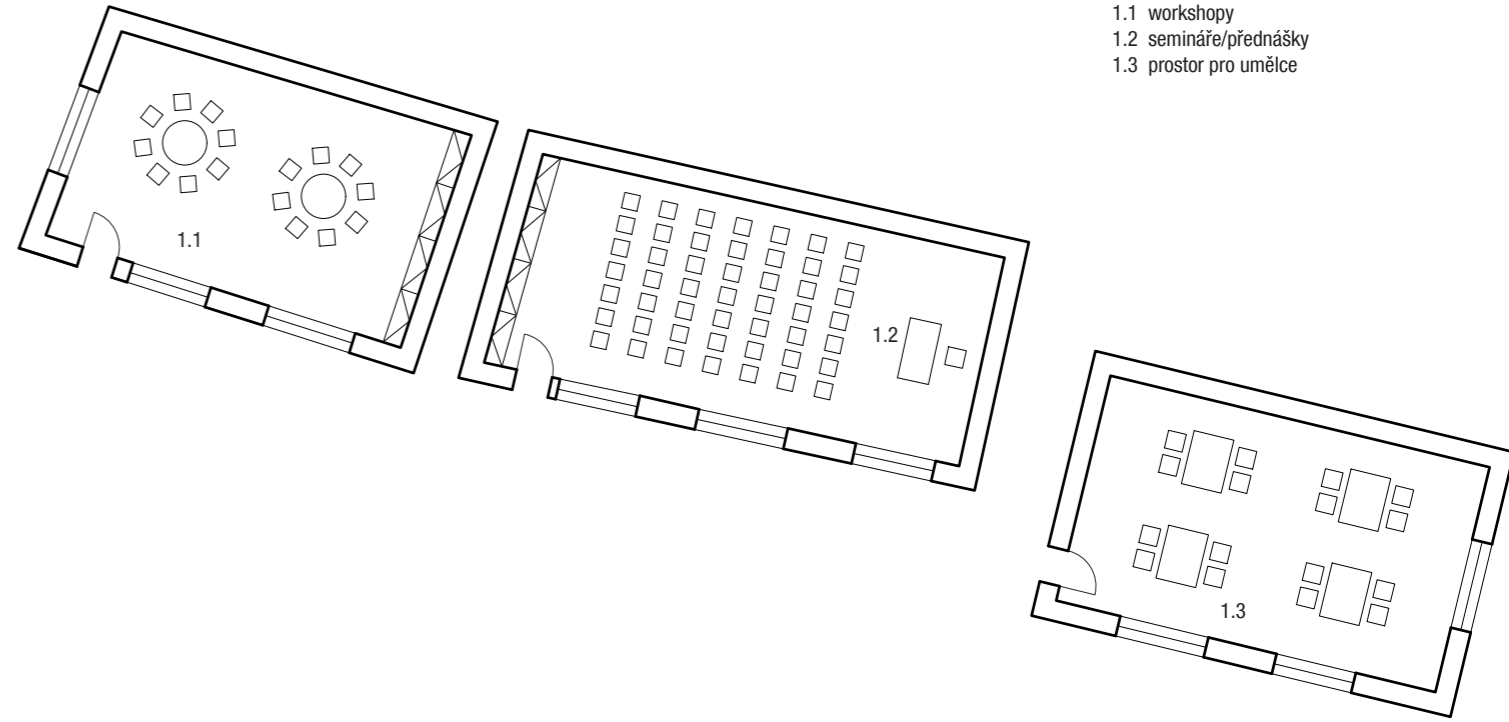
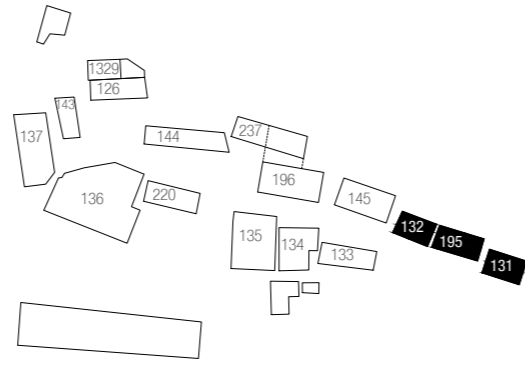
SEVERNÍ POHLED

DOMY | DŮM č. p. 131, 132 a 195 -
PROSTORY PRO WORKSHOPY, PŘEDNÁŠKY A SEMINÁŘE

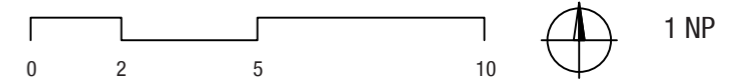
Jedná se o trojici drobných přízemních domků, ze kterých se více zachoval pouze dům č. p. 132 (obvodové zdi a vnitřní příčky, rozpadlý krov a stropy místností).

NÁVRH

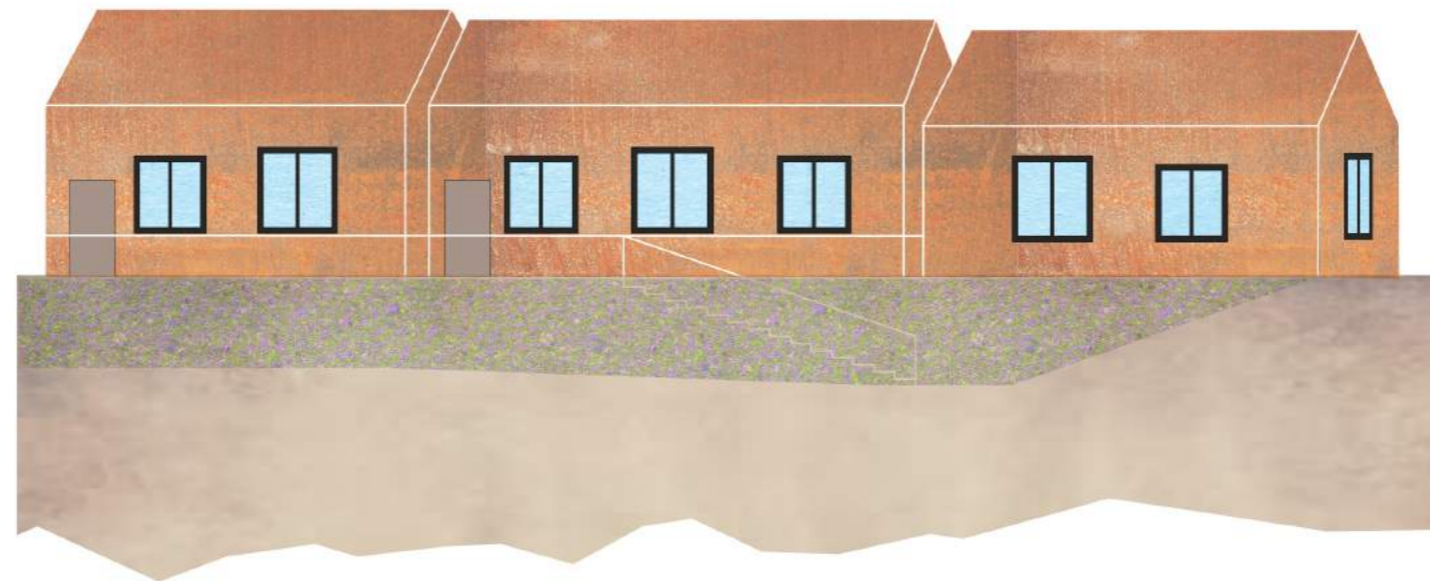
Navrhují zde malý soubor domků, které budou sloužit pro workshopy, přednášky a semináře. Jednotlivé domečky budou moci využívat zdejší umělci, budou se zde pořádat přednášky a workshopy. Zázemí je umístěno v muzeu. Konstrukce domů je betonová s cortenovým obložním.

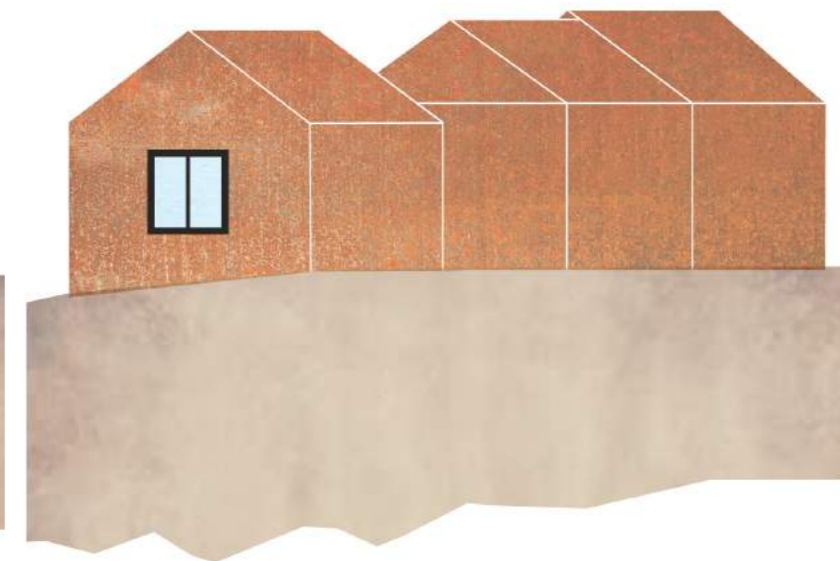
- 1.1 workshopy
- 1.2 semináře/přednášky
- 1.3 prostor pro umělce

ZÁPADNÍ POHLED

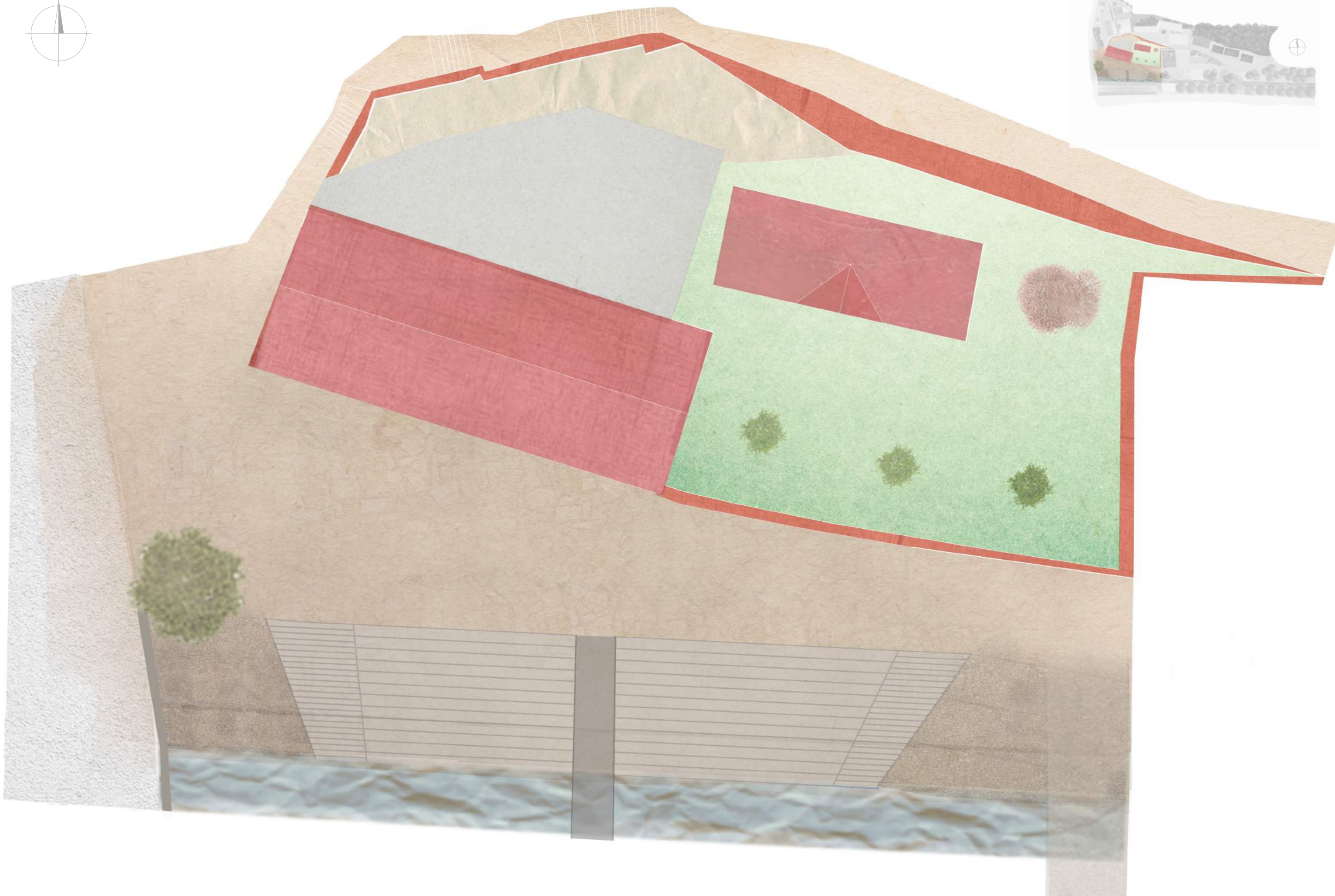
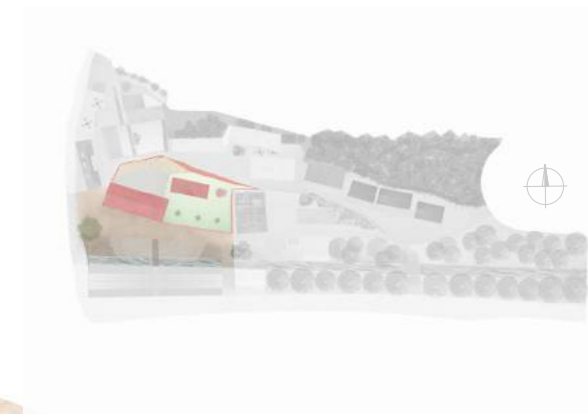
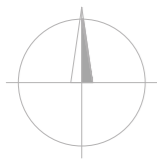
JIŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

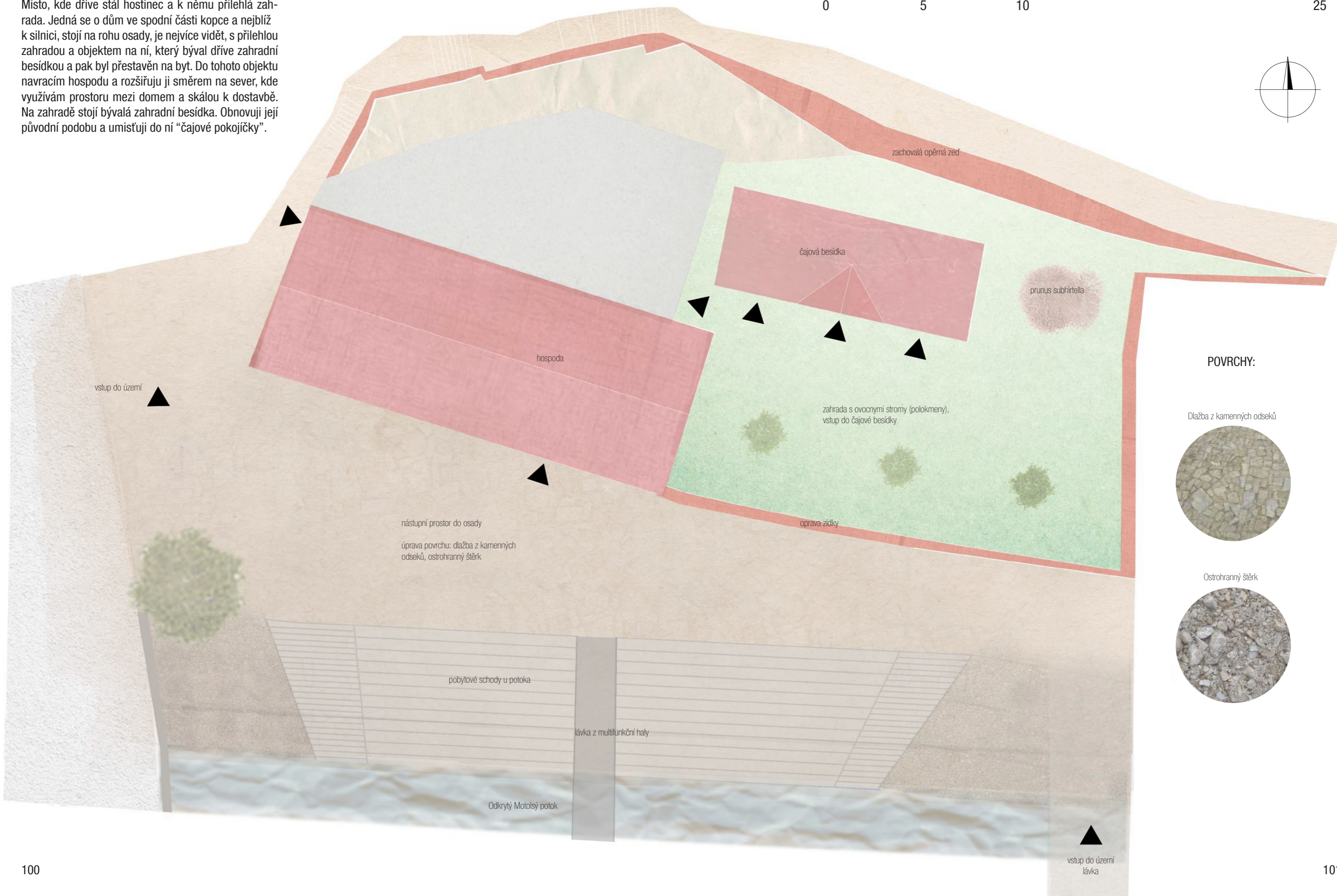
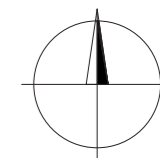
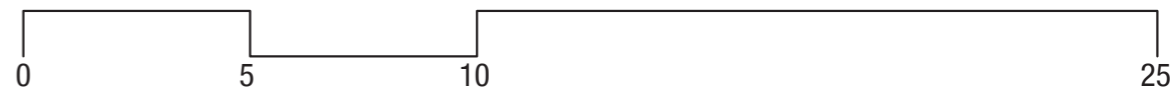

IV. HOSPODA A ČAJOVNA

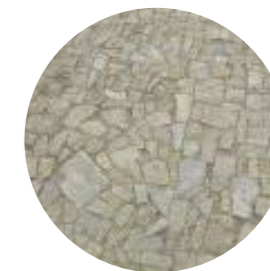
IV. HOSPODA A ČAJOVNA

Místo, kde dříve stál hostinec a k němu přilehlá zahrada. Jedná se o dům ve spodní části kopce a nejbliž k silnici, stojí na rohu osady, je nejvíce vidět, s přilehlou zahradou a objektem na ní, který býval dříve zahradní besídkou a pak byl přestavěn na byt. Do tohoto objektu navracím hospodu a rozšiřuju ji směrem na sever, kde využívám prostoru mezi domem a skálou k dostavbě. Na zahradě stojí bývalá zahradní besídka. Obnovuji její původní podobu a umisťuji do ní "čajové pokojíčky".

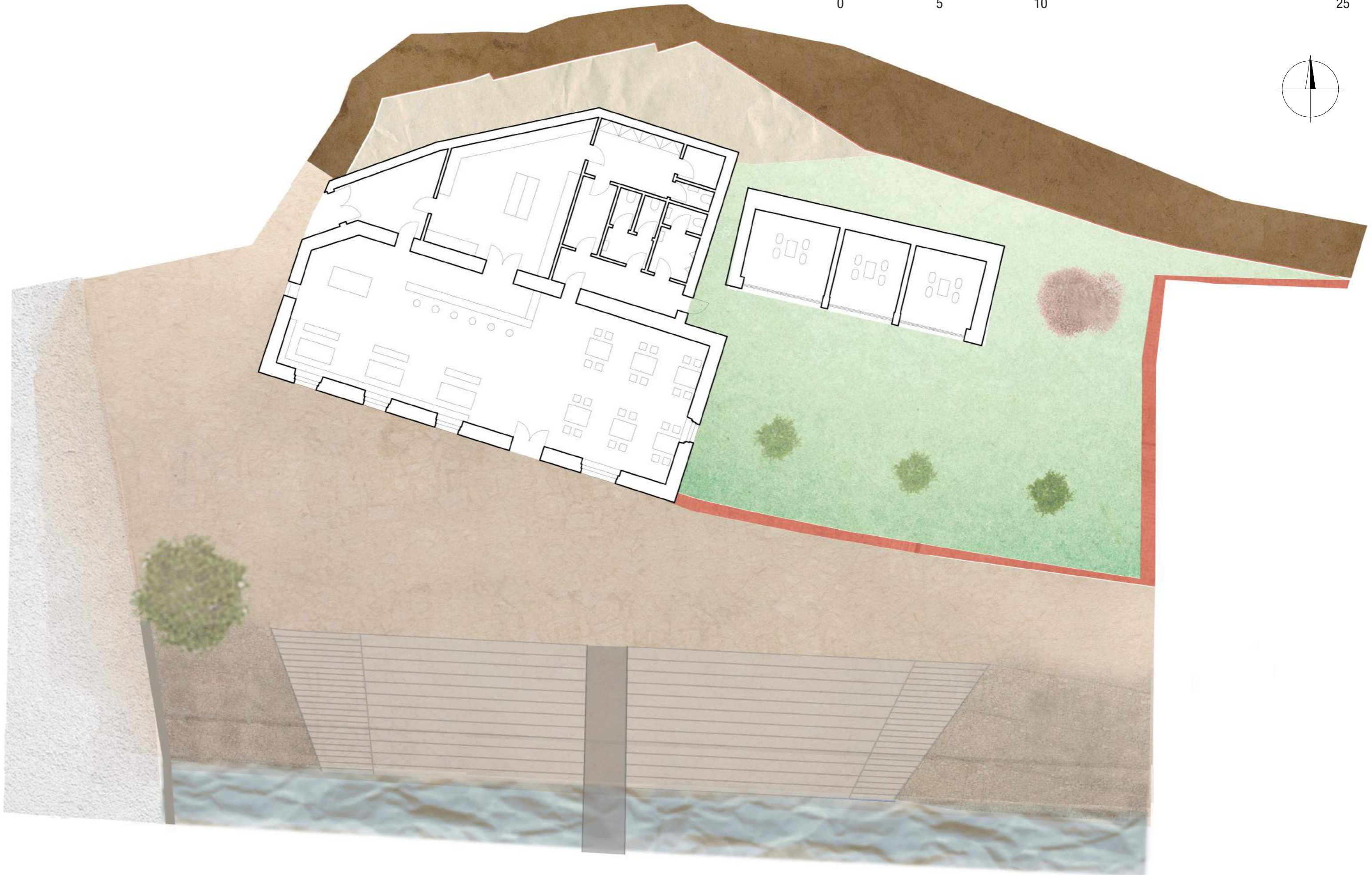
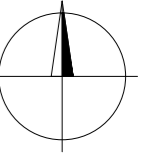
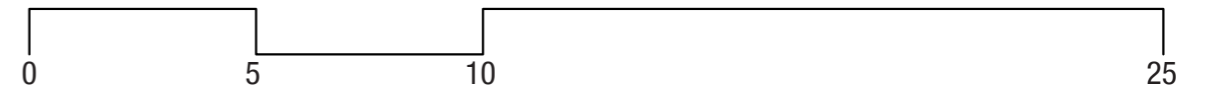
POVRCHY:

Dlažba z kamenných odseků

Ostrohranný štěrk

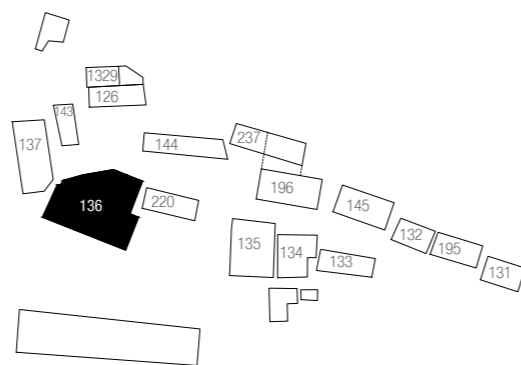

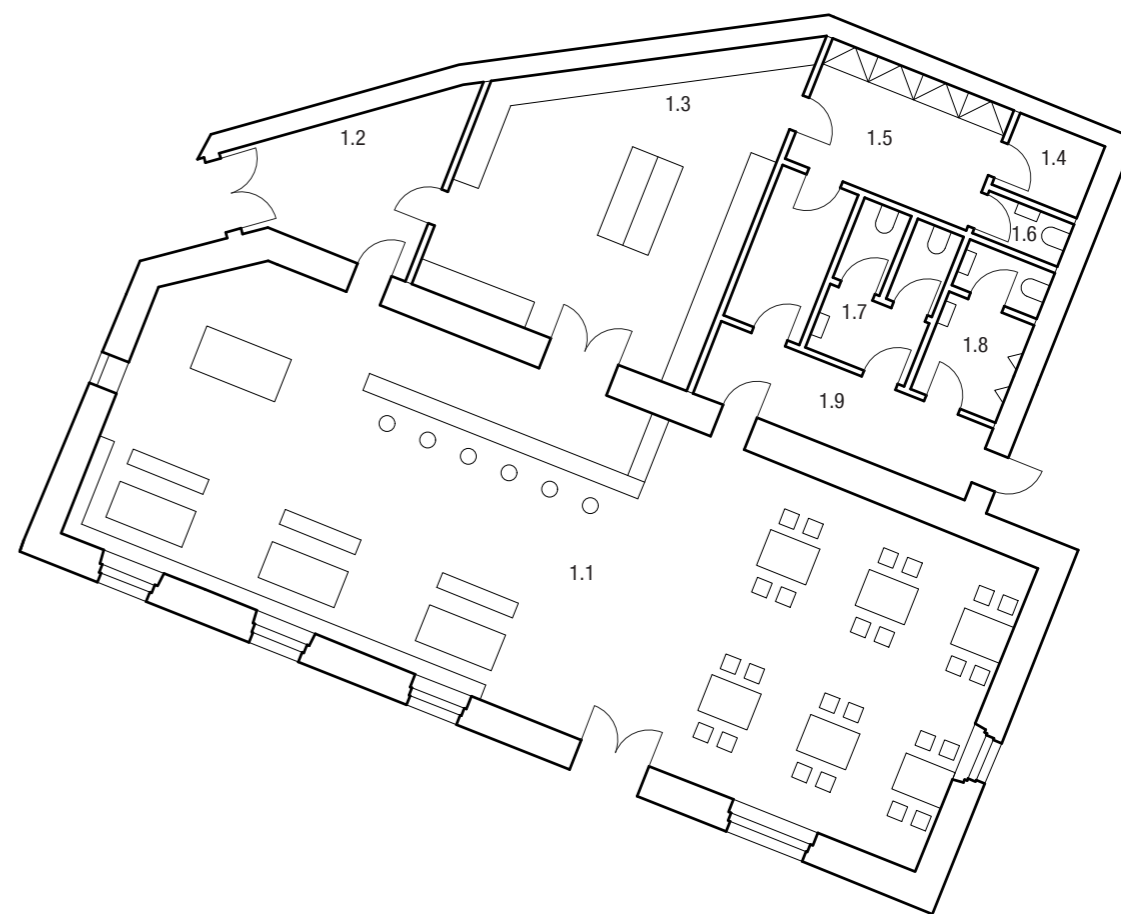
Objekt byl ve své základní hmotě včetně dvorní části postaven mezi lety 1820-1840. Byl celkově upraven ve 2. polovině 19. století (byla rozšířena dvorní zástavba). V 1. polovině 20. století sloužil dům jako hostinec. poté byl adaptován na byt. Jedná se o nejrozsáhlejší dům na Buďánkách, původně k němu patřil i sousední domek č. p. 220 se zahradou. Objekt je zachován.

NÁVRH

Dům rekonstruuji, rozšiřuji ho v jeho severní části tak, že využívám terénního rozdílu a zaplňuji zde vzniklý prostor. V minulosti se zde podle plánů nacházely různé přístavky, jako například prádelna, skladiště, kůlna.. Do domu umísťuji hospodu a do přístavěné části její zázemí.

- 1.1 hospoda
- 1.2 sklad
- 1.3 kuchyň
- 1.4 úklidová místnost
- 1.5 šatna zaměstnanci
- 1.6 wc zaměstnanci
- 1.7 wc ženy
- 1.8 wc muži
- 1.9 vstup do zahrady

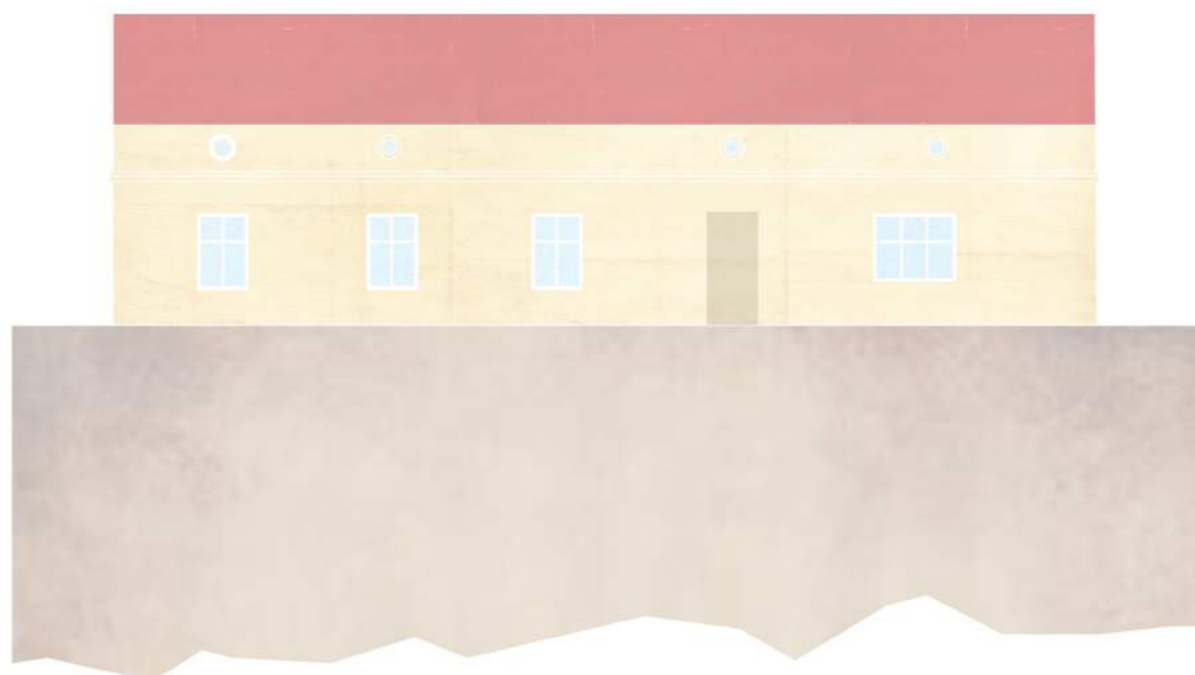
1 NP

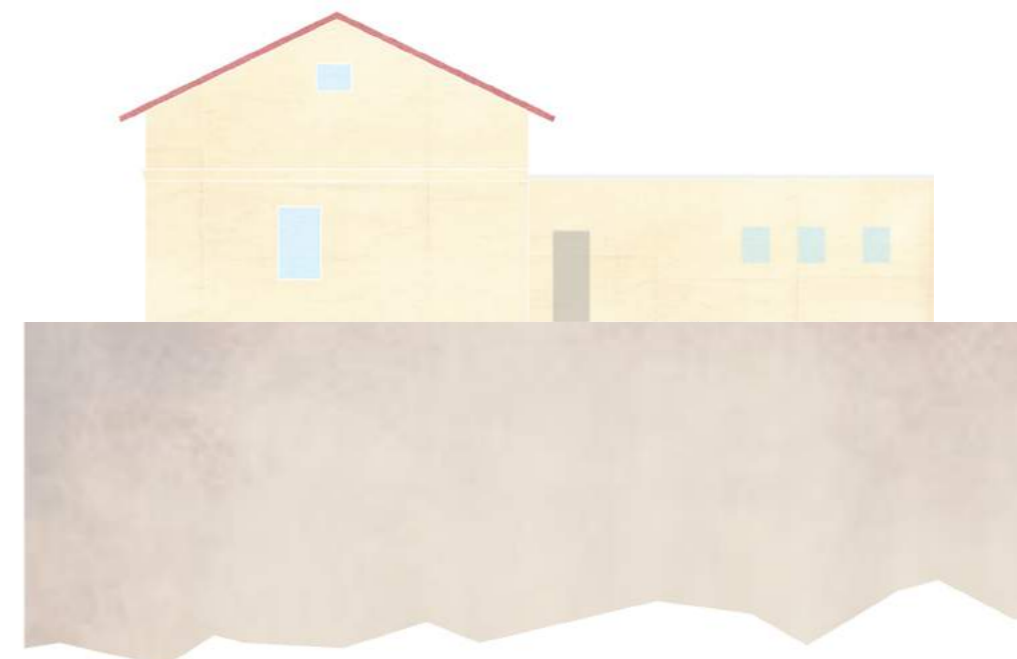
SEVERNÍ POHLED

ZÁPADNÍ POHLED

JIŽNÍ POHLED

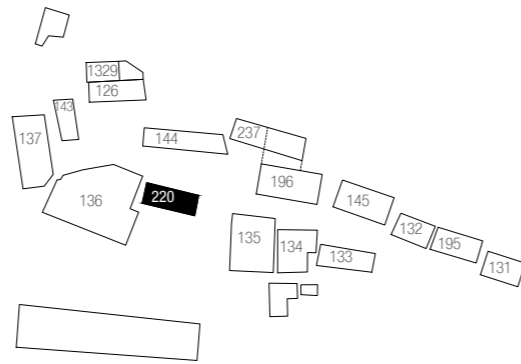

VÝCHODNÍ POHLED

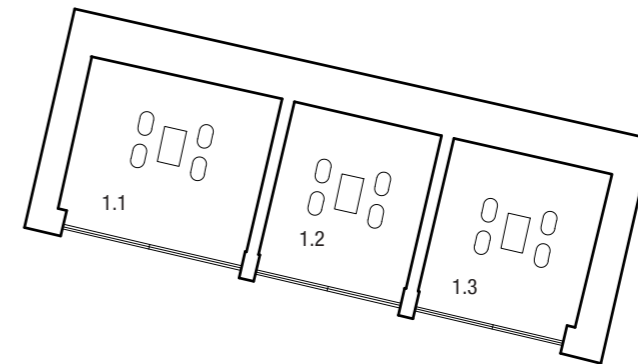
Na pozemku, který patrně patřil k sousednímu domu čp. 136 vznikl v místě dnešního objektu v letech 1840 – 1870 zahradní domek. V roce 1887 byl zahradní domek zbourán a na jeho místě postavena zahradní besídka s trojicí velkých prosklených ploch. Na pultové střeše vznikl středový trojúhelníkový zdobený štít. V roce 1890 byla zahradní besídka přestavěna na byt o dvou pokojích a kuchyni řazených za sebou v podélné ose. Tři velká prosklená pole byla nahrazena dvojicí dveří v krajních osách a čtyřmi okny. Ve 20. – 30. letech 20. století byl dům rozšířen směrem východním až k hranici pozemku o další dvě místnosti se samostatným vstupem v krajní ose.

SOUČASNÝ STAV
Dům je zachován.

NÁVRH
Bourám rozšíření z 20. století a obnovuji podobu původní zahradní besídky s trojicí velkých prosklených ploch. Do tří vzniklých místností navrhuji "čajové pokojíčky". Myšlenka je taková, že návštěvník si čaj připraví přímo v této místnosti, kde bude připraven koš s řeřavými uhlíky k ohřátí vody a veškeré čajové vybavení. Sociální zařízení je umístěno v budově hospody a je pro hospodu a čajovou besídku společné. Návštěvník může využívat prostory zahrady, kde jsou vysázeny ovocné stromy(polokmeny).

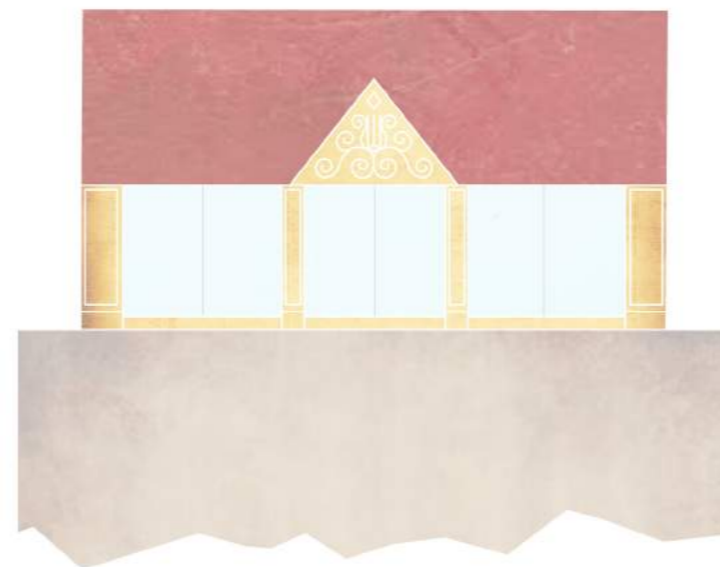
- 1.1 čajový pokojíček
- 1.2 čajový pokojíček
- 1.3 čajový pokojíček

1 NP

ZÁPADNÍ POHLED

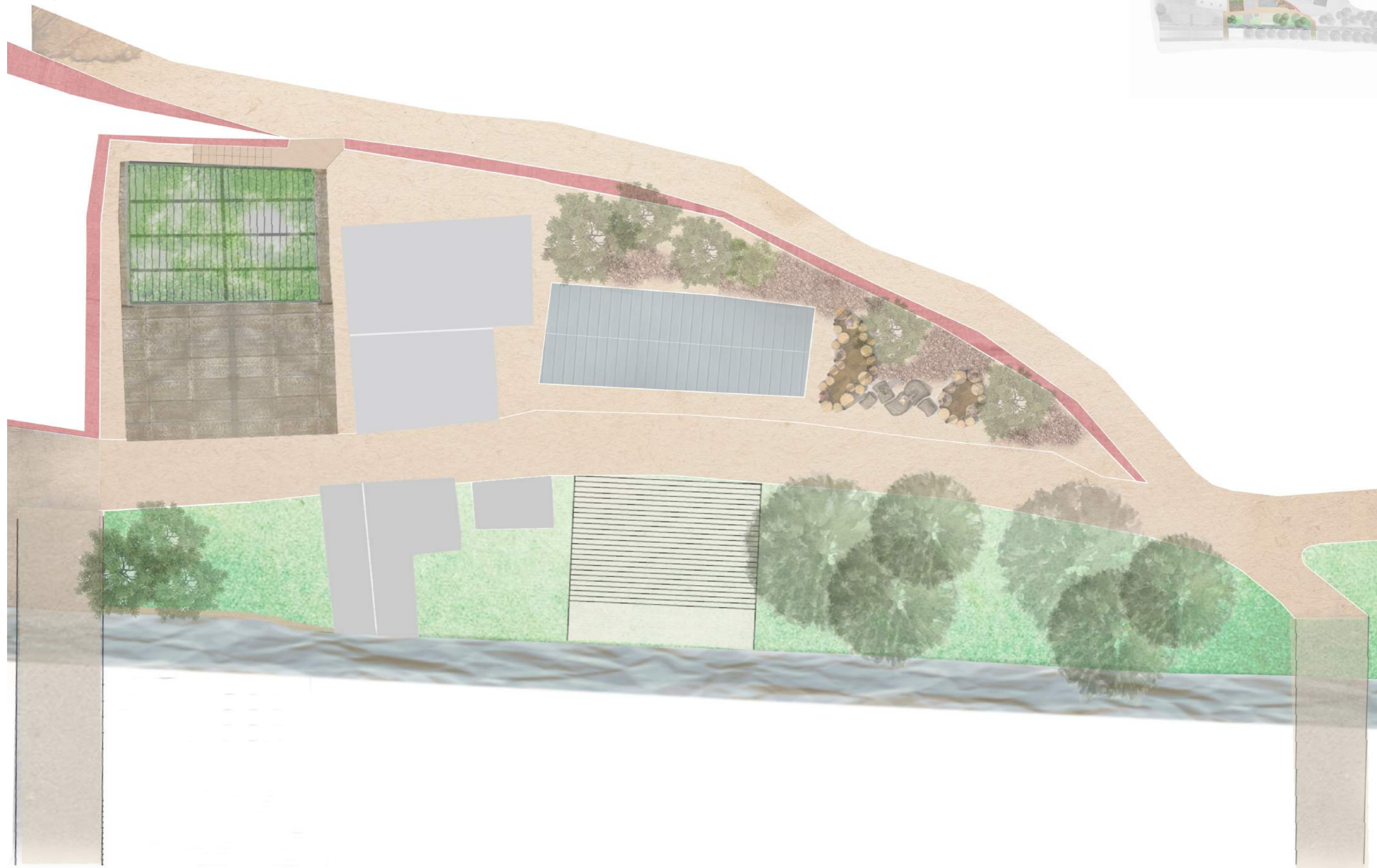
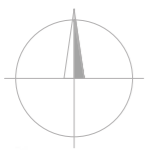
JIŽNÍ POHLED

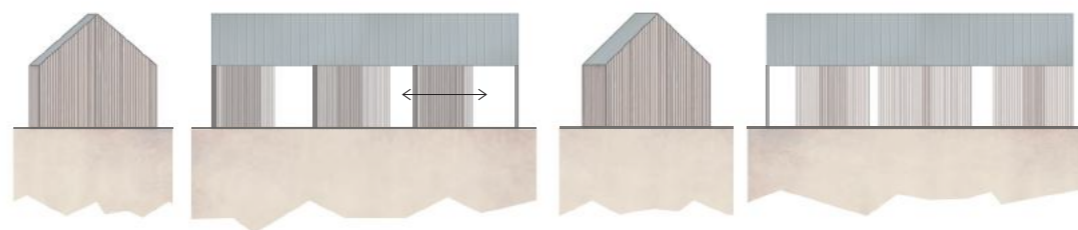

VÝCHODNÍ POHLED

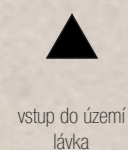
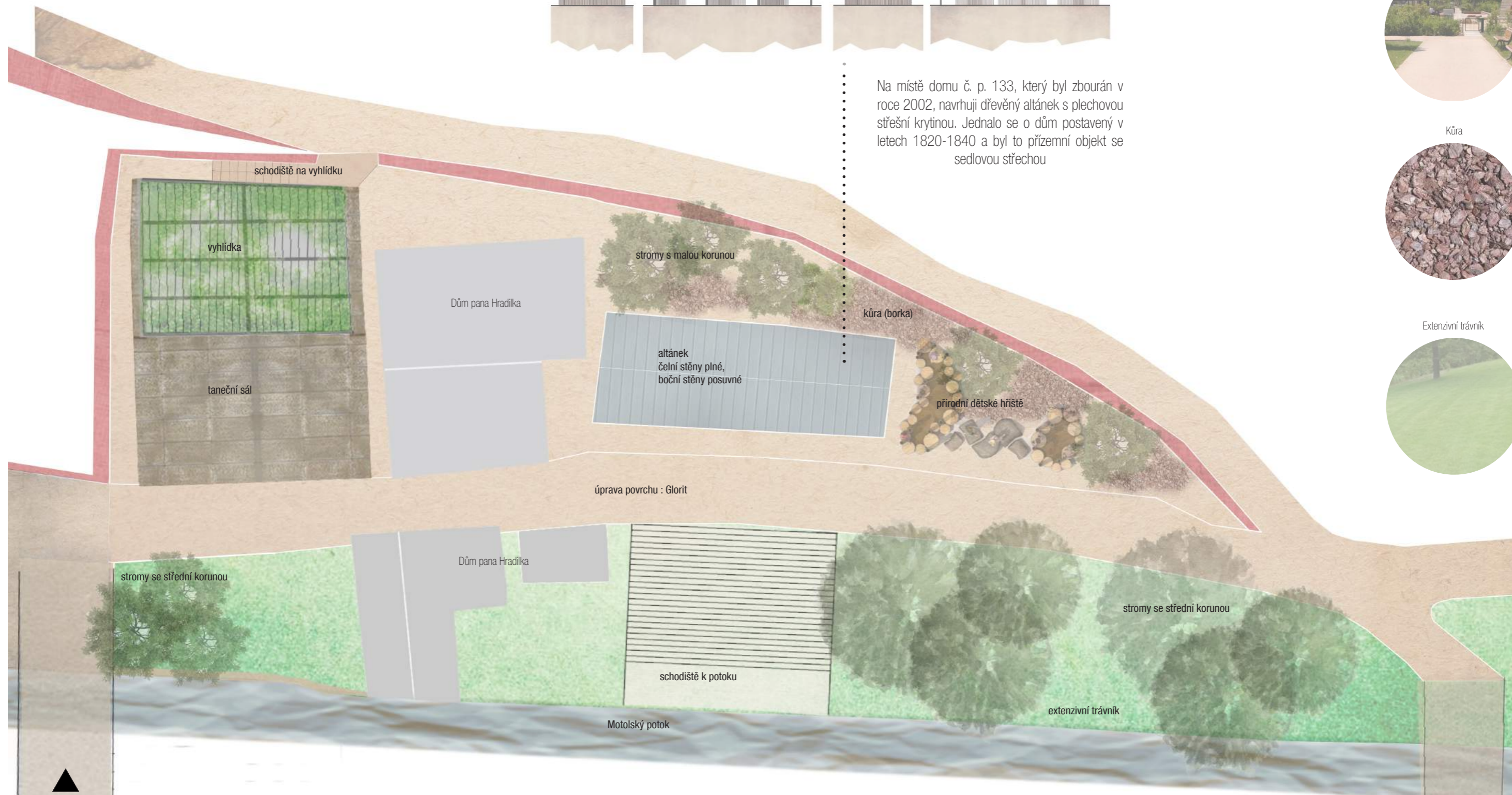
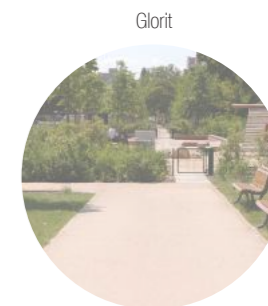

V. TANEČNÍ SÁL A ALTÁNEK

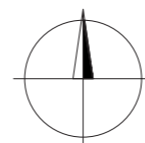
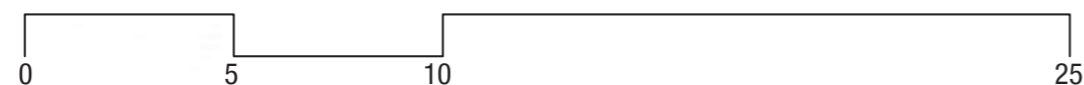

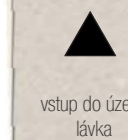
Na místě domu č. p. 133, který byl zbourán v roce 2002, navrhují dřevěný altánek s plechovou střešní krytinou. Jednalo se o dům postavený v letech 1820-1840 a byl to přízemní objekt se sedlovou střechou

vstup do území lávka

V jihovýchodní části území navrhují taneční sál a altánek s přírodním dětským hřištěm. Od altánu přes cestu se nachází schodiště, umožňující přístup k potoku. Mezi těmito dvěma objekty se nachází dům v soukromém vlastnictví (pan Hradilek). Západně od tanečního sálu se nachází jeden vstup do území přes lávku, druhý se nachází východně od altánku.

vstup do území lávka

DOMY | DŮM č. p. 135 - TANEČNÍ SÁL

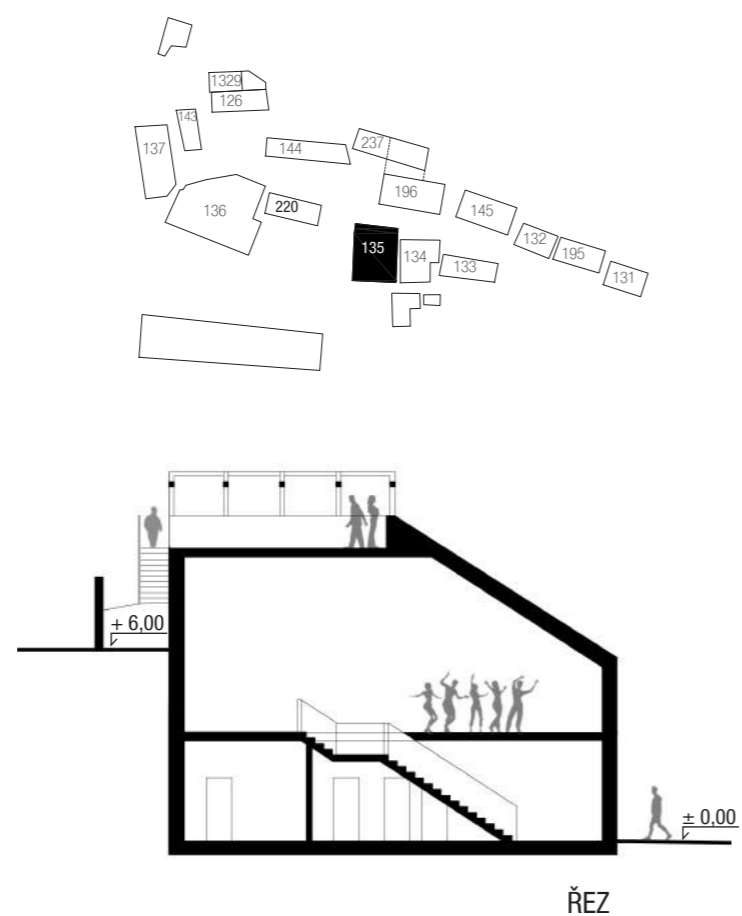
Objekt byl postaven mezi lety 1820-1840. Dům je složen z přední a zadní části, původně se mohlo jednat o dva samostatné objekty vzhledem ke svažitému terénu. Na zadní severní část byla nastavěna vysoká mansardová střecha s hřebenem kolmým k ulici.

SOUČASNÝ STAV

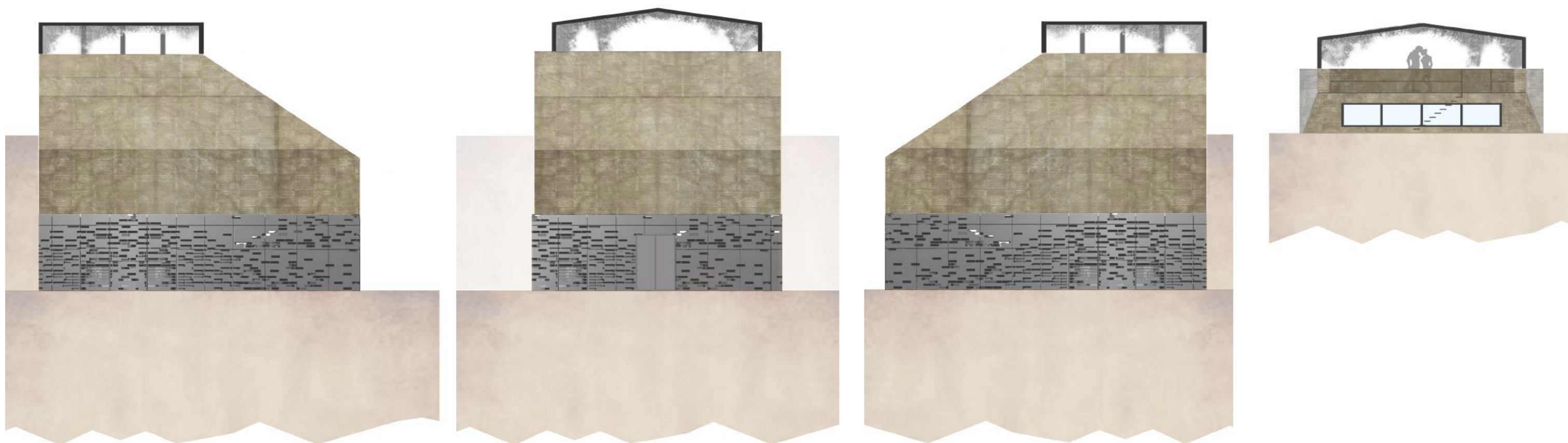
Jsou zachovány obvodové zdi objektu.

NÁVRH

Navrhují zde taneční sál. Sál bude využíván k drobnějším společenským akcím a tanečním večerům pro místní. Zároveň může být přes den využíván pro různé taneční kroužky nebo cvičení-proto jsou v přízemí umístěny šatny a sprchy. Provozní část se nachází v přízemí, v patře pak je už umístěn samotný sál. Na střechě severní části se nachází vyhlídka, která je přístupná ze severu, z ulice Pod Budánkou. Přízemí je obloženo plechem, taneční sál je pak z průsvitného betonu.

- 1.1 vstupní prostor
- 1.2 šatna
- 1.3 wc
- 1.4 wc
- 1.5 šatna ženy
- 1.6 šatna muži
- 1.7 sprchy ženy
- 1.8 sprchy muži
- 2.1 taneční sál

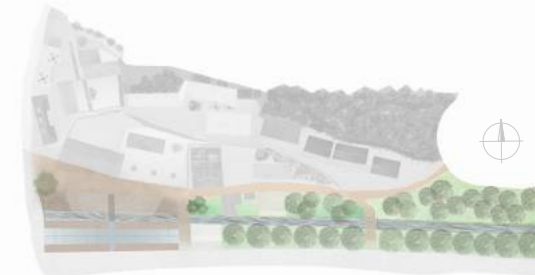
ZÁPADNÍ POHLED

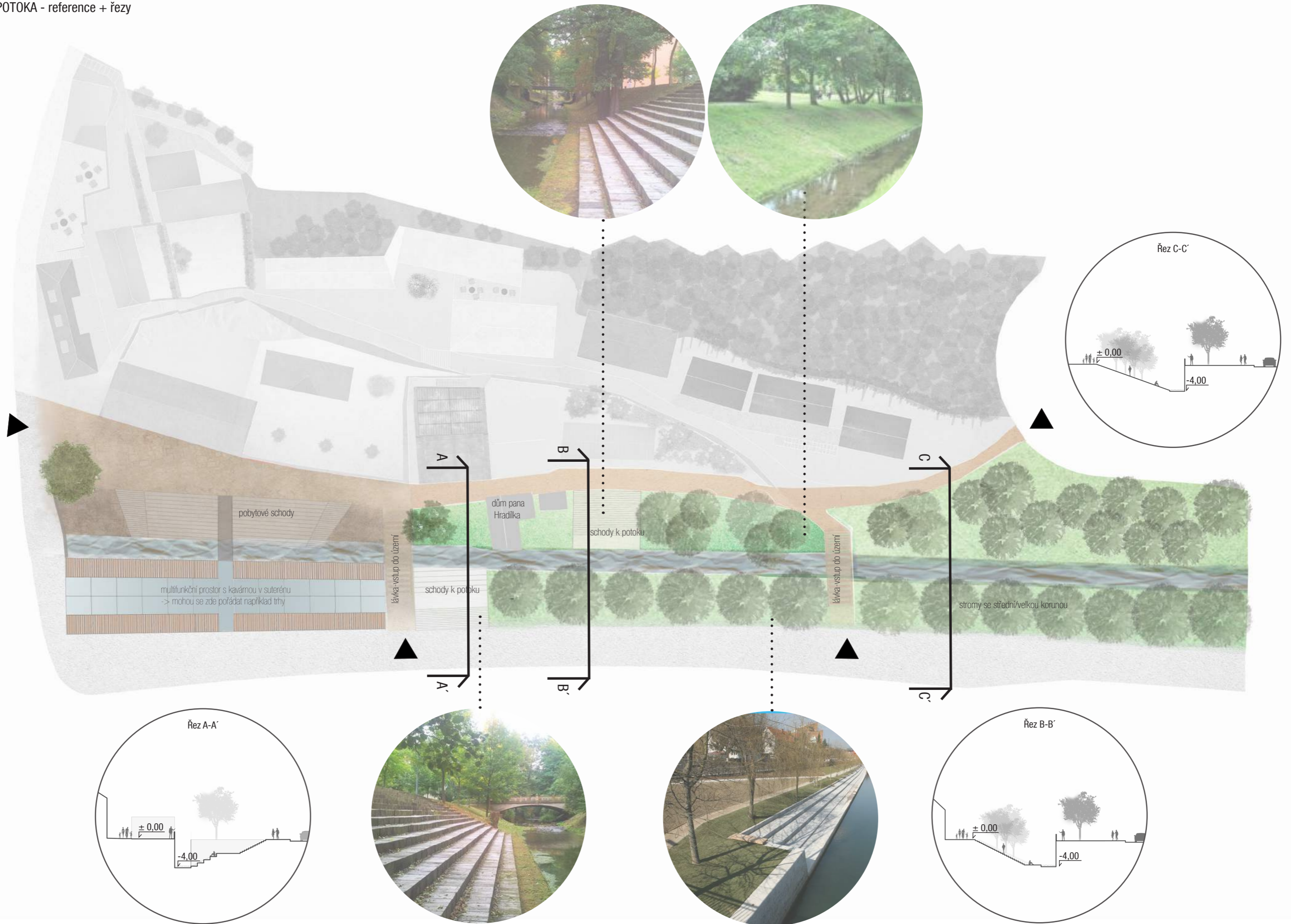
JIŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

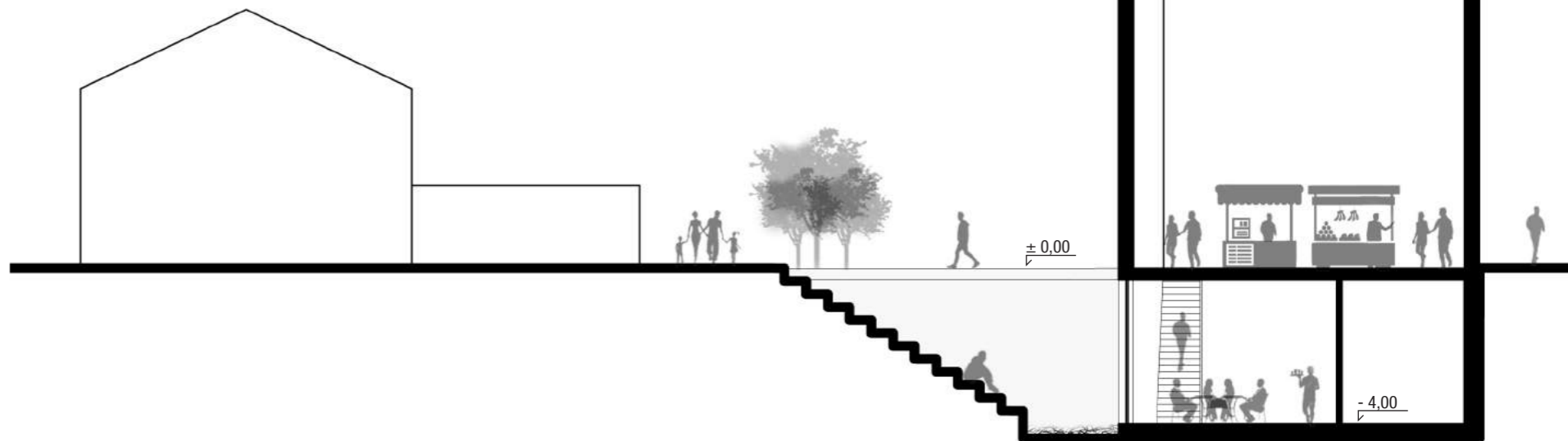
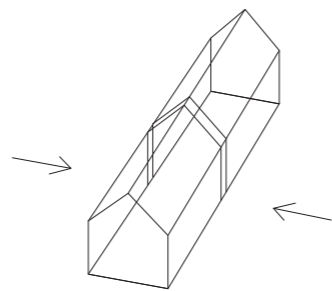

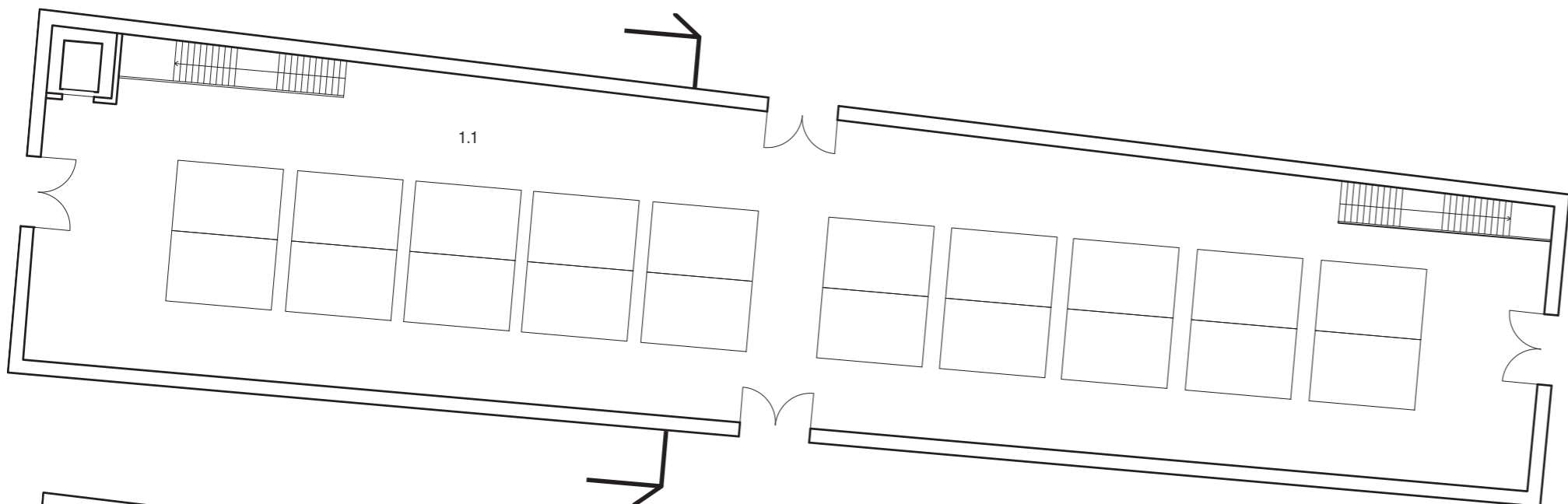
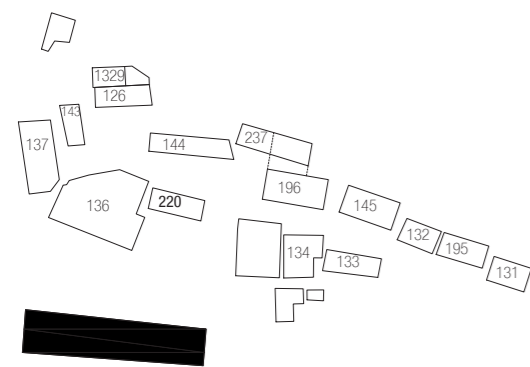

DOMY | NOVÝ DŮM NA NÁROŽÍ - MULTIFUNKČNÍ HALA

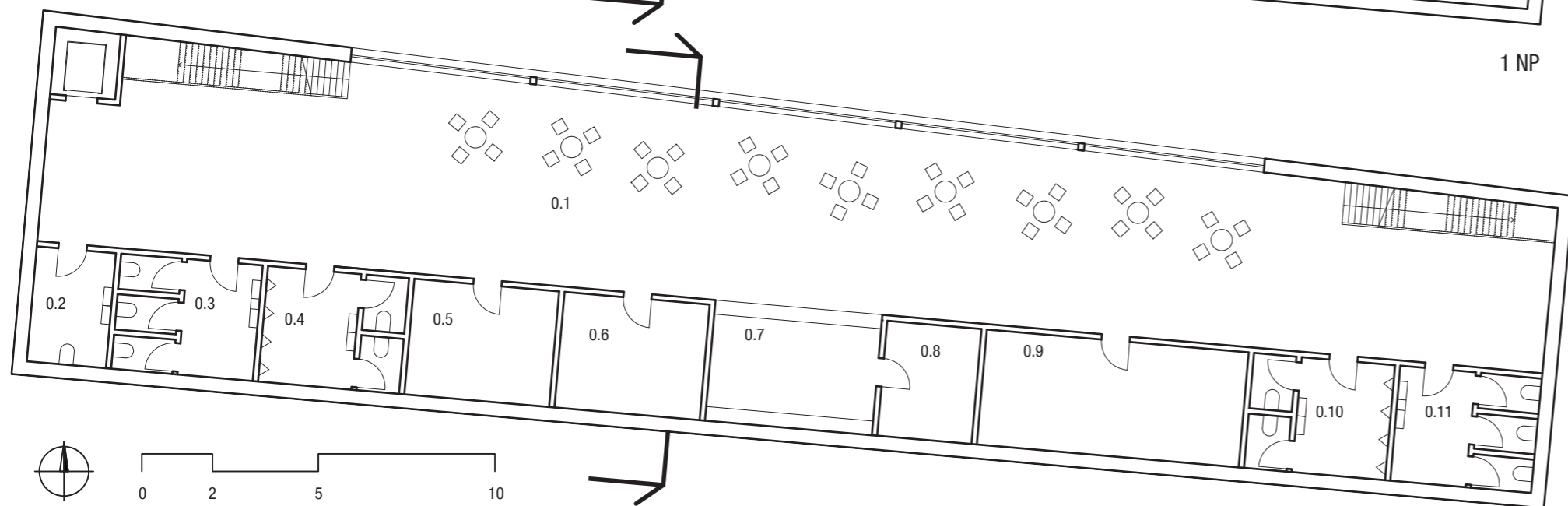
Nový dům na nároží má vymezit a podpořit ulici Plzeňskou, zároveň se má stát propojovacím článkem mezi ulicí a osadou, jakousi spojnici mezi Budánkami a okolím. V přízemí se nachází multifunkční prostor, kde se dají pořádat trhy, workshopy, koncerty, výstavy. V suterénu se nachází kavárna otevřená k potoku a dále přes řeku pobytové schodiště, svažující se k potoku.

ŘEZ

1 NP

1 PP

MOŽNOSTI VYUŽITÍ MULTIFUNKČNÍHO PROSTORU

trhy

koncerty

prezentace projektů

veletrhy

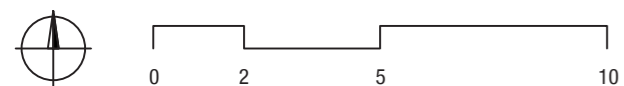

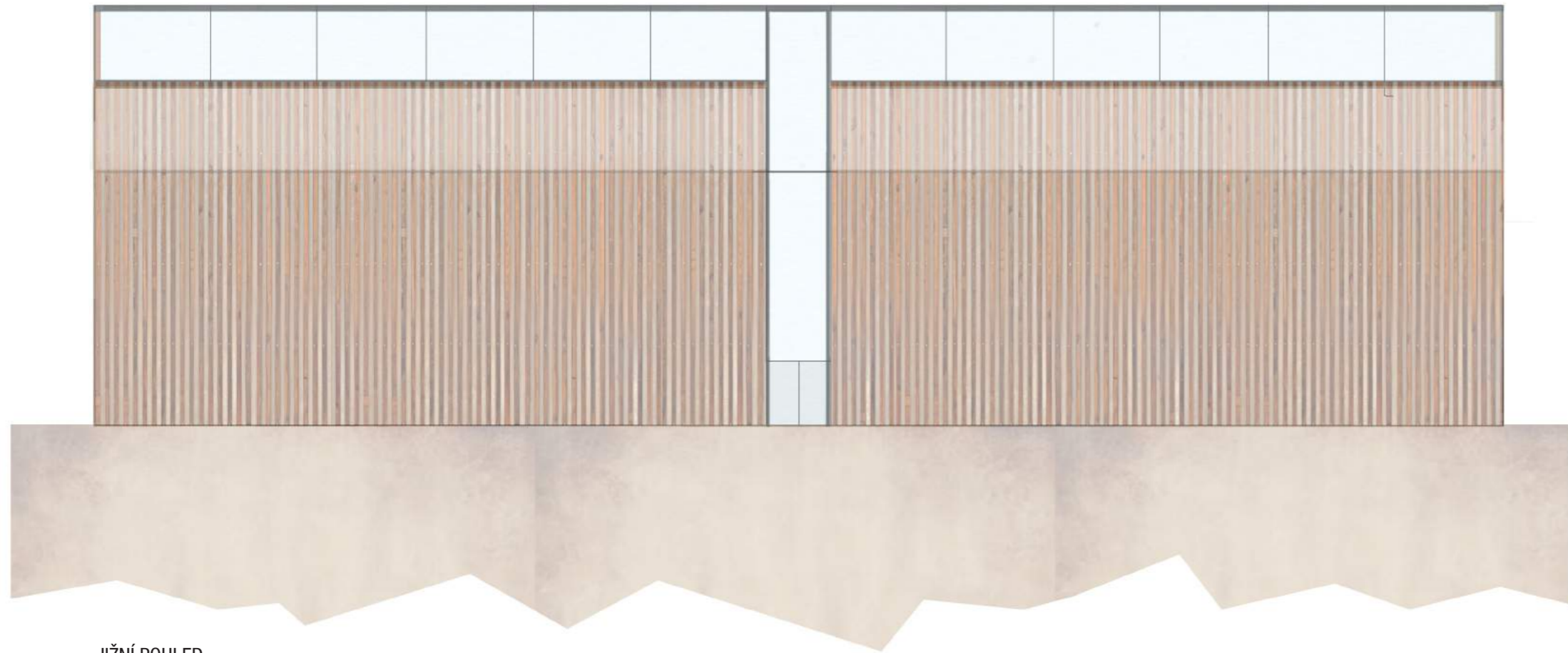
výstavy

workshopy

- 1.1 multifunkční prostor
- 0.1 kavárna
- 0.2 wc invalidé
- 0.3 wc ženy
- 0.4 wc muži
- 0.5 sklad
- 0.6 sklad
- 0.7 zázemí kavárny
- 0.8 sklad kavárna
- 0.9 sklad
- 0.10 wc muži
- 0.11 wc ženy

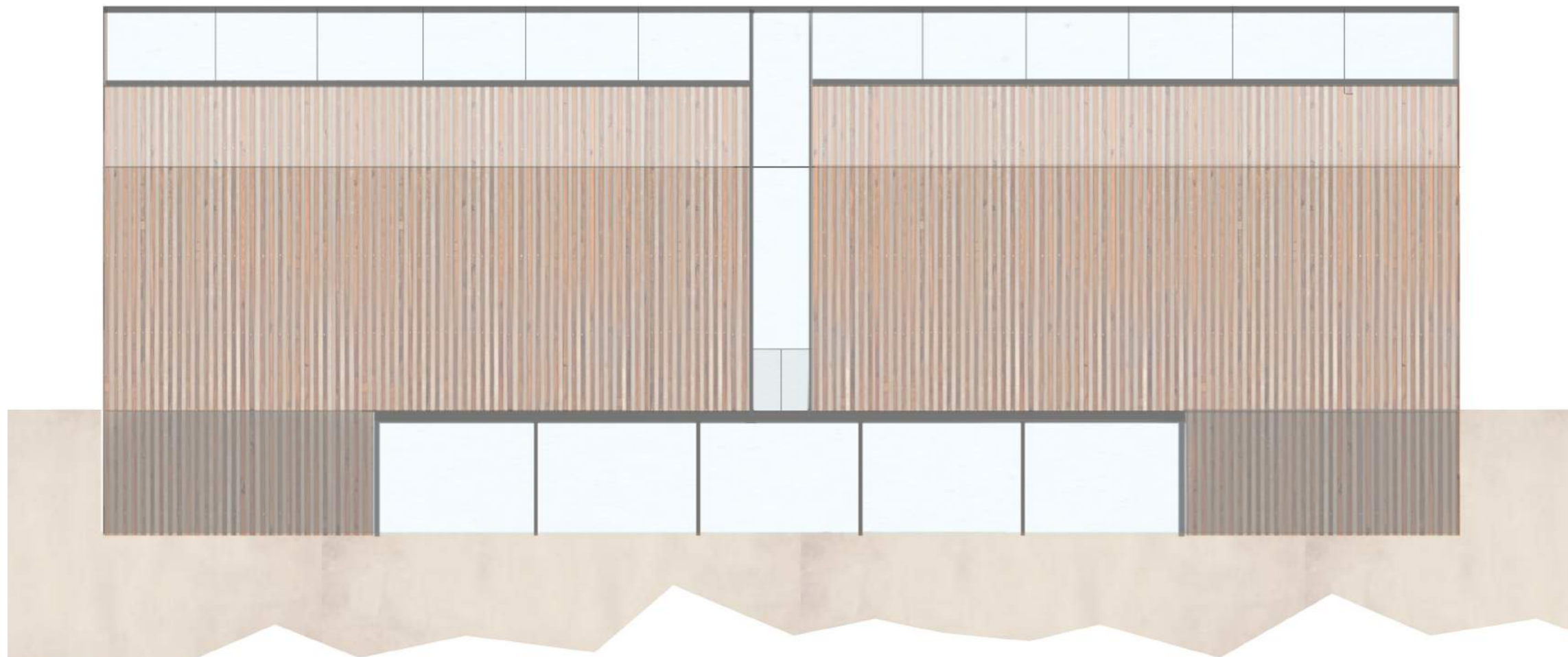

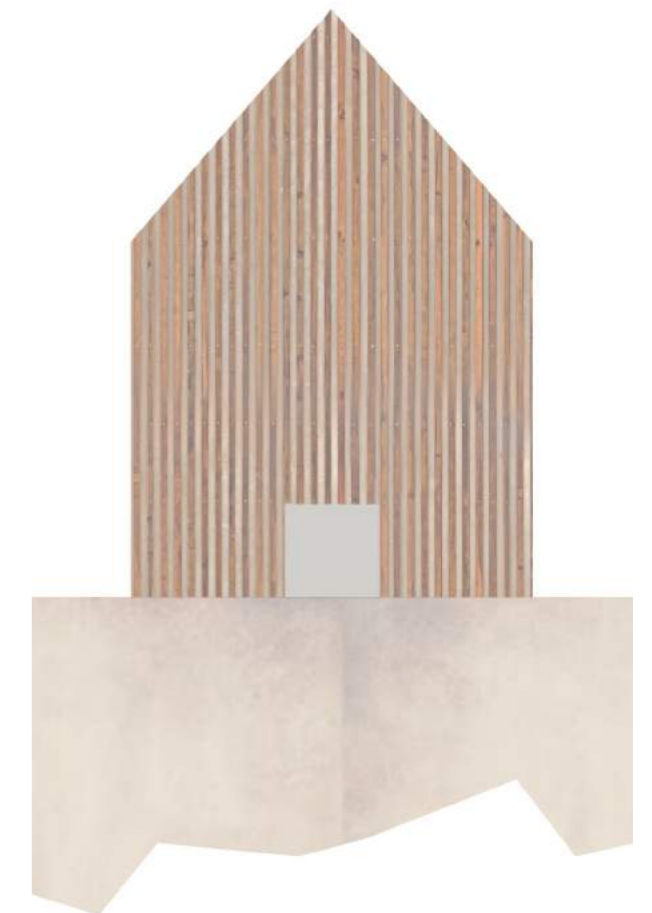
JIŽNÍ POHLED

ZÁPADNÍ POHLED

SEVERNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

VIII. ZDROJE:

INTERNETOVÉ STRÁNKY

<http://www.pratelebudanek.cz/>
<http://www.pratelebudanek.cz/budanka-historie/>
[http://www.prahaneznamy.cz/praha-5/smichov/budanka/
www.praha5.cz](http://www.prahaneznamy.cz/praha-5/smichov/budanka/www.praha5.cz)
<http://smichov.blog.cz/0610/budanka>
http://prazsky.denik.cz/zpravy_region/pro20080728.html
<https://archiv.ihned.cz/c1-65864550-nova-napl-ve-stare-forme>
<https://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/bydleni/budanka-pamatka-kolonie/r~i:gallery:20899/r~i:photo:387633/?redirected=1504961798>
<http://www.prahaneznamy.cz/praha-6/stresovice/stare-stresovice/>
<http://praga-magica.blog.cz/1008/stare-stresovice>
http://www.janranny.cz/portfolio/budanka-koncept_regenerace_uzemi/
<http://www.petramala.cz/detail.php?id=BUDANKA&lang=>
https://issuu.com/praha5/docs/293_140123_bu_____nka_prezentace_kon
<http://docplayer.cz/41091198-Prezentace-ideoveho-konceptu-postupu-projektu-budanka-pro-prahu.html>
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Bu%C4%8F%C3%A1nka>
http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/vyhlasaky_a_narizeni/vyhledavani_v_pravnich_predpisech/rok_1991/vyhlasaka_cislo_15_ze_dne_16_05_1991.html
Anežka Hradilková-diplomní projekt Místo v Praze : Budánka (<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/73145>)
nahlizenidokn.cuzk.cz
<http://www.radlickaradiala.info/>

DĚKUJI

Borisovi Redčenkovi a konzultantům za vedení při zpracování diplomního projektu.

Rodičům a babičce za podporu během studia.

Kamarádům, kteří mi pomáhali a byli mi vždy oporou.
Fakultě architektury za umožnění zahraničních výjezdů.

PODKLADY

Stavěbně-historické vyhodnocení památkové zóny, Mgr. Petr Štoncner, PhDr. Josef Holeček, 11/2007
Anežka Hradilková-diplomní projekt Místo v Praze : Budánka
Motolské údolí - výstupy ze zapojení veřejnosti, A69 architekti s.r.o.
Motolské údolí - II. etapa, A69 architekti s.r.o.
dopravní řešení - Jiří Preininger
IPR Praha
Manuál tvorby veřejných prostranství
ČÚZK
Mapy Google
mapy.cz

